

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

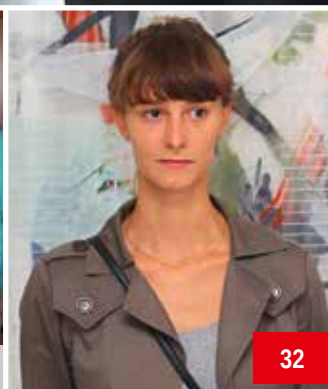
Intervju z županom občine Šoštanj
na strani 10

25

25

32

42

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštšina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 9
29. SEPTEMBER 2014
1,60 EUR

VESELO NA VESELICI V RAVNAH str. 25
ŠE ENO LETO DO STO... str. 25
RAZSTAVA MLADE USTVARJALKE str. 32
RIBIŠKA SREČA NA RIBIŠKEM TEKMOVANJU str. 42

ČESTITAMO ZA OBČINSKI PRAZNIK

www.te-sostanj.si

**SKUPAJ POSTAVLJAMO TEMELJE
ZA PRIHODNOST!**

Skupina **hse**

**TERMoeLEKTRARNA
ŠOŠTANJ**

Čestitka

Vsem Šoštanjčankam in Šoštanjčanom ob prazniku občine iskreno čestitamo!

MESTNA OBČINA VELENJE

Titov trg 1
3320 Velenje

Telefon: 03/8961 600
Brezplačna telefonska številka: 080 823 09

info@velenje.si
www.velenje.si

**VELENJE
PRAZNUJE!**

1264 / 1959 / 2014

**MESTNA OBČINA
VELENJE**

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanj Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 10 (oktober 2014), pošljete najkasneje do 17. oktobra 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Dejan Tonkli

Lokalne volitve 2014 za Občino Šoštanj	5
Intervju	10
Naša občina	15
Arhitektura	20
Cerkev	21
Napovednik	22
Dogodki in ljudje	24
Pogovor	28
Podoba kulture	32
Vila Mayer	34
Razmišljanje o(b) novi knjigi	35
Portreti mladih Šoštanjčanov	37
Šport in rekreacija	39
Fotoreportaža	43

NOTAR MARKO SALMIČ

Cankarjeva cesta 2c, 3320 Velenje

telefon: **(03) 587-14-20** e-pošta: **notar.velenje@siol.net**

Cenjene stranke obveščamo, da smo se s 15. septembrom 2014 preselili iz stavbe sodišča v sosednjo stavbo v samem mestnem središču Velenja: Cankarjeva cesta 2c (prostori nekdanje trgovine »Nežka«).
Strankam bližje in lažje dostopno. Dobrodošli.

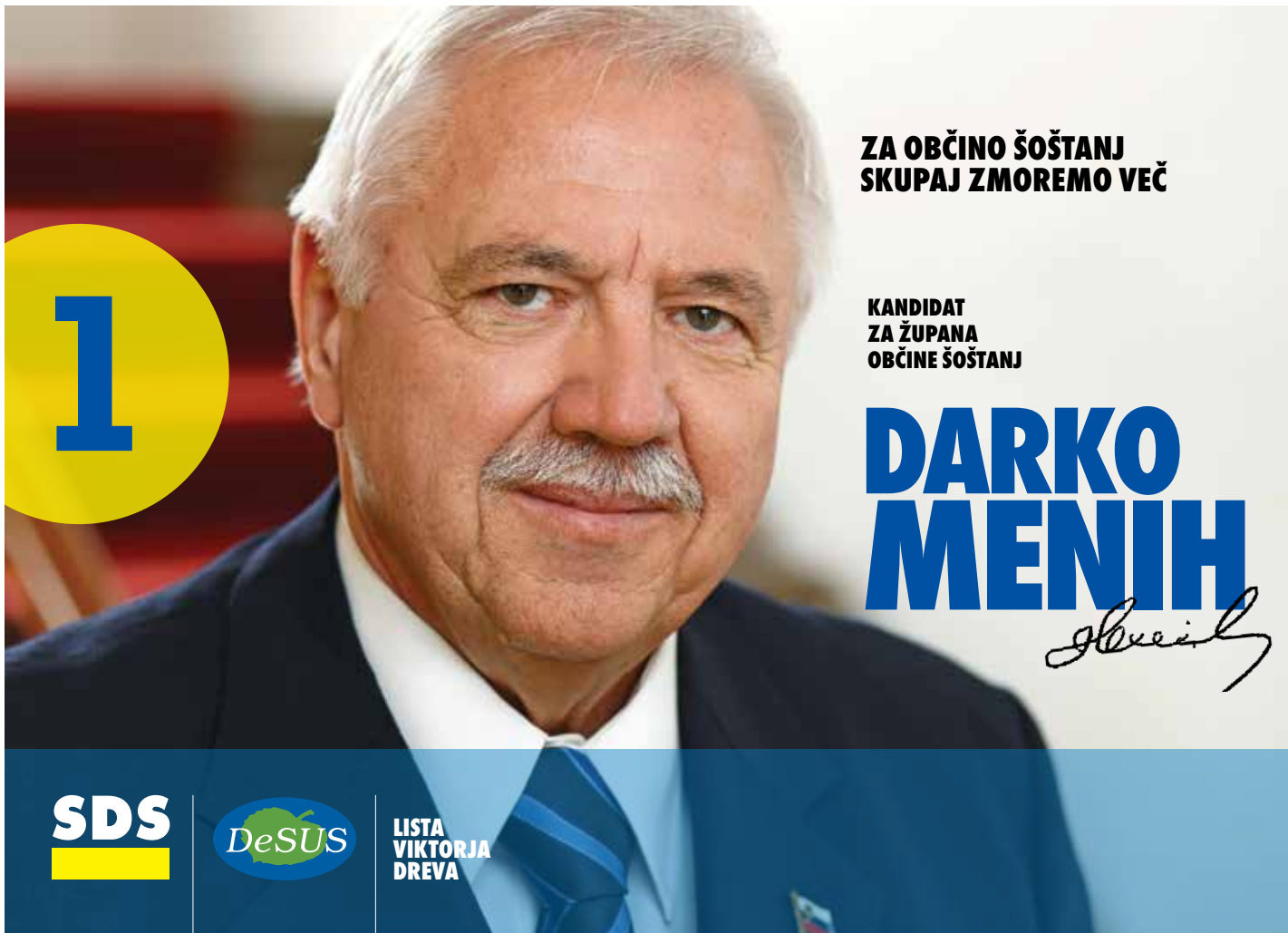
ISKRENE ČESTITKE OB PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ

V okviru praznovanj vas vabimo:

- 26. 9. 2014 ob 15. uri otvoritev VRTCA ŠOŠTANJ;
- 27. 9. 2014 od 9. do 13. ure Šmihelov sejem v Kajuhovem parku;
- 30. 9. 2014 ob 19. uri svečana seja Občinskega sveta Občine Šoštanj;
- 1. 10. 2014 ob 18. uri predstavitev knjige “Hrani jih za spomin, če me več kdaj nazaj ne bo”.

župan Darko Menih, prof., Svet in uprava Občine Šoštanj

1

**ZA OBČINO ŠOŠTANJ
SKUPAJ ZMOREMO VEČ**

**KANDIDAT
ZA ŽUPANA
OBČINE ŠOŠTANJ**

**DARKO
MENIH**

Darko Menih

SDS | **DeSUS** | **LISTA
VIKTORJA
DREVA**

Naročnik: SD, Levstikova 15, 1000 Ljubljana

2

Šoštanj zmore!

1. Postati center Šaleške doline!
2. Pridobivati evropska sredstva!
3. Postati ekološko urejeno in zdravju prebivalcev prijazno mesto!
4. Imeti turistično mestno plažo ob jezeru!
5. Biti mesto, ki podpira ideje in potencial mladih!
6. Obuditi mestno središče in malo gospodarstvo!
7. Biti hram umetnosti in kulture!

Šoštanj zmore biti zmagovalna ekipa solidarnih ljudi!

Boris Plamberger

Boris Plamberger,
kandidat za župana občine Šoštanj

SD

Št. 3 na glasovnici za župana, kandidat Marjan VRTAČNIK

Moja prva naloga pri izvolitvi za župana je nadaljevati že začeto zahtevo za pridobitev rente občini Šoštanj, zaradi vplivov Termoelektrarne Šoštanj in premogovnika Velenje.

Zaradi zagotavljanja električne energije celotni Sloveniji smo umazano, zdravju škodljivo in vlažno mesto. Zaradi dima skoraj nikoli nimamo sonca. Šoštanja se vsi izogibajo, tako kupne moči v Šoštanju ni, turizem se ne more razvijati, trgovine so prazne, vse državne institucije so se preselile v Velenje. Veliko več časa nam vzame in tudi več denarja, ker se moramo voziti v Velenje, da urejamo dokumente. Premogovnik se imenuje Velenje. Ves premog pa se odkopava v Šoštanju in naša občina se potaplja. Zaradi prisilne izselitve ljudi iz teh potopljenih krajev kupna moč vedno bolj slabi. Premogovnik je pokupil in zrušil veliko hiš, zaradi rudarjenja pa na drugi strani ni naredil nobenega novega stanovanja.

Ko prideš v Šoštanj, je popolnoma enako, kot bi te nekdo zaprl v nekakšno umazano, smrdljivo skladišče.

V kolikor sta sedanji župan Darko Menih ter podžupan Viki Drev enakega mnenja, bom zelo zadovoljen, če ostaneta na oblasti še en mandat.

Spoštovane občanke in občani!

Želim, da prihodnost naše občine sooblikujemo skupaj, neobremenjeni s politično preteklostjo, z boljšim in širšim sodelovanjem, odprtim dialogom in osnovnim namenom, da postane občina Šoštanj bolj prepoznavna po razvitosti, urejenosti in odprtosti ter, da vsem prebivalkam in prebivalcem zagotovimo enakovredne pogoje za prijetno in kakovostno bivanje v naši občini.

Nadaljevali bomo vse dobro začete projekte, ob tem pa z jasnim ciljem, da v okviru svojih prostorskih zmožnosti zagotovimo čim hitrejši gospodarski, socialni in prostorski trajnostni razvoj Občine Šoštanj, takoj pristopili k iz-

delavi dolgoročne strategije razvoja občine Šoštanj, ki bo temeljni dokument za naše delo, naložbe in usmeritve v prihodnje. Kandidiram z mojo eno in edino obljubo, da bom, tudi če bom izvoljen za župana, še naprej delal pošteno in ostal v prvi vrsti človek, ki je bil in bo, vedno pripravljen ljudem pomagati in po svojih močeh narediti čim več dobrega za sočloveka in skupnost v kateri živimo!!!

Pomembni ste ljudje!

Boris Goličnik

Kandidati za svet občine Šoštanj:

1. Boris Plamberger	11. Vinko Martinovič
2. Bojana Žnider	12. Tanja Globačnik
3. Janez Zacirkovnik	13. Andrej Sevčnikar
4. Karmen Poštrak	14. Branka Deurič Kodrun
5. Jure Kodrun	15. Branko Valič
6. Vanica Petrovič	16. Zvone Dobnik
7. Gregor Rupnik	17. Valentina Jurjevec
8. Sara Kolar	18. Ivan Toplišek
9. Vojko Režen	19. Peter Hrastnik
10. Nataša Toplišek	20. Špela Grudnik

Šoštanj zmore!

Narodnik, SD, Levstikova 15, 1000 Ljubljana

Kandidati Za Svet Občine Šoštanj

KAVŠAK Roman, Lokovica
OSTERC Andreja, Zavodnje
KOREN Drago, Lokovica
MENHART Suzana, Topolšica
BRVAR DADO Marko, Šoštanj
JEVŠNIK Anica, Gaberke
ATELŠEK Valentin, Skorno – Florjan
MANDELČ Suzana, Šoštanj
STOPAR Miran, Skorno – Florjan
ROTOVNIK Rozalija, Skorno – Florjan
OVČJAK Vojko, Topolšica
ŠTAJNER TURINEK Marijana, Skorno - Florjan
VOLK Martin, Topolšica
OCVIRK Vida, Šoštanj
STOPAR Zdravko, Šoštanj
ČREMOŽNIK Polonca, Topolšica
LEVAR Zvonimir, Šoštanj
BOROVNIK Martina, Lokovica
URLEP Franc, Šentvid
MENIH Irena, Topolšica

N.Si

ODGOVOR ZA PRIHODNOST

SLS
 Slovenska ljudska stranka
ŠOŠTANJ

Kandidati SLS za občinski svet so:

1. Silvester Mežnar
2. Ivana Grudnik
3. Rok Drev
4. Mateja Lorenčič
5. Marjan Jakob
6. Aleksandra Zajc
7. Alojz Konovšek
8. Helena Hriberšek
9. Peter Turinek
10. Saša Glasenčnik
11. Marjan Turinek
12. Mateja Jurkovnik
13. Andrej Podvratnik
14. Jožica Rotnik
15. Branko Videčnik
16. Marjana Sovič
17. Franc Brglez
18. Saša Blatnik
19. Ivan Juvan
20. Anton Hrastnik

Številka liste: 3

SMC

Stranka
Mira
Cerarja

Lista št. 4. ZA MODRO prihodnost občine Šoštanj

Program SMC za razvoj občine Šoštanj temelji na poštenju, inovativnosti, sodelovanju, trajnostnem razvoju, transparentnosti.

Več o našem programu si lahko preberete na Facebook strani:

<https://www.facebook.com/pages/SMC-Šoštanj/1500159743568617>

KANDIDATI:

Bojan Kugonič, oec.; **Jožica Andrejč**, višja-predmetna učiteljica slovenskega in angleškega jezika; **Matic Volk**, univ. dipl. varstvoslovec; **dr. Nataša Kopušar**, univ. dipl. inž. agr.; **dr. Tone Ravnika**, univ. dipl. zgod.; **mag. Andreja Moškon**, univ. dipl. nov.; **Ivo Petrovič**, specialist javne uprave; **mag. Mojca Rep**, univ. dipl. varstvoslovec; **Boris Gomboc**, str. delovodja; **Katja Potočnik**, univ. dipl. slovenistka/sociologinja; **Miroslav Jenko**, univ. dipl. inž. stroj.; **Ljubica Donko**, ekonomski tehnik.

Spoštovane občanke in občani!

Poznate nas. S svojim delom smo se že dokazali, vsak na svojem področju in hkrati vsi skupaj. Tako želimo delovati tudi v prihodnje. Povezani v skupnost, ki ni obremenjena s politično usmerjenostjo, v želji, da vse dobre pobude in predlogi najdejo pravo mesto! Želimo prijazno občino! Prijazno tistim, ki k nam prihajajo, prijazno in odprto mladim, ki so naša prihodnost in prijazno vsem nam, ki tukaj radi živimo in ustvarjamo! Verjamemo, da lahko s poštenim delom in spoštovanjem drug do drugega veliko naredimo!

Boris GOLIČNIK - Šoštanj, Maša STROPNIK - Šoštanj, Boris LAMBIZER - Lokovica, Mateja KUMER - Šoštanj, Pavel ŽUPEVC - Gaberke, Urša KURNIK - Šoštanj, Matej SKORNŠEK - Skorno, Mojca KOTNIK - Ravne, Danilo ČEBUL - Šoštanj, Tatjana SKORNŠEK - Šoštanj, Roman OBLAK - Florjan, Mihaela OVČJAK - Topolšica, Marjan STVARNIK - Šoštanj, Anja IRMAN - Florjan, Boštjan GOLUB - Topolšica, Nina NAPOTNIK - Šoštanj, Janko LESNIK - Skorno, Rok TURINEK - Šoštanj, Nace SERDINŠEK - Šoštanj, Ivan STVARNIK - Ravne

Številka liste na glasovnici: 7 Ime liste: DeSUS – Demokratična stranka upokoencev Slovenije

Kandidati:

Marijan Mevc, roj. 12.08.1952, Šoštanj, Cesta talcev 12, poklic: Strojni tehnik, delo: Upokojenec;

Terezija Kac, roj. 15.09.1951, Šoštanj, Cesta heroja Šercerja 4, poklic: Natararica, delo: Upokojenka;

Ludvik Kavčnik, roj. 11.08.1950, Šoštanj, Topolšica 181, poklic: Rudarski nadzornik, delo: Upokojenec;

Frančiška Jurjovec, roj. 03.12.1945, Šoštanj, Lokovica 40, poklic: Administratorica, delo: Upokojenka;

Zvonko Tonkli, roj. 21.01.1949, Šoštanj, Metleče 63, poklic: Elektro tehnik, delo: Upokojenec;

Štefanija Movh, roj. 19.12.1944, Šoštanj, Ravne 108 a, poklic: Gospodinja, delo: Upokojenka;

Franč Lenko, roj. 23.2.1947, Šoštanj, Ravne 86, poklic: Rudar, delo: Upokojenec;

Marija Lenko, roj. 16.01.1952, Šoštanj, Ravne 86, poklic: Gospodinja, delo: Upokojenka;

Martin Fajdiga, roj. 08.11.1962, Šoštanj, Skorno pri Šoštanju 63 a, poklic: Rudar, delo: Upokojenec.

Št. liste: 6; ime liste: SNS – Slovenska nacionalna stranka

Kandidati:

Marjan Vrtačnik, roj. 26.02.1951, Šoštanj, Trg bratov Mravljakov 5, poklic: Natarar, delo: Upokojenec;

Manja Napotnik, roj. 08.10.1986, Šoštanj, Florjan 94, poklic: Pomočnica gospodinje – oskrbnica, delo: Brezposelna;

Miran Napotnik, roj. 06.05.1964, Šoštanj, Florjan 94, poklic: Rtv mehanik – elektronik, delo: Kmetovanje;

Ina Irena Žlebnik, roj. 09.09.1987, Topolšica, Topolšica 24, poklic: Dipl. računovodkinja, delo: Računovodstvo

Trije glavni cilji liste:

1. Prvi cilj je, da se uredi mesto tako, da bo zanimivo za ljudi, ki prihajajo v naš kraj.
2. Potrebno je urediti stanovanjsko politiko tako, da ne bo še naprej mesto sirot. V Šoštanju se ljudje prijavijo pri kolegu in pozneje ti ljudje zahtevajo socialno stanovanje. Temu bo potrebno narediti konec.

3. Renta občini Šoštanj, ki mora biti z zakonom potrjena. Občina Šoštanj na račun celotne Slovenije živi v nečistem okolju. Nimamo sonca, zaradi dimnikov. Smrad, ki je po celotni občini neznosen. To bomo zahtevali, da nam zagotovijo boljše pogoje življenja.

4. Začetek postopka o razdružitvi komunale, ki je sedaj pod celotnim vplivom velenjskega župana.

Konkretni ukrepi bodo, da svet občine sprejme sklep o zahtevi rente, ki jo bomo poslali v parlament. Ustanovili bomo tudi pogajalsko skupino, ki bo te zahteve predstavljal. S tem denarjem bomo urejali tudi vse druge stvari za boljše življenje občanov.

Občina mora biti prijaznejša za druge ljudi ki prihajajo v Šoštanj. Lokali in trgovine bodo normalno obratovali, če bo večje število ljudi prihajalo v naš kraj. Zat bo potrebno veliko postoriti, da postanemo zanimivi za ljudi. Vse državne institucije so v Velenju in potrebno bo nekaj teh preseliti nazaj v Šoštanj. Tako bo gibanje ljudi enakomerno razporejeno. To bomo zahtevali od države.

Marjan Vrtačnik

MLADÍ ZA ŠOŠTANJ

8

MLADÍ ZA:

1. Oživitev mestnega jedra
➔
2. Mestno tržnico
➔
3. Športni park
➔
4. Medgeneracijsko sodelovanje
➔
5. Brezplačni wi-fi po celotni občini
➔
6. Razvoj industrijske cone
➔
7. Brezplačni Lokalci v občino Šoštanj
➔

8
Boljši jutri

f MLADÍ ZA ŠOŠTANJ

DRE **V**iktor
Ljudje za ljudi

LISTA VIKTORJA DREVA

10

Ljudje za ljudi

KANDIDATNA LISTA **SDS** ZA OBČINSKI SVET OBČINE ŠOŠTANJ

9

Darko MENIH / Jasmina KUGONIČ
Peter RADOJA / Mag. Judita ČAS KRNEŽA
Franc ROSEC / Dragica LESJAK
Simon SREBRE / Viktorija SREBRE
Iztok ČERNOŠA / Aleksandra SKORNŠEK
Drago TAMŠE / Nataša PENŠEK
Boštjan LENKO / Herman PERGOVNIK
Simona MAKARI / Luka RAVNJAK
Jožef TRPIN / Diana BRGLEZ
David DREU / Branko SPITAL

SDS

neodvisna lista - Drago Kotnik

**NE BOM VAS RAZOČARAL!
KAR BOMO SADILI, TO BOMO ŽELI**

Drago Kotnik, roj. 11. 10. 1961, Ravne 133a, 3325 Šoštanj, inž. rudarstva in geotehnologije, upokojenec, član TD Pristava, član PGD Gaberke, aktivni član odborov za izgradnjo infrastrukture.

11

Dragi občanke in dragi občani - cenjene volivke in cenjeni volivci, sem v obdobju, ko lahko s svojimi izkušnjami, znanjem in vizijo naredim še veliko koristnega za našo skupnost, kjer živimo in delamo. Z izvolitvijo bom uresničil programe, ki so zelo pomembni za razvoj občine Šoštanj. Z vašimi podpisi, ste me prepričali, da ponovno kandidiram v svet občine Šoštanj.

Zavzemal se bom za:

„Obratovanje blokov TEŠ, premogovnika Velenje in zahteval **izplačilo rente** do konca obratovanja energetskih objektov, kot imajo to urejeno v hidroelektrarnah ter jedrski elektrarni Krško.“

„Nadaljnjo **sanacijo plazov**, ki ogrožajo stanovanjska in gospodarska poslopja, izgradnjo in **obnovo** cestne infrastrukture v vseh KS občine Šoštanj ter **izgradnjo 3. razvojne osi** hitre ceste do avstrijske meje.“

„**Ureditev mestnega jedra** s tržnico v Šoštanju in dokončanje projekta Vila Siroko ter ureditev **kolesarskih stez in pešpoti** v občini Šoštanj povežava z okoljskimi kraji, kot so Gaberke, Ravne, Florjan, Lokovica... itd.“

„Čim boljše **subvencionirane plačilne pogoje** vrtov in šol. Boljšo zdravstveno oskrbo z ohranjanjem javnih zavodov.“

„**Pomoč brezposelnim in socialno ogroženim.**“

„**Ureditev statusa mladine** in prostorov v mestu Šoštanj. Ureditev mladinskega hotela.“

„**Izgradnja komunalne infrastrukture** voda, toplovoda, v oddaljenih zasekih **sofinanciranje** za individualne rešitve, saj se mora po evropski zakonodaji urediti v tem mandatu.“

„**Nadzorovati stroške** komunalnih storitev pokopališke dejavnosti, vode, toplovoda in odvoza smeti.“

„Čim **boljši dostop** do zemljišč investitorjem za izgradnjo gospodarskih in stanovanjskih objektov.“

„**Podpiranje razvoja gospodarstva s prioriteto zaposlovanja** in izvajanja del občanom občine Šoštanj, razvoj kmetijstva, kulture, turizma, gasilstva, športa...“

„**Subvencioniran ali brezplačen prevoz** občanov in srednješolcev skozi naselja do Velenja.“

„Posvečanje pozornosti vsakemu občanu, ki bo iskal pomoč in imel ideje za določene **projekte**, ki jih bomo skupaj realizirali: predvsem **iz državnih in evropskih nepovratnih sredstev.**“

„Zavzemal se bom za **pravično odmero davkov** na nepremičnine in uvedbo finančne policije.“

Obljubljam, da boste slišali za moj glas in delo v svetu občine Šoštanj v naslednjem mandatu. Za uresničitev naših potreb in želja. Vas drage občanke in dragi občani vašim na volišča. Namenite svoj volilni glas za neodvisno listo Drago Kotnik pod zaporedno številko **11**.

Občinska volilna komisija Občine Šoštanj obvešča vse volivce in volivke, da bo potekalo predčasno glasovanje za lokalne volitve v torek, 30. 9., sredo, 1. 10., in četrtek, 2. 10. 2014, med 7. in 19. uro v veliki sejni sobi Občine Šoštanj.

Mesto za kolo

Občina Šoštanj si je za svoj praznik izbrala 30. september. Po datum je segla v čas grofov Celjskih, ki so Šoštanj kot takrat pomembno trgovsko in gospodarsko središče omenjali v svojih listinah.

Mesto Šoštanj je bilo nekoč prestolnica Šaleške doline, ti časi še vedno ohranjajo patino starega mestnega jedra. Okolica je pretežno kmetijska, lahko se pohvalimo s sodobnimi pridelovalci mleka in živinorejci. Gospodarstvo je kljub nekaterim amputacijam preživelo, več kot to, v občini Šoštanj je elektrogospodarstvo med najbolj razvitimi v Sloveniji. Še marsikaj je v občini Šoštanj in še marsikaj več bi lahko bilo, če bi.... Ja, veliko se še da postoriti in veliko je še načrtov. In tudi želja.

O tem, kako je občina živela od lanskega pa do letošnjega septembra pa župan občine Darko Menih v prazničnem intervjuju.

Gospod župan, lani ob približno istem času sva intervju ob prazniku občine zaključila v želji, da bi bilo med ljudmi več pozitivne energije, zaupanja in manj iskanja napak v delu drugega. Se vam zdi, da je kaj od tega uresničenega?

Moje lanskoletne želje so le delno naletele na plodna tla. Nekateri še vedno na probleme in tudi rešitve reagirajo zelo nestrpno, čeprav si prizadevamo sproti čim prej in čim bolje reševati nastale težave. Zaradi gospodarskih, posledično socialnih težav postajajo občani nestrpni, dialog je velikokrat na zelo nizkem kulturnem nivoju. Včasih dobim občutek, da nekateri iščejo samo napake in vse posplošujejo. Vrhunec je v letošnjem volilnem letu, ko dobivajo na inšpektorate, na občino in jaz osebno domov zelo žaljive anonimke, vse z namenom, da bi oblatili moje delo. Moja vrata so vedno odprta. Želim, da vsak, ki ni zadovoljen z mojim delom, pride osebno k meni in mi pove, kaj ga moti, ne pa da se zahrbtno skriva za neresničnimi anonimnimi obtožbami. Želim si, da bi bilo med nami več pozitivne energije, več strpnosti in spoštovanja.

Lani je bilo poletje vroče, suša je uničevala pridelek. Letos pa ravno obratno. Kljub temu se je Občina tudi v poletnih mesecih »znojila«. Kaj se je dogajalo med poletjem?

Po lanskemu suši smo v novembru doživeli novo katastrofo, poplavo, ki je povzročila za 5,2 milijona evrov škode. Takoj smo začeli s sanacijo najnujnejših plazov, vodotokov in cestne infrastrukture. Ko so se razmere že nekoliko uredile, so se februarja po hudem žledu spet sprožili novi plazovi, tokrat v Florjanu. Posledice, ki jih je povzročil žled, še vedno niso vse odpravljene.

Med poletnimi meseci smo veliko naredili na področju kanalizacije v Ravnah, Metlečah, Skornem, Florjanu, Lokovici in Topolšici.

Kot vsako leto pa so tudi letos na Občini in v občini opravljali počitniško delo naši dijaki in študentje.

Če primerjamo stopnjo brezposelnosti v občini, leta 2007 jih je bilo januarja 8,5 procenta, sedem let kasneje pa 11,9. Koliko lahko Občina ali vi kot župan vplivate na to?

Podjetja propadajo, so v stečaju ali pa selijo obrate proizvodnje iz občine in na to mi nimamo vpliva. Občina sicer do neke mere lahko pomaga malim podjetjem s subvencijami pri ustvarjanju novih delovnih mest, vendar takega povpraševanja skorajda ni. Z ureditvijo industrijske cone bomo ponudili podjetnikom prostor za njihovo delovanje. Prvotno načrtovana industrijska cona na področju Metleč ni bila uresničljiva zaradi poplavnega področja. Sedaj načrtujemo odkup prostorov preseljene Notranje opreme Gorenje. Po statističnih podatkih urada republike Slovenije za junij 2014 je bilo v Šoštanju 428 brezposelnih oseb, to je 10,5%.

Pa še malo nadaljujva z demografskimi podatki. Na dan 1.1. 2014 je bilo v občini 8807 prebivalcev. Koliko od tega je kmečkega prebivalstva?

Občina je bogata s kmetijskimi zemljišči, več kot 80%, in posledično je tudi veliko kmečkega prebivalstva. V ta podatek spadajo tudi gozdne površine. Registrirano je okrog 400 kmetijskih gospodarstev, od tega živi aktivno od kmetijstva 280 kmetij, kar je okoli 13%.

Foto: Dejan Tonkli

Se občina vključuje tudi v življenje kmetov in kako?

Sodelovanje s kmetijsko populacijo se kaže na več področjih: svetovanje, urejanje dokumentacije, subvencijske pomoči, omogočanje varnih gozdnih poti in tudi sodelovanje na družabnem področju.

Iz katerega razloga in kdaj iščejo kmetje pomoč na Občini?

Največ pomoči pričakujejo v obliki nepovratnih sredstev za razvoj podeželja in kmetijstva. Občina Šoštanj v proračunu vsako leto nameni sredstva za pomoč malemu kmetu. Na razpis se povprečno prijavi okoli 120 prosilcev. Pomembno je, da so ta sredstva nepovratna in da je postopek pridobitve zelo enostaven. Na žalost so proračunska sredstva omejena, želja pa je veliko.

Bi lahko ocenili, da ima občina Šoštanj pogoje za razvoj malega gospodarstva? Kaj pa velikega?

Če bi Občini uspeli odkupiti prostore Notranje opreme Gorenje, ali pridobiti še kakšno drugo zemljišče, morda tudi Vegradove prostore, potem je možen razvoj malega, tudi velikega gospodarstva.

Na katere »konje« stavite, tudi v smeri možnosti zaposlovanja in ohranjanja delovnih mest.

Računam na lokalne male obrtnike, da bodo zbrali pogum in sredstva za svojo širitev. Branili pa se ne bi vlaganja od drugod. Občina lahko pomaga, kolikor je to zakonsko dovoljeno.

Kako bi ocenili sodelovanje z vodstvom TEŠ ali pa HSE?

Z vodstvom TEŠ imamo dobre odnose, občasno nam pomagajo tudi pri kakšnih manjših delih, malo težje je s HSE, vendar nam je v letošnjem letu uspelo podpisati odškodninski sporazum za tri leta. Temu seveda sledijo nadaljnja pogajanja za dolgoročni sporazum vse do konca obratovanja TEŠ.

Lahko Občina kaj stori pri ohranjanju delovnih mest, konkretno v TEŠ-u, in kakšen vpliv ima pravzaprav lokalna skupnost. Včasih se je reklo, da gradimo termoelektrarno tudi zaradi ohranjanja delovnih mest v Šoštanju.

Lokalna skupnost na zaposlovanje v TEŠ nima nobenega vpliva, pomagali smo lahko samo pri pridobitvi gradbenih dovoljenj. Lahko pa seveda z mediji pritiskamo na politiko, da nam omogoči, kar nam pripada: čisto okolje in renta.

Vemo, da je glavnina delovne sile, ki je gradila blok 6 že odšla iz mesta. So bile zabeležene kakšne neprijetnosti s povečanjem števila začasnih prebivalcev in kakšne?

Na prihod delavcev smo se pred leti kar zelo pripravljali. Danes je delo praktično končano in lahko ugotovljamo, da je veliko strahu bilo odveč. Delavci iz različnih držav Evrope so prišli delat in se ne zabavali. Še največ problemov je bilo zaradi parkiranja. Začasno urejen parkirni prostor med železnico in reko Pako je bil premajhen, zato so iskali parkirni prostor po mestu in večkrat je domačinom zavrela kri. S pomočjo redarske službe smo uspešno rešili problem. Zaznali smo povečano količino odpadkov na ekoloških otokih po mestu, problemi so bili tudi z ločevanjem odpadkov.

Lani smo se pogovarjali o koheziji, to sta bila dva velika projekta na področju vodo oskrbe in kanalizacije. Kje smo zdaj konkretno v občini Šoštanj?

Na področju občine Šoštanj poteka gradnja primarnega vodovoda Ravne s črpališčem in vodo hramom, ki je v zaključni fazi. Lastni delež sredstev za izgradnjo, ki je potreben poleg pridobljenih kohezijskih sredstev, zagotavlja Občina sama s pomočjo kredita Eko sklada. Sočasno z izvedbo tega cevovoda gradimo sekundarno omrežje na področju Raven, ki ga v celoti financiramo iz lastnih sredstev. Pogodbena vrednost teh del znaša 269.000 evrov z DDV. Dela so se v tem mesecu končala. Izredno pomembna investicija na področju občine Šoštanj, ki je v polnem teku, je izgradnja magistralnega vodovoda Ljubija. Gradnja primarnega vodovoda severna veja se zaključuje. Z izgradnjo te infrastrukture za oskrbo s pitno vodo bo rešen problem zanesljive vodooskrbe vseh naselij na tem območju. Na območju občine Šoštanj sta locirani dve čistilni napravi za pitno vodo, ki bosta delovali po tehnologiji ultrafiltracije, ki je sodoben, učinkovit in naraven način čiščenja pitne vode. Občina Šoštanj sofinancira tudi izgradnjo ČN Čujež, ki je locirana na področju MO Velenje, v višini 18,7%. Njen glavni namen je čiščenje vodnih virov na vzhodu Šaleške doline in s tem preko povezovalnih cevovodov zagotavlja zanesljivo oskrbo pitne vode ter v enakem deležu tudi gradnjo magistralnega vodovoda Paka. Skupna vrednost lastnega dela skladno z izdanim Sklepom o sofinanciranju operacije za občino Šoštanj znaša 1,14 milijonov evrov brez DDV.

Občina Šoštanj ima svoj lokalni program na področju gospodarjenja z odpadnimi vodami, iz katerega so razvidne obveze po opremljanju z javnim kanalizacijskim omrežjem, in je usklajen z državnim Operativnim programom odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda. Gre za naložbo, ki je za Občino velik zalogaj in jo z lokalnimi sredstvi ne bi mogli realizirati v predpisanem in zavezujočem roku. S pomočjo kohezijskih sredstev smo ta problem hitreje, predvsem pa celoviteje rešili. Z realizacijo tega projekta smo z javno kanalizacijo opremili štiri območja v dolžini 3,3 km. Zgradili smo manjkajoči deli kanalizacije Metleče, od koder so se odpadne vode izlivale v Toplico. Naslednja posega sta nova odseka na območju Florjana (Skorno Florjan in Florjan Mlakar), kjer so odpadne vode, ki tečejo skozi greznice, neposredno obremenjevale zelo malo vodnato Florjanščico. Najkrajša, a zato nič manj pomembna, je kanalizacija Koroška – severozahodno od železniške proge. Sočasno z izvedbo kohezijskih investicij je potekala izgradnja hišnih priključkov in obnova ceste v Florjanu. Ta dela so bila v celoti financirana iz sredstev občinskega proračuna in so znašala 341.000 evrov brez DDV.

Pitna voda je, ali ni problem v občini?

Včasih je bila, sedaj pa ni več.

Ali Občina še vedno pomaga pri izgradnji malih čistilnih naprav, na območjih, kjer ni mogoče urediti kanalizacije in kako dolgo še bo?

Občina pomaga s 1000 EUR na družino. Tako bo do leta 2017, ko morajo biti zakonsko vsa gospodinjstva priključena na čistilne naprave.

Ste tudi letos kaj postorili na področju prostorskih aktov in kaj

najpogosteje botruje spremembam in dopolnitvam planov?

Seznam projektov leta 2014 je: Občinski prostorski načrt (OPN) za območje celotne občine Šoštanj, Okoljsko poročilo v postopku CPVO za OPN, Hidrološko-hidravlična študija občine Šoštanj (zaključek in potrditev), PZI prepusta pod železniško progo na Toplici v Pohrastniku, Postopek sprememb in dopolnitev odloka o PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom, OPPN za območje Vile Široko, CPVO za OPPN za Vilo Široko, Arheološke raziskave na območju OPPN Vile Široko, OPPN za blokovno gradnjo v Metlečah (prekinitve postopka), OPPN za jedro Šoštanja (nadaljevanje z vključitvijo HH študije in novih prostorskih ureditev), Projekt postavitve turistične in obvestilne signalizacije na območju naselja Zavodnje in dopolnitev v mestu Šoštanj, DPN za rekonstrukcijo 2 x 400kV daljnovoda Šoštanj – Podlog (mnenje), regionalne in lokalne kolesarske poti v občini Šoštanj (razpisna dokumentacija).

Želje občanov najpogosteje vplivajo na spremembe in dopolnitve planov, tu pa je še seveda vizija razvoja občine.

In ob tem stanovanja? Lani je bilo oddanih 67 vlog za stanovanja. Kaj od tega je bilo realiziranega?

Od 67 lanskimi vlog smo 9 vlog zavrnil, 4 so si sami rešili stanovanjski problem. Na lestvici za menjavo stanovanj je bilo 16 vlog, do danes smo jih rešili 5. Na lestvici prvi najem stanovanja je bilo 38 vlog, od tega smo do danes rešili 16 vlog, 22 prosilcev pa na stanovanje v tem trenutku še čaka. Občina ima v lasti 135 neprofitnih stanovanj, od kateri večina potrebuje obnovo.

Bi lahko ocenili socialno stanje prebivalcev občine Šoštanj? Je veliko prošelj za pomoč?

Zadnji dve leti beležimo povečanje števila prošelj za enkratno občinsko denarno pomoč, v povprečju pa je takih prošelj 94 na leto. Najpogosteje imajo občani, ki so predhodno za pomoč zaprosili že Center za socialno delo Velenje, težave s plačilom položnic. Več kot tri četrtine vseh upravičencev do občinske pomoči je brezposelnih občanov, aktivnih iskalcev zaposlitve, ki so mlajši od 45 let. Med upravičenci so tudi družine z več otroki in nizkimi prihodki, povečuje pa se delež samskih upokojujencev s pokojninami, ki so nižje od 400 evrov.

Kakšna sredstva ima Občina za pomoč, ne mislim samo finančnih?

Osnova so seveda proračunska sredstva, ki so letos v primerjavi z lanskim letom višja za 44%, saj se k nam najpogosteje oglašajo občani, ki imajo neplačane obveznosti, torej dolg za stanarino, komunalne storitve in električno energijo. Kar nekaj je namreč občanov, ki jim grozi izklop električne energije ali opomin pred tožbo.

Pomagamo tudi socialno šibkim učencem, zato OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj vsako leto namenimo 7.200 evrov, s katerimi upravlja posebna šolska komisija, ki o porabi letno obvešča našo pristojno komisijo. Najpogosteje so občinska sredstva namenjena za pomoč pri nakupu delovnih zvezkov, plačilu šole v naravi, ekskurzijah, zadnja leta pa je velik delež teh sredstev namenjen plačilu kosil socialno šibkim učencem.

Z željo, da bi ublažili stiske naših občanov z najnižjimi prihodki, smo uvedli subvencioniran ali delno subvencioniran topel obrok, gre za toplo malico. Višina občinske subvencije je odvisna od prihodkov na družinskega člana. Občani, pri katerih je ta nižji od 288,81 EUR, so upravičeni do brezplačnega toplega obroka, občani s prihodki, ki so nižji od 350,00 EUR plačajo za obrok 1,00 EUR, 1,5 EUR pa prispevajo občani s prihodki, nižjimi od 450,00 EUR na družinskega člana.

Poskrbeli smo še, da je od maja dalje postala storitev pomoč družini na domu namenjena občanom starejšim od 65 let, ki zaradi starostnih pojavov ali bolezni ne morejo v celoti oskrbovati sami, še dostopnejša. Poleg obvezne 50 % subvencije k ceni oskrbe na domu, ki jo plača občina, smo uvedli še dohodkovno lestvico, ki plačilo deleža upravičenca določa na podlagi njegovega dohodka. Zadovoljen sem, da ta ukrep že kaže

rezultate, saj se nam spet povečuje tako število ur kot tudi število uporabnikov. Pomembno se mi zdi poudariti, da ta socialno varstvena storitev starejšim občanom omogoča bivanje doma, v njihovem domačem bivalnem okolju, kar je z vidika kvalitete življenja v starosti izjemnega pomena.

Trikrat na leto, v tednu Rdečega križa, ob občinskem prazniku ter v času božično-novoletnih praznikov, financiramo prehrabene pakete Rdečega križa. Prejemnike teh paketov določajo naše krajevne organizacije Rdečega križa v sodelovanju z Območnim združenjem RK Velenje, ki poskrbi še za obveščanje in za delitev paketov. V letošnjem letu smo že zagotovili sredstva za 266 prehrabnih paketov.

Kako se odzivate na stavek, ki ga velikokrat slišimo »Kar na Občino pojdi, tam ti morajo pomagati!«

Občinska uprava dela za občane, torej je naša dolžnost, da prisluhnemo željam slehernega občana.

Seveda pa nekaterih želja ne moremo izpolniti takoj, ali pa jih sploh ne moremo zaradi zakonskih omejitev. Naša vrata so vedno odprta in se trudimo, da smo prijazna Občina.

Prijetnejša tema je vrtec. Ravno v tem mesecu bo zaživel in to dobesedno. Je teklo vse po planu, rečeno je bilo, da bodo otroci v vrtcu že s 1. septembrom?

Res smo si želeli in smo tudi skupaj z zasebnim partnerjem Esotechom delali vse, da bi se lahko nov vrtec odprl 1. septembra. Otvoritev vrtca je bila 26. septembra, kot smo napovedali že pred časom, za tem se bo pričela selitev v nove prostore. Ne glede na to, je treba poudariti, da je bil vrtec zgrajen v rekordnem času. Še na začetku leta je malokdo verjel, da se bodo otroci selili že to jesen. Zahvala gre vsem, ki so se dan na dan od jutra do večera trudili za naše najmlajše. Eden glavnih krivcev za zamudo pri selitvi je vreme. Zaradi dežja nekaterih stvari na gradbišču enostavno niso mogli izvesti, zaradi česar so se pojavile velike težave in tudi nekaj zamude. Pri postavitvi zunanjih igral bi bilo potrebno nekaj dni lepega vremena skupaj, da se betonirani podstavki in gumirani hribčki posušijo. V deževnih dneh, ko je bila vlažnost zraka 80% ali več, tega ni bilo mogoče izvesti. Prav tako so bile zaradi stalnega deževja težave pri pokrivanju zunanjih teras. Izvajalci so si prizadevali izkoristiti vsak lep dan.

Lani ste rekli, da bo Občina na letni ravni namenila za investicijo gradnje vrtca nekaj čez 680 tisoč evrov. Je bilo potrebno znesek kaj zvišati?

Znesek za samo gradnjo vrtca ostaja takšen, kot je bil po koncesijski pogodbi. V letošnjem letu je občina izvedla javno naročilo za dobavo in montažo notranje in zunanje opreme vrtca, kar ni bilo všteto v koncesijsko pogodbo. Občina Šoštanj je podpisala pogodbe z izvajalci notranje in zunanje opreme v skupni višini 332.000 evrov.

Koliko otrok bo v vrtcu, kaj se je s tem rešilo?

V Vrtec Šoštanj je letos vpisanih 350 otrok, v enoto Biba, kot se bo imenoval novi vrtec, bo hodilo 250 otrok. Z novim vrtcem smo rešili veliko. Ena stvar je nezadovoljstvo staršev, ki so morali otroke voziti na različne lokacije, nekateri celo v tri različne enote v Šoštanju. Enote so bile namreč oblikovane glede na starost otrok. Naslednje stvari pa so še veliko bolj pomembne. Dosedanje šoštanjske enote vrtca so bile stare, prostori za otroke premajhni in neustrezni. Nobeden od prostorov dosedanjih vrtcev (Lučka, Brina, Barbka, Biba) namreč ni bil namensko grajen za vrtec. Bili so zelo utesnjeni in niti niso več ustrezali zahtevanim normativom, zato smo morali vsako leto ministrstvo prositi za izdajo soglasja, da lahko izvajamo predšolsko vzgojo v prostorih, kjer ni zagotovljenih vsaj treh kvadratnih metrov za posameznega otroka. Nov vrtec vse to zagotavlja. Pri načrtovanju smo imeli v mislih otroke, zato so prostori, ki so namenjeni predvsem njim, torej igralnice, športna igralnica, prostori za dodatne dejavnosti, veliki in prostorni. Zagotovo bodo uživali tudi na

velikem igrišču, ki je razdeljeno na dva dela – za otroke prvega in drugega starostnega obdobja.

Je kakšna nova zaposlitev?

Trenutno ne predvidevamo kakšne nove zaposlitve.

24. So bila tudi v osnovno šolo kakšna vlaganja?

V OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj smo letos vlagali predvsem v obe podružnični šoli. V Topolšici smo uredili učilnico na podstrešju zaradi povečanega vpisa in drugačne organizacije pouka, poleg tega smo tudi sanirali terasi na šoli, ki sta zamakal. Na podružnici v Ravnah smo uredili vhodno stopnišče in ograjo.

Po poplavih je bil zamenjan parket v Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha, kjer je del stroškov krila zavarovalnica, del pa Občina.

Koliko podružničnih šol je še aktivnih v občini? Bili so časi, ko so bile štiri, kako pa kaže za vnaprej?

Do leta 1983 so na območju naše občine delovale štiri podružnice: Bele Vode, Zavodnje, Topolšica in Ravne, zadnjih šest let pa sta aktivni še dve; v Ravnah s petimi in v Topolšici s petintridesetimi učenci. V Belih Vodah in v Zavodnjah sta zaradi premajhnega vpisa prvošolcev šoli začasno prenehali delovati leta 2003 oz. 2008. Za sklep o ukinitvi obeh podružnic se nismo odločili, saj bi s tem močno zapletli postopke za vnovično delovanje, če bi se še kdaj v prihodnosti pojavila ta potreba.

Zakon namreč določa, da lahko podružnica šole deluje, če je vpisanih najmanj 5 učencev. Vpis in delovanje podružnice v Topolšici je stabilno, za Ravne pa smo bili v negotovosti že letos, saj je sprva kazalo, da ne bo doseženo minimalno število učencev.

Problem ni v premajhnem številu prvošolcev ampak v dejstvu, da starši zaradi različnih utemeljenih razlogov otroka raje vpišejo na matično šolo v Šoštanju, kar seveda posledično vpliva na nižji vpis na podružnicah. Zelo podobno se je letos, ob pričetku novega šolskega leta, dogajalo z mnogimi podružnicami po Sloveniji. Prepričan pa sem, da podružnične šole, kjer delujejo, pomembno vplivajo na družbeni in kulturni utrip kraja.

Objekt Kulturnega doma Šoštanj bo preurejen. Zakaj?

V zadnjem delu Kulturnega doma Šoštanj je bila do lanskega junija knjižnica, ki smo jo preselili v prvo nadstropje Pilon centra. Mimogrede, novo lokacijo in večje prostore so bralci odlično sprejeli in se na njih tudi že dobro navadili.

V prostorih stare knjižnice je začasno domoval vrtec, in sicer trije oddelki, ki se sedaj seveda selijo v nov vrtec in zato je tem prostorom treba dati novo vsebino. Ni se bilo težko odločiti, komu ga nameniti. Že dlje časa se namreč s prostorsko stisko soočata glasbena šola in pihalni orkester Zarja. Del prostorov bo torej namenjen njima. V prostore kulturnega doma pa se bo preselil tudi Zavod za kulturo Šoštanj.

Bivši prostori vrtca bodo namenjeni društveni dejavnosti?

Obljubili smo, da bomo vrtec Lučko namenili mladi generaciji. Veseli smo, da smo jim v obdobju do sedaj lahko omogočili prostore v TVD Partizan in jim iz proračuna pomagali pri izvajanju dejavnosti in organizaciji prireditev. Obljubili smo jim, da bomo po selitvi vrtcev prostore Lučke namenili njim.

Vrtec Lučka je velik objekt. Imamo že pripravljen projekt, s katerim te prostore namenjamo tabornikom, planincem, alpinistom in seveda mladincem. Predstavniki vseh štirih društev so sodelovali pri izdelavi projekta in so z njim zadovoljni, zadovoljni pa smo tudi mi, da bodo ti prostori dobili primerno vsebino. V njih bo urejen tudi manjši hostel.

Gasilska društva ste spravili »pod streho«, ali kakor bi rekli realizaciji sporazumov, ki ste jih imeli s posameznimi društvi glede opreme. Je še kaj, kar je predmet pogodbe, pa še ni izpolnjeno?

Pogodba je zajemala nakup devetih avtomobilov, čoln, prizidek v

Šoštanju in nov gasilni dom v Topolšici, kar smo v mojih dveh mandatih tudi izpolnili. Nekatero opremo smo kupovali sproti, glede na potrebe ob naravnih nesrečah: potopne črpalke, motorne in teleskopske žage, gozdarske obleke s čeladami, dereze, agregate in folijo za pokrivanje plazov. Gasilskim društvom smo povrnili stroške za gorivo in krili stroške odsotnosti z dela delodajalcem. Za redno delovanje gasilskih društev smo kljub gospodarski krizi vsako leto dvigovali sredstva (leta 2007 - 60.090 evrov, leta 2014 - 80.000 evrov). Prav tako smo plačali tudi ves prevoz vode ob suši. Torej je predmet pogodbe več kot izpolnjen. Zahvaljujem se vsem gasilcem v naši občini za požrtvovalnost ob nesrečah. Zavedam se, da je njihova varnost ob intervencijah zagotovljena prav z dobro in neoporečno opremo.

Bi ocenili, da je Občina Šoštanj, kar se tiče naravnih nesreč, kaj bolj prizadeta kot ostale občine?

Vse občine v Sloveniji se sigurno ne srečujejo s tako obsežno problematiko naravnih nesreč, kot je to primer naše občine. Zadnja leta so nas doletele številne nesreče: poplave, plazovi, žled... vse to še kako obremenjuje občinski proračun, toda zavedamo se, da so prva naša življenja. Pri prijavah elementarnih nesreč, lahko rečem, da smo bili uspešni pri pridobivanju sofinancerskih sredstev, kar je zadostovalo za pokritje osnovnih gradbenih del sanacij.

Spomladi je občane prizadel žled. Pustil je ogromno negativnih posledic. Kaj je Občina od tega lahko sanirala?

Sanirali smo ceste, ki smo jih vzpostavili v kolikor toliko normalno stanje. Poteka pa tudi sanacija plazov: plaz Brusnjak v Florjanu, plaz Avberšek v Topolšici, plaz Drev v Lokovici, plaz Hriberšek v Belih Vodah, plaz Trap na Pristavi, plazova Hrastnik in pod šolo v Ravnah. Izvedli smo drenažo v Gaberkah, obnovili cestišče Verbič – križišče Kurnik, Supovec v Pohrastrniku, cesto Sornšek – Melanšek v Skornem, sanirali zajede ob potoku Kaplanov mlin – Krištan v Ravnah.

Se vam zdi, da bi se moralo gospodarjenje z gozdovi urejati kako drugače? So kakšni instrumenti, ki prisilijo lastnike gozdov, da čistijo gozdove in vodotoke?

Naloga gozdarjev je, da opravljajo nadzor, hkrati pa svetujejo last-

nikom gozdov. V primeru kršitev je njihova dolžnost, kršitelja najprej opozoriti, če pa to ne zaleže, morajo prijaviti inšpekciji. Če bi se vsi držali svojih dolžnosti, ne bi bilo problemov, preprečena bi bila marsikatera katastrofa. Tako pa se zdi, da nekateri mislijo, da lahko delajo, kar hočejo. Občina lahko lastnike gozdov samo opozarja.

Čiščenje vodotokov ni samo problem, saj neočiščeni vodotoki povzročajo največ katastrof. Vidite kakšno rešitev?

Upravljavce (ARSO) je dolžan redno izvajati vzdrževalna dela in nove investicije, ki pa jih je vsako leto manj. Občina po zakonu ne sme posegati v okolje ob vodotokih. Rešitev vidim v dosledno opravljenih nalogah ARSO, ali pa da država da večja pooblastila (in denarna sredstva) na tem področju Občini.

Lani smo pisali o izseljeni družini zaradi poplav leta 2012, letos spet beležimo katastrofo? Kako ste pristopili k trenutnemu reševanju krize družin pod plazom v Penku?

V prvih dneh so prizadete družine noč preživele pri sorodnikih. Po nekaj dneh so se vrnili v svoje hiše, dvema najbolj prizadetima družinama smo ponudili občinska stanovanja, ki pa ga je sprejela samo ena družina. Odstranjujemo vse, kar je prinesel plaz in pomagamo pri sanaciji škode.

Kaj pa za naprej?

Odpri smo račun, kjer se bodo zbirala prostovoljna sredstva za pomoč vseh prizadetih. Tudi mi smo nakazali nekaj sredstev.

Si nadejate kakšne pomoči s strani države?

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje smo obvestili o nastali škodi. Ogledali so si plaz, če pa bomo dobili kakšno pomoč, pa še ne vemo.

Kako pa je s cestami po občini? Veliko je bilo postorjenega, kaj pa tiste, ki so še vedno v slabem stanju?

V naši občini je 212 km cest. Približno polovica je lokalnih cest, polovica je javnih poti. V zadnjih letih nam je uspelo asfaltirati 36.460 km cestišča. Lahko bi bilo tega še več, če nas ne bi pestile številne naravne nesreče, ki so velikokrat uničevale že obnovljene ceste.

Foto: arhiv

Kako bi ocenili sodelovanje s krajevnimi skupnostmi...kako živijo domovi, ki so bili zgrajeni za časa vaših dveh mandatov? Kako lahko svet krajevne skupnosti pripomore k razvoju svojega kraja?

Mislim, da je bilo sodelovanje s krajevnimi skupnostmi korektno. Nekateri so sicer včasih imeli drugačne poglede in je bilo potrebno kar nekaj strpnosti in dogovarjanja. Vsi so pač želeli čim več za svoj kraj, mi pa smo si prizadevali za enakomerno razdelitev finančnih sredstev.

Ni mi žal, da sem vztrajal pri gradnji domov, čeprav sem imel kar nekaj nasprotnikov, ki so bili mnenja, da podeželje tega ne potrebuje. Danes lahko vidimo, da so ti domovi polno zasedeni s kulturnimi in športnimi aktivnostmi ter številnimi družabnimi prireditvami. Verjamem, da so krajanji ponosni na svoje lepe domove.

Aktivni svet krajevne skupnosti lahko naredi zelo veliko za svoj kraj: redno obveščajo o potrebah kraja Občino, motivirajo družabno življenje krajanov, pozimi skrbijo za prevoznost cest, zaznajo probleme in stiske svojih sokrajanov in poiščejo pomoč na pristojnih institucijah, organizirajo čistilne akcije in pomoč pri odpravi posledic naravnih nesreč... Skratka, dobro organiziran svet krajevne skupnosti je lahko zelo koristen za kraj, saj realizirajo svojo razvojno vizijo.

Letos ste na novo odprli Medgeneracijsko središče. Se bo v Šoštanju prišlo?

Seveda se bo, se je že prijelo. Bogat in pester program izvaja CSD Velenje preko javnih del. Središče je nastalo na našo pobudo, ponuja pa za vsakogar nekaj. Kot že ime samo pove, je namenjeno vsem generacijam naših občanov.

Brez dvoma pa je vsaka aktivnost povezana z ljudmi, ki jo izvajajo. V našem primeru smo imeli srečo, saj gospa Natalija vloga izjemno energijo v to, da se udeleženci oz. obiskovalci središča dobro počutijo in v programu najdejo nekaj zase.

Središče deluje od sredine maja dalje in lahko rečem, da je doslej v celoti uresničilo pričakovanja.

Tudi športnih objektov je v občini kar nekaj. So zasedeni?

Športnih objektov je res precej, povpraševanja po njih pa vedno več, kot je prostora. Če omenim samo Športno dvorano Šoštanj in TVD Partizan – oba objekta sta zasedena vsak dan od treh do desetih zvečer, česar smo izjemno veseli. Velja pa tudi povedati, da želimo društvom kar najbolj pomagati, zato omogočamo subvencionirano najemnino, cena TVD Partizan pa je 8 EUR na uro, kar je po naših podatkih najceneje v naši okolici.

Na igrišču z umetno travo imamo veliko težav z vandalizmom, kar nas zelo žalosti. Z igriščem sicer razpolaga Nogometni klub Šoštanj, občina je lastnik. Žalosti me, ker je igrišče odprto in dostopno vsakomur, vendar ga kljub temu uničujejo. Tega ne morem razumeti. Ko je bilo nekaj časa zaklenjeno, je bilo še slabše. Žalostno je, koliko smeti je okoli tega igrišča, čeprav je ob igrišču postavljen kontejner za odpadke. Vdrali so v elektro omarico, to smo s pomočjo Termoelektrarne sedaj rešili, tako da je omarica za mrežo.

Kako je z njihovim upravljanjem?

Občina Šoštanj ima v upravljanju nekaj objektov, z drugimi pa opravljajo krajevne skupnosti.

V Šoštanju si lahko sposodimo tudi kolo? Od kdaj in kako?

Od 29. septembra je tako kot Velenje tudi Šoštanj mesto za kolo. Veseli smo, da so se v sosednji občini strinjali, da nadgradimo njihov sistem in ga razširimo tudi v Šoštanj. Mestna kolesa si lahko brezplačno sposodi vsak, ki se registrira. To lahko opravi na Občini Šoštanj, v Vili Mayer ali Muzeju usnjarstva na Slovenskem.

Sledi vprašanje, ki bi moralo biti na začetku pogovora. Koliko je težak občinski proračun?

Občinski proračun je bil sprejet 27.11.2013, in sicer je težak slabih

20 milijonov evrov (19.921.000,00 evrov). Od tega je več kot 11 milijonov evrov planiranih samo za investicije, ostalo pa za tekoče transfere in tekoče odhodke. Med prihodki je planirana zadolžitev 1,20 milijona evrov, vendar le za kohezijske projekte. Za sofinanciranje kohezijskih projektov so planirani tudi prihodki državnih in evropskih sredstev, in sicer v višini cca 2,8 milijonov evrov.

Je bil kakšen rebalans proračuna in zakaj?

Ker je bil proračun sprejet že novembra lani, je bil 28.05.2014 predlagan in tudi sprejet rebalans. Razlogov je bilo več, eden med njimi tudi uskladitev prihodkov in odhodkov pri kohezijskih projektih. Glede na potek izvajanja del je bilo potrebno uskladiti tudi vrednosti v proračunu. Pomemben razlog za rebalans je bila vključitev pričakovanih dohodkov od države za sanacijo dveh velikih plazov v Florjanu, kjer so dela v tem času že v polnem teku. Že pred tem, v mesecu marcu, smo zaradi nujne odprave posledic žledoloma in obilnega sneženja ter dežja v proračun vključili novo proračunsko postavko, kjer smo zagotovili sredstva za ta namen. Z rebalansom je bilo v proračun nekaj projektov vključenih na novo, kot na primer kolesarski turizem, medgeneracijsko središče, nekaj pa je bilo tudi prerazporeditev sredstev iz enih projektov na druge, iz enih odhodkov na drugo vrsto odhodkov. V času od sprejema proračuna do priprave rebalansa se je namreč izkazalo, da nekaterih projektov zaradi raznih tehničnih težav ne bomo mogli izvajati in smo sredstva preusmerili na izvedbo drugih projektov, na primer del sredstev za gradnjo športnega parka Široko smo namenili za ureditev Trga svobode, kjer pa so se žal tudi pojavili zapleti in do začetka izvajanja še ni prišlo, izvedli smo le sanacijo toplovoda. Zaradi predrage ponudbe ureditve Trga svobode bomo razpis ponovili.

Krajevne skupnosti so z rebalansom lahko v svoje proračune vključile sredstva, ki so jih januarja letos prejele še iz naslova odškodninskih sporazumov za preteklo leto.

Če bi imeli na voljo neomejena sredstva in še en mandat, kaj bi postorili v občini?

Uredil bi industrijsko cono in omogočil pritok gospodarskega kapitala in s tem nova delovna mesta, zagotovil bi varnost občanov s protipoplavnimi ukrepi in saniral vse plazove v občini, v vse krajevne skupnosti bi napeljal toplovod in javno kanalizacijo, asfaltiral bi vse ceste, končal muzej usnjarstva Slovenije, zgradil koncertno dvorano, preuredil in oživil trge v mestu, dogradil športni park Široko z letnim bazenom, zgradil obvoznico in železniški podhod pri Šoli, uredil okolico jezera z varnimi kopališči in mestom na vodi, omogočil zastojni javni prevoz, povečal bi sredstva gasilcem, športnim društvom in ljubiteljski kulturi, zgradil bi neprofitna stanovanja, omogočil bi energetske sanacije vseh stavb in razvoj obnovljivih virov energije.

Za vse to bi potreboval še veliko mandatov.

Vemo, da boste kandidirali, kaj si želite v predvolilnem boju?

Želim si pošteno predvolilno kampanjo, brez nizkih udarcev, ponižujočih anonimk in neosnovanih obtožb. Bojim pa se, da ne bodo vsi zmogli kulturnega dialoga.

In kaj na osebнем področju?

Zdravja in miru v družinskem krogu in med prijatelji.

Vaša misel za občane, morda čestitka?

Vsem občankam in občanom čestitam ob občinskem prazniku. Človek lahko dela veliko ali malo, dobro ali slabo, lahko škoduje ali prisloži na pomoč. Življenje pa teče dalje in mogoče bomo nekoč ugotovili, da smo pustili sled.

Hvala.

MILOJKA B. KOMPREG

Vreme znova ogroža občino Šoštanj

Nenadno močno deževje v začetku septembra je znova povzročilo ogromno težav v Občini Šoštanj. Tokrat je bilo najbolj prizadeto Skorno in Pohrastnik.

V Skornem, na začetku soteske Penk, so zaradi sproženega plazu, evakuirali pet družin. Štiri so odšle k sorodnikom, eni smo zagotovili začasno bivalno enoto. Plaz je v celoti porušil popolnoma novo gospodarsko poslopje. Na teren je nemudoma prišla civilna zaščita in gasilci, razmere v Penku si je ogledal tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je ponudil vso pomoč in podporo občine. Prve interventne ukrepe na terenu so že izvedli in jih še izvajajo, poleg gasilcev tudi občinski izvajalci javnih gospodarskih služb, razmere pa si je ogledal tudi geolog dr. Andrej Blažič.

Foto: arhiv Občine

Sestal se je tudi občinski krizni štab: župan, gasilci, civilna zaščita in policija.

Dogovorili so se, da bodo iz varnostnih razlogov za promet povsem zaprli sotesko Penk, čeprav je cesta že prevozna. Gasilci so na najbolj ogroženem območju organizirali stražo, policija je izvajala redne obhode. Župan se je vsem zahvalil za hitro intervencijo in pozval vse, da skrbijo v prvi vrsti za lastno varnost in varnost ljudi. K sreči ni bil nihče poškodovan.

Nekaj materiala je plaz nanosil tudi na železniško progo pod cesto, a so ga hitro odstranili, tako da je železniški promet stekel nemoteno.

Še pred tem plazom je močno deževje povzročilo nevšečnosti tudi drugje v Sornem, kjer so intervenirali gasilci, tako da so črpali vodo iz kleti in garaž ter odvažali naplavljen material. Na terenu je bilo 57 gasilcev.

Spomnimo, da Občini Šoštanj v zadnjih letih narava zares ne prizanaša - plazovi v Lokovici I. 2009, poplave I. 2012 in žled 2014, če naštejemo samo največje tri.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Občina odprla podračun za pomoč družini Melanšek

Obveščamo vas, da je Občina Šoštanj odprla podračun z nazivom: »OBČINA ŠOŠTANJ-POMOČ DRUŽINAM OB NARAVNIH NESREČAH«. Številka računa je : 0132 6600 0000 492. Namen nakazila: ZA DRUŽINO MELANŠEK.

Občina Šoštanj je račun odprla po novi hudi naravni nesreči, ki je tokrat najbolj prizadela družino Melanšek. Štiričlanska družina je že drugič v manj kot dveh letih plaz porušil mizarско delavnico in poškodoval bivalni objekt. Družina nujno potrebuje pomoč. Vsem donatorjem se iskreno zahvaljujemo.

Sanacija plazov v polnem teku

Občina Šoštanj namenja velik del proračunskih sredstev odpravi posledic naravnih nesreč, katere pa so iz leta v leto večje in razsežnejše.

Foto: Dejan Tonkli

Teh sredstev je vedno premalo, zato se trudi pridobiti tudi državna in evropska sredstva, pri čemer je včasih bolj, včasih manj uspešna. Sanacija po naravnih nesrečah pa je vedno nujna. V letošnjem letu so uspeli na dveh razpisih. Najprej so s pravilno in pravočasno vloženo dokumentacijo pridobili 403.931,11 evra za sanacijo plazov na odseku Petkovnik – Štrigl in plaz Brusnjak v Florjanu I. faza, nato pa jim je uspelo pridobiti sredstva tudi za fazo II v višini 97.148,71. Nekaj o poteku sanacije in pridobivanju sredstev, kakor o drugih težavah povezanih s plazovi je na kratko pojasnil podžupan Občine Šoštanj Viktor Drev.

»Občina Šoštanj je v zadnjih letih katastrofalno udarjena ob skoraj vsakem neurju. Zajele so jo poplave, grozijo plazovi, spomladi jo je prizadel žled. Ravno v teh dneh se soočamo s stisko družin Melanšek in Zaleznik iz Penka, ki jih je prizadel zemeljski plaz, spomladi, kot posledica žleda, smo bili podobni situaciji priča v Florjanu. kjer so bile zaradi plazov Brusnjak izseljene tri družine. Že nekaj časa tam potekajo obsežna dela, ki jih bomo po planu zaključili v oktobru.

Večji del sredstev za sanacijo prve faze je občina Šoštanj uspela pridobiti iz strani države (ministrstvo za okolje), to je 403.931 evra v neto vrednosti (občina financira iz proračuna projektiranje, nadzor, izdelavo dokumentacije (DIIP, PID, varnostni načrt), davek na dodano vrednost...). Skupna vrednost projekta je 512.610,45 evra. Gre za zelo občutljivo območje, plaz na odseku Petkovnik – Štrigl je povezan z dostopom do plazov Brusnjak, tako da je bilo najprej potrebno urediti cesto na kateri je plaz, da lahko dostopamo do drugega žarišča, to je plaz nad domačijo Brusnjak.

Na razpis, ki je bil objavljen v juliju na portalu se je prijavilo nekaj ponudnikov, izbrano je bilo podjetje GIC GRADNJE Rogaška Slatina. Ta dela se že intenzivno izvajajo, žal jih ovira slabo vreme, razmočeno zemljišče povzroča dodatna dela. Med tem časom je Občini uspelo dobiti še nekaj denarja s strani države, v vrednosti 97.148,71 in sicer za fazo II plaz Petkovnik – Štrigl in plaz Brusnjak. Ravno tako v neto vrednosti, strošek davka, nadzora ipd. gre iz proračuna Občine Šoštanj. Ta dela je po razpisu dobilo podjetje RGP iz Velenja.

Na vprašanje kako je s prebivalci tega območja je Drev pojasnil.

»V prvih dneh po nesreči so bili stanovalci izseljeni, nato pa so se vselili nazaj. Odstraniti smo morali kar 57 000 kubikov zemlje. Kadar je dež izvajamo kontrolo na terenu. To pa letos pomeni skoraj ves čas. Kot rečeno bodo dela zaključena do konca oktobra, kot nam nalagajo pogodbeno obveznosti, ki jih imamo do države. S tem namenom smo do plazov Brusnjak uredili dodaten dovoz preko domačije »Vejs«. V fazi II pride tudi do srečanja dveh izvajalcev na istem delovišču, zato bo potrebno veliko strpnosti in dobro logistiko«.

Sanirata pa se še dva plazova.

»Ja, tako je. Saniramo tudi plaz Trap na Pristavi in plaz pri Krumpačniku kjer je vrednost sanacije nekaj manj kot 100.000 evrov. Ta dva plazova sanira izključno občina iz sredstev proračuna, ki so bila predvidena v letošnjem letu«.

MILOJKA B. KOMPREG

Ureditev ceste v Florjanu

Občina Šoštanj je izvedla javno naročilo za ureditev ceste med križiščem pri Lipi na Pohrastniku in odcepom v Skorno. Naročilo je zajemalo tri stvari, in sicer sanacijo odcepa Skorno v dolžini 180 metrov, sanacijo odseka pri Lipi v dolžini 286 metrov ter ureditev pločnika in javne razsvetljave na odseku med lipo in križiščem za Skorno, v dolžini 670 metrov, kjer bodo izvedeni tudi hišni priključki.

V postopek javnega naročila je Občina Šoštanj vključila pogajanja, po katerih je bil najugodnejši izvajalec za izvedbo omenjenih del Andrejč, d. o. o.. Vrednost del je 321 tisoč evrov, od tega bo 99 tisoč prispevalo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (v skladu z 21. – 23. členom Zakona o financiranju občin), ostala sredstva bo občina zagotovila v proračunu.

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je z direktorjem podjetja Andrejč, d. o. o., podpisal pogodbo, po pogodbi je bila uvedba v delo.

Cesta Prednik tudi uradno predana namenu

Domačini v Zavodnju so bili izjemno veseli novega odseka asfaltne ceste. V ponedeljek so 480 metrov dolg odsek tudi uradno predali namenu.

Foto: arhiv Občine

Župan Darko Menih je ob tem dejal, da je Občina Šoštanj zelo razvejana in da se je ta cesta asfaltirala fazno in da se bo na ta način delo nadaljevalo tudi v prihodnje. Cesto, ki so jo tokrat predali namenu, so tudi asfaltirali v dveh fazah, prvo lani, ko je dela izvajal Hriberšek Stanko, s. p., drugo pa letos, ki jo je izvedlo podjetje GP Fajdiga, d. o. o., domačini pa so pripravili slovesnost za oba odseka skupaj.

Kaplan Marko Rakun je ob blagoslovu ceste med drugim dejal, da ceste predstavljajo pomemben povezovalni člen med ljudmi in vsem skupaj zaželel varno vožnjo.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

Brezplačen topel obrok

Občina Šoštanj bo od 15. septembra dalje zagotavljala brezplačen topel obrok socialno najšibkejšim občanom in delno subvencioniran topel obrok socialno šibkim občanom.

Sklep o pričetku teh aktivnosti, s katerimi v Šoštanju želijo ublažiti socialne stiske ogroženih in ranljivih skupin občanov, so občinski svetniki soglasno podprli že spomladi, ko se je pokazala potreba po zagotavljanju te storitve.

V letošnjem letu se je namreč socialna slika med občani z najnižjimi prihodki, ki so v zadnjem letu tudi na Občini Šoštanj zaprosili za enkratno denarno socialno pomoč, bistveno poslabšala. Do brezplačnega toplega obroka bodo upravičeni občani, prejemniki denarnih socialnih pomoči, pri katerih je dohodek na družinskega člana enak ali nižji od osnovnega zneska minimalnega dohodka, do delno subvencioniranega obroka pa občani, pri katerih je dohodek na družinskega člana za 25 % oz. za 55% višji od tega dohodka.

Prispevek upravičencev, ki bodo imeli delno subvencioniran topel obrok, gre za toplo malico brez juhe in sladice, bo znašal 1,00 EUR oz. 1,5 EUR. Trenutno imajo v Šoštanju 27 upravičencev, od tega 13 za brezplačen in 14 za delno subvencioniran topel obrok, med njimi je največ samskih dolgotrajno brezposelnih ali upokojenih oseb.

Občina Šoštanj je pri načrtovanju te aktivnosti sledila ključnim in prioritarnim ciljem Resolucije o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2013-2020, ki v ospredje postavlja prav lokalne skupnosti - občine kot najpomembnejše indikatorje in načrtovalce izvajanja socialne politike v lokalnem okolju.

ALENKA VERBIČ, UNIV. DIPL. PED.,
VIŠJI SVETOVALEC DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Župan obiskal vrtce in šolo

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je kot vsako leto na prvi šolski dan obiskal vse oddelke Vrtca Šoštanj. Druženje z najmlajšimi je bilo zelo prijetno. Čeprav so nekateri prvič prestopili prag institucionalnega varstva, je bilo vzdušje v igralnicah odlično.

Foto: arhiv Občine

Župan je v spremstvu sodelavk Občine Šoštanj in ravnateljice mag. Milene Brusnjak pozdravil otroke in strokovne delavke v vseh 21 oddelkih Vrtca Šoštanj. Otroci so se igrali, nekateri so se obiska razveselili, drugi prestrašili, tretji so z županom delili svojo sadno malico...

Foto: arhiv Občine

Dogovorili so se, da se še ta mesec ponovno srečajo, in sicer v novem vrtcu, v katerega se bodo selili 22. septembra. Župan je dobrodošlico zaželel tudi štirim oddelkom prvošolcev Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj. Zaželel jim je dobro počutje v novem okolju in dober začetek novega življenjskega obdobja.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

Župan sprejel najboljše gasilce

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je pripravil sprejem za lokoviške gasilce, ki so dosegli izvrstne rezultate na državnem tekmovanju v gasilski orientaciji. Nastop na državnem tekmovanju so si zagotovili, potem ko so se odlično uvrstili na regijski tekmi v Preboldu.

Foto: arhiv Občine

Državno prvenstvo je potekalo v Svetem Juriju ob Ščavnici v izjemno težkih pogojih, saj je bilo mrzlo, deževno vreme ter blaten in razmočen teren. V teh razmerah so se odlično znašli mladi lokoviški gasilci, saj so mladinci PGD Lokovica, postali državni prvaki, pionirji PGD Lokovica so bili drugi, pionirke tega društva pa pete.

Uspeh so dopolnili pripravniki PGD Šoštanj-mesto z 11. mestom in mladinke PGD Šoštanj-mesto, ki so osvojile 27. mesto. Na tekmovanju pa je sodelovalo kar 184 ekip.

Pri županu so bili državni prvaki in podprvaki s svojimi mentorji in poveljnikom društva. Župan Darko Menih jim me čestital za njihov uspeh in poudaril, da smo ponosni na vse naše gasilce – od najmlajših do veteranov. Dejal je še, da je vesel, ko vidi, kako dobro delajo v vseh štirih družtvih z mladimi in jih znajo privabiti ter nato tudi obdržati v svojih vrstah.

Športna dvorana dobila novo podobo

Športna dvorana Šoštanj stoji v neposredni bližini novega vrtca. Velikokrat je bila tarča vandalizma, kar se je odrazilo na njeni fasadi, saj so jo »krasili« številni grafiti. Občina Šoštanj se je zato odločila, da bo uredila spodnji del fasade športne dvorane, ki je sedaj enotne svetlo sive barve. Dela je izvedel Željko Venišnik, s. p., občina pa je za obnovo fasade in sanacijo nadstreška namenila 3.100 evrov.

Z izgradnjo novega vrtca bo na uporabnosti veliko pridobila tudi Športna dvorana Šoštanj. Med dvorano in vrtcem so namreč servisni prostori športne dvorane, kjer sta urejeni dve garderobi, dve pisarni, manjša konferenčna soba in manjši fitnes. Gre za prostore, ki jih bosta uporabljala predvsem oba športna kluba: Košarkarski klub Elektra in Odbojškarski klub Šoštanj-Topolšica.

Seveda bo dvorano v dopoldanskem času uporabljal tudi Vrtec Šoštanj, ki ima do dvorane neposreden dostop.

Pred začetkom košarkarskega državnega prvenstva mora Občina Šoštanj zagotoviti še dograditev semaforja. Košarkarska zveza Slovenije namreč zahteva nadgradnjo semaforja na način, da bo omogočal izpis priimkov igralcev. Sedanji semafor v dvorani omogoča izpis številke igralcev ne pa tudi izpisa njihovih priimkov.

Zaradi spremembe košarkarskih pravil je bilo potrebno prilagoditi še semafor za merjenje časa napada (24 sekund), kar je občina že zagotovila. Za obe nadgradnji semaforja skupaj bo Občina Šoštanj odštela 15.000 evrov.

ISKRENO VOŠČIMO OB OBČINSKEM PRAZNIKU

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE, d.o.o.
Koroška cesta 37/b, Velenje

Ureditev intervencijskega uvoza za čolne

Občina Šoštanj je na Družmirskem jezeru v Šoštanju uredila dostavno pot. Gre za intervencijski uvoz za čolne, v kolikor bi bilo potrebno posredovati na jezeru.

Gre za pomembno pridobitev, ki bo zagotovila kvalitetnejše in bolj varno delo gasilcev ob morebitnih intervencijah.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Poročilo PP Šoštanj

Za čas poletnih mesec podajamo strnjeno poročilo dogodkov na območju občine Šoštanj. Poletje je na področju varnostnih dogodkov minilo dokaj mirno.

S področja kriminalitete smo beležili naslednje dogodke:

16.6.2014 smo obravnavali vlom v lokal v Gaberkah. NN je s kamnom razbil steklo na vhodnih vratih iz blagajne vzel menjalni denarja, cigarete in žgane pijače. Lastnico lokala je oškodoval za najmanj 312 evrov.

28.6.2014 smo prejeli klic občanke Šoštanja, ki je prijavila, da jim je bilo vlomljeno v stanovanjsko hišo na naslovu Cesta Matije Gubca v Šoštanju. Ugotovili smo, da je neznani storilec prebrskal notranjost stanovanjske hiše in odtujil večjo količino zlatnine in gotovine.

2. 7. 2014 je občanka Florjana prijavila, da so ravno vrnili z dopusta in opazili, da je po hiši razmetano. Na kraju smo ugotovili, da je neznani storilec izkoristil odsotnost oškodovanke, vlomil v stanovanjsko hišo ter prebrskal notranjost hiše. K sreči storilec pri tem ni našel predmetov, ki bi ga zanimali.

16.7.2014 je občan Gaberk prijavil, da je cca 50 m od križišča v Gaberkah vozilo na strehi in ima nameščene nekakšne tuje tablice. V vozilu naj bi še bili ljudje. Na kraju smo ugotovili, da je bil v Gaberkah dejansko na strehi OA znamke Subaru vivio, na katerem so bile nameščene tuje reg. tablice, zraven vozila pa ni bilo nikogar. Neznani voznik je zapel-

jal v breg in v živo mejo bližnje stanovanjske hiše. Preko št. šasije vozila smonali lastnika vozila, ta pa nam je v razgovoru prijavil tatvino vozila. Z zbiranjem obvestil nam je uspelo ugotoviti storilce kaznivega dejanja odvzema motornega vozila, svoje ravnanje pa bodo morali zagovarjati na sodišču zaradi tatvine in povzročitve prometne nezgode.

25.7.2014 smo obravnavali tatvino na delovišču TEŠ-6. Neznani storilec je odtujil dve dvizni napravi ter pri tem oškodoval podjetje, ki tam izvaja dela, za cca 1200 EUR

15.08.2014 smo morali posredovati v dveh primerih na prireditvenem prostoru v Šoštanju, kjer je potekala veselica. Ob tem je prišlo do dveh preteпов med znanimi osebami v katerem sta bili dve osebi lahko telesno poškodovani. Svoja ravnanja bodo vpleteni reševali na sodišču.

16.08.2014 je na PP Velenje poklicala občanka Šoštanja in prijavila, da so ji tekom noči s stanovanjske hiše neznani storilci odtujili bakrene žlebove. Občanka je z dejanjem oškodovana za najmanj 250 EUR.

19.08.2014 se je na PP Velenje zglašil občan Topolšice, kateremu bivša partnerka ni želel omogočiti stika z otrokom. Svoje ravnanje bo morala zagovarjati na sodišču.

20.08.2014 je na PP Velenje poklical občan Šoštanja in prijavil, da so mu iz kotlovnice na naslovu Cesta heroja Gašperja v času zadnjih štirih dni odtujili visokotlačni čistilec Kercher v vrednosti 200 E.

Na področju javnega reda in miru smo intervenirali:

20. 6. 2014 je občan prijavil, da na avtobusnem postajališču v Metlečah leži moški, kateri ni poškodovan, je pa pijan in močno smrči. Na kraju je bilo ugotovljeno, da gre za starega znanca policije, ki je pijan obležal na postajališču v Metlečah in zaspal. Izdan mu je bil plačilni nalog zaradi kršitve zakona o javnem redu in miru.

21.6. 2014 je na PP Velenje prišel občan Raven in prijavil, da mu je na cesti od Poštajnerja pa do križišča za Zavodnje in Šoštanj med vožnjo iz vozila žugal znanec. V križišču sta vozila zaustavila, ob tem pa mu je znanec pričel groziti. Kršitelju je bil izdan plačilni nalog.

Tega dne smo prejeli tudi klic občanke Šoštanja, ki je prijavila, da okoli njene hiše hodi neznanec in da hoče na vsak način priti v hišo. Osebe ni poznala, na kraju pa smo ugotovili njegovo identiteto. Kršitelj je bil tako močno pijan, da ni vedel kako je prišel do tja. Izdan mu je bil plačilni nalog.

27.6.2014 smo posredovali v Topolšici, od koder je poklicala občanka, da je sosed zaparkirala cesto, ki je občinska, in odšla v hišo. Ugotovljeno je bilo, da je sosed parkirala na dovozu k stanovanjski hiši, prijaviteljica pa bi z vozilom lahko peljala mimo saj je bilo dovolj prostora. Obema je bilo izrečeno opozorilo.

28.6.2014 smo posredovali v družinskem sporu med partnerjema, v katerem je oškodovanka prejela udarec od kršitelja, kateremu smo izdani plačilni nalog.

8.7. 2014 in 13. 7. 2014 smo posredovali na naslovu Ulica heroja Gašperja v Šoštanju, kjer je kršitelj v nočnem času motil mir bližnjih sosedov s predvajanjem glasbe. V obeh primerih sta mu bila izdana plačilna naloga.

16. 8. 2014 smo intervenirali v Florjanu, kjer je prišel na dvorišče prijaviteljice bivši partner in razgrajal. Na kraju smo mu izdali plačilni nalog.

S področja prometa smo beležili na območju občine Šoštanj eno hujšo prometno nezgodo in sicer dne 5.7.2014, je na PP Velenje poklical oškodovanec, da je v Topolšici prišlo do prometne nezgode z oplaženjem med voziloma. Drugo vozilo je odpeljalo naprej, oškodovanec pa je počakal na kraju. Z zbiranjem obvestil smo izsledili pobeglega voznika, kateremu je bil izdan plačilni nalog zaradi pobeга s kraja prometne nezgode in nepravilno prehitivanje, ob tem pa smo ugotovili, da je povzročitelj vozil pod vplivom alkohola, saj je rezultat pokazal 1.01 mg/L.

Ob koncu bi radi bralce opomnili, da so se zaključile šolske počitnice naših otrok. Otroci so se vrnili v šolske klopi in na ceste. Starši, pripravite jih za varno udeležbo v prometu. Vozniki, vozite previdno in počasi!

Aktivnosti policije za zagotavljanje varnosti otrok na poti v šolo in iz nje sicer potekajo že nekaj časa, več pa jih je bilo zlasti v prvih šolskih

dneh, ko so bili policisti med 1. in 12. septembrom 2014 bolj prisotni v okolici šol in vrtcev, po varnih poteh pa so spremljali tudi prvošolčke.

- v okolici šol so izvajali poostren nadzor prometa (kontrola hitrosti in umirjanje prometa);
- preverjali so tudi: opremljenost otrok z rumenimi ruticami in odsevnimi telesi (v nočnem času ali ob zmanjšani vidljivosti);
- opremljenost in brezhibnost koles in koles s pomožnim motorjem ter mopedov, s katerimi se vozijo otroci in mladoletniki;
- uporabo ustreznih zadrževalnih sistemov pri prevozu otrok;
- tehnično urejenost vozil, s katerimi se prevažajo otroci v šolo;
- pravilno parkiranje, zlasti v okolici šol in vrtcev.
- Preventivne in ostale aktivnosti za varovanje otrok na poti v šolo in iz nje bomo policisti izvajali tudi v preostalih mesecih šolskega leta.

Vozniki, pazite na otroke!

Voznike opozarjamo, naj vozijo varno, otrokom pa omogočijo varno prečkanje ceste ter varen prihod v šolo in iz nje. Pravočasna ustavev vozila bo veliko lažja in bolj varna, če bodo vozniki dosledno upoštevali omejitve hitrosti in jo povsod prilagodili razmeram na cesti.

Starši, pripravite otroke za varno šolsko pot!

Veliko lahko naredijo že starši sami. V policiji svetujemo, naj otroke (na njim primeren način) seznanjajo z osnovnimi prometnimi pravili, jim pokažejo, kako pravilno in varno prečkati cesto, jih opozorijo na nevarna mesta in situacije, zlasti pa s svojim zgledom poskrbijo za to, da bodo otroci znali pravilno ravnati v prometu.

Otrok naj dobro pozna osnovna prometna pravila in svojo šolsko pot. Čez cesto le na prehodu za pešce in/ ali pri zeleni luči na semaforju za pešce

Otrok mora poznati barve na semaforju. Preden prečka cesto, se mora ustaviti ob robu ceste in se prepričati, da ima prosto pot (s pogledom levo, desno in še enkrat levo). Vedno jo mora prečkati na prehodu za pešce. Otroke je treba naučiti, da najkrajša pot ni vedno najvarnejša, zato naj na svoji poti izbirajo le označene ali semaforizirane prehode za pešce, nadhode oziroma podhode; Hodi le po pločniku, kjer ga ni, pa ob levem robu ceste. Za varno hojo morajo uporabljati pločnik, če pločnika ni, pa naj hodijo ob levem robu ceste, saj bodo tako lažje spremljali promet in se pravočasno umaknili vozilom. V temnejših delih dneva naj uporabljajo tudi kresničko, da jih bodo vozniki pravočasno opazili. Nikoli naj se ne igrajo na pločniku in naj ne stopajo nenadoma na cesto, saj lahko s tem presenetijo voznike in povzročijo prometno nesrečo.

Na kolo vedno s čelado

Otroci do 6. leta starosti smejo voziti kolo le na peš poti ali v območju za pešce, v spremstvu polnoletne osebe pa tudi v območju umirjenega prometa. Otroci do 14. leta starosti, ki nimajo kolesarskega izpita, se lahko vozijo v cestnem prometu le v spremstvu polnoletne osebe. Otroci, stari od 8 do 14 let, se lahko samostojno vozijo v cestnem prometu le z veljavno kolesarsko izkaznico, do 14. leta pa morajo obvezno uporabljati tudi kolesarsko čelado.

Otrok v avtu naj bo vedno pripet

Otroke v vozilih vozimo ustrezno zavarovane z zadrževalnim sistemom, uporaba pa je obvezna na vseh sedežih. Otrok, manjši od 150 cm, mora biti zavarovan z zadrževalnim sistemom, ki je primeren njegovi telesni masi. Vendar pa otrok ni dovoljeno prevažati v nazaj obrnjenem zadrževalnem sistemu v sedežu za potnike, ki je zaščiten s prednjo zračno blazino, razen če je zračna blazina deaktivirana. Take prevoze otrok zaradi varnosti vseeno odsvetujemo. V motornem vozilu, ki ni opremljeno z zadrževalnim sistemom, ni dovoljeno prevažati otrok, mlajših od treh let, otroke, starejše od treh let in manjše od 150 cm, pa je dovoljeno voziti le na sedežih, ki niso prednji sedeži.

Vozniki in starši naj vedno tudi sami uporabljajo varnostni pas, saj tako otroku nudijo dober zgled.

Rolerji, skiroji in rolke ne sodijo na cesto

Pločniki so namenjeni pešcem, kolesarske poti in steze kolesarjem, cesta pa voznikom motornih vozil. Posebnih prevoznih sredstev, kot so rolerji, skiroji, rolke ipd., na cesti ni dovoljeno uporabljati, je pa njihova uporaba pogojno dovoljena na pločnikih, poteh za pešce in kolesarskih poteh ter na območjih za pešce in v območjih umirjenega prometa. Pogojno zato, ker uporabniki posebnih prevoznih sredstev s svojo udeležbo ne smejo ovirati ali ogroziti pešcev in kolesarjev, način in hitrost gibanja morajo prilagoditi razmeram v prometu, njihova hitrost pa ne sme preseči največje hitrosti, s kakršno se lahko gibljejo pešci. Zato naj bodo otroci pri uporabi teh prevoznih sredstev previdni, uporabljajo pa naj vsaj osnovno zaščitno opremo (npr. čelado, ščitnike ipd.). Nevarnost zanje lahko predstavlja zlasti slabo vreme, mokri pločniki ali kolesarske površine, gost promet in ovire na cesti.

Mlajši otroci naj imajo na poti v šolo in domov zagotovljeno spremstvo

Mlajši otroci morajo imeti na poti v vrtec in v prvi razred osnovne šole ter domov spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalci so lahko tudi otroci, starejši od 10 let, in mladoletniki, če to dovolijo otrokovi starši, skrbniki oziroma rejniki otrok. Otroci, ki bodo obiskovali prvi razred osnovne šole, lahko z dovoljenjem staršev prihajajo v območje umirjenega prometa in v območje za pešce v šolo tudi brez spremstva. Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje nositi tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.

Pri prevozu otroka v šolo ustavite in parkirajte svoje vozilo na varen način!

Policisti bodo v nadzorih in pri prometnih kontrolah pozorni tudi na pravilno ustavitev in parkiranje vozil v okolici šol in vrtcev. Zato svetujemo, da vozniki te obveznosti ne zanemarijo, saj z nepravilno ustavitvijo ali parkiranjem lahko ovirajo in celo ogrožajo otroke. Otroci naj v avto vstopajo in izstopajo na tisti strani, ki je obrnjena stran od drugih vozil in prometa (na pločnik), tako da otrok ne more iz avta takoj steči na cesto. Mlajšega otroka naj starši iz vozila vzamejo sami.

ZORAN STOJKO KREVELJ, VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

Plaz v Penku 9. septembra 2014

Obširno reportažo našega dopisnika Jožeta Miklavca z izjemnimi fotografijami, bomo zaradi prostorske stiske objavili v naslednji številki revije List.

Nov vrtec Šoštanj – prostor igre – prostor sreče

V tokratni izdaji našega mesečnika pišem kot mati, arhitektka in še trenutno aktualna predsednica sveta staršev Šoštanjskega vrtca.

Foto: Mateja Kumer

Družba se nenehno razvija in spreminja, prav tako naša življenja, navade in okolje. Zato je potrebno tudi na področju arhitekture in načrtovanja mesta razvijati in uporabljati nove strategije, ki nam kot družbi omogočajo trajnostni razvoj. Nov šoštanjski vrtec je pokazatelj razvoja mesta, z izbrano idejo, ki so jo zasnovali in pripeljali do končne rešitve v biroju Modular Arhitekti d.o.o., daje mestu viden, napreden korak v novo - grajenih strukturah.

Zaradi obstoječih dotrajanih prostorov in razpršenih enotah po mestu je bilo nujno zgraditi nov vrtec. Prostorska stiska, ki je vladala v posameznih enotah je sicer omogočala bolj osebni stik, tudi med nami – starši, a vendar, priznajmo si, da si naši otroci in strokovni delavci Vrtca Šoštanj zaslužijo nove prostore in boljše pogoje za delo.

Danes je v novem vrtcu 8 enot za prvo starostno obdobje in 8 enot za drugo starostno obdobje. V predverju je velik skupni prostor – avla, namenjen srečanjem, prireditvam in ostalim skupnim dejavnostim. Vrtec je pridobil nove prostore kuhinje, pralnice in ostalih servisnih prostorov. Seveda pa so dobili nove prostore tudi strokovni delavci in vodstvo vrtca. Vrtec ima tudi namensko otroško igrišče orientirano na južno stran in manjši tematski park, ki se zaključuje v »amfiteaterski« obliki proti vhodu vrtca.

Pri vsem tem ni bila pomembna le ideja in podoba vrtca, pomembni so višji, zakonsko določeni standardi. Vse to so arhitekti skupine Modular Arhitekti d.o.o. v sodelovanju strokovnega vodstva vrtca Šoštanj in občine Šoštanj, izvrstno združili in rezultat je pred nami.

Glavno izhodišče pri zasnovi je bilo, v razmeroma dolg in ozek prostor umestiti objekt - vrtec, ki bo povezoval obstoječ športni objekt, ki se bo primerno vključil v okolico ter zasnovati primernost prostorov, ki sodijo v specifiko uporabnikov. Nov objekt, ki je na eni strani omejen s cesto, na eni s stanovanjsko vsebino obstoječe grajene strukture in ne nazadnje na strani, ki jo lahko imenujemo historičen del. Historičen del, zgodbe Vile Mayer in zgodovinska dejstva so še kako pomembna, saj so jih snovalci arhitekture premišljeno vključili v samo zgodbo vrtca. To se izraža v tematskem parku in orisani zgodbi na fasadi, ki pa je trenutno še v izdelavi.

Koncept arhitekturne zasnove je zgodba o nizanju kubusov, ki so oblikovani kot posamezne hiške na južni fasadi. Razvrstitev posameznih hišk daje objektu razgibanost in igrivost. Vse enote so orientirane na odprt prostor, ki nudi pogled na zelenje in mesto samo. Uporaba senčil v podobi masivnih lesenih letev, ki so navpično vpete okoli svoje osi, pa ponujajo zanimiv raster in dajejo objektu dinamiko.

Koncept poudarja tudi severno fasado, ki neprekinjeno teče čez cel

objekt. Medprostor (glavni vhod in avla) je le povezava z obstoječim športnim objektom.

Nov vrtec je odlično vkomponiran v dano lokacijo in prostor, saj ne prevladuje v prostoru, je diskretno vpleten v niz dogajanj grajenega obstoječega tkiva. Še več, s kontrastno, sivo barvo fasade celo poudarja in odkriva pogled na Vilo Mayer.

Čeprav sem še vedno mnenja, da sodi vrtec v bolj varno in naravno okolje, pa po drugi strani razmišljam, da so otroci na tej lokaciji del mesta, ko s svojimi majhnimi koraki, v spremstvu strokovnih delavk raziskujejo in spoznavajo znamenitosti in značilnosti našega mesta Šoštanj.

Všeč mi je odziv prebivalcev Šoštanja in še posebno staršev. Sledili in opazovali so gradnjo, bila jim je pred očmi. Vsakič me je kdo od njih opozoril na kakšno novo stvar, ki je nastala. Spraševali so me različna vprašanja, predvsem pa so želeli slišati moje mnenje. Pričakovali so barvitost fasade, a je niso dobili. Očitno so občani že vajeni »mavričnega terorizma«.

Kljub temu, da so arhitekti korektno in z vso odgovornostjo do prostora zasnovali zunanjo podobo, so pri oblikovanju objekta, upoštevali in dali prednost vsebini in uporabnikom – otrokom. To nam dokazuje že sama gradnja, ki je v etaži zgrajena iz človeku prijaznega materiala – lesa. Celostna podoba notranjosti je skupek dobrih rešitev, kjer je les uporabljen logično in smiselno primerno. Les ustvarja občutek domačnosti, topline in povezanosti. Vsaka enota je opredeljena tudi po svoji značilni barvi.

Med enotami so nameščeni toaletni prostori, ki z barvo sovpadajo dani skupini. Na južno stran pa se med vsako enoto odpira še en nov prostor – odprta terasa. Pri tem lahko ima vsaka skupina otrok izhod na prosto tudi v zgornji etaži.

Foto: Mateja Kumer

Komunikacijske poti v objektu so izčiščene in pregledne, s tem tudi varne, kar daje prav tako prednost uporabnikom.

Oblikovati prostor, ki ima funkcijo igralnice, prostora počitka in vseh ostalih aktivnosti, ki so jih deležni otroci, je za snovalca velik izziv.

Otroci se na prostor odzovejo različno, osebno in zelo iskreno. Nekaterim je všeč, drugim ne. Vmesnih dilem in pomislov ne izrazijo.

Prostor otroku pomeni več kot samo soba ali igralnica. Arhitektura vrtca ima v svoji primarni funkciji oblikovanja prostora vpliv na počutje in uspešnost izobraževalnih metod. To se izraža predvsem v obliki prostora, materialu, barvi, obliki pohištva ... Bogat svet igral in koticov, omogoča otroku kar največ raznolikih izkušenj, s tem se vzbudi nezavedna oblika učenja. Arhitektura je v tem primeru dosti več kot le zgrajen objekt in okolje.

Nov vrtec Šoštanj je že med gradnjo postal vključen v življenje lokalnega okolja. Še bolj bo postal, ko se bodo uporabniki začeli vključevati vanj in se zadrževati v njegovi okolici. To so zanimive izkušnje in opazovanja, ki jih ne gre zanemariti. Verjamem, da bo vrtec zaživel in da ga bodo naši otroci in zaposleni vzeli za svojega, v njem našli igro, veselje in izkoristili dane prostorske možnosti. Da se ga bodo spominjali kot se nekateri med nami spominjamo veselih in brezskrbnih dni, ki smo jih sami preživali v svojem vrtcu.

Vsem otrokom in njihovi staršem, želim uspešen vstop v nov vrtec. Naj bodo preživeta leta v njem, polna dobrih izkušenj, iger in ustvarjanj. Starši, zaupajte strokovnim delavkam, kajti samo s svojim zaupanjem v njihovo delo in s svojo pokončno držo boste otroku največji zgled. Otroci potrebujejo močne in stabilne starše. Vi ste otrokom največji vzor, oni so vaša kopija.

Vsak dan nam je ukraden, če v njem ni vsaj malo igre in sanj. Vsak dan smo starši, zaposleni, prijatelji... Ker živimo v preveč hitečem svetu, vsaj za trenutek pozabimo na stres in naglico. Zbudimo našo domišljijo in ugotovimo, da smo za zadovoljstvo in lastno srečo odgovorni sami.

Naj vam »Papirnata letala« pomagajo najti pot v skriti svet domišljije.

*Na papirnatih letalih
Se leti najtiše.
Na papirnatih letalih
Se leti najviše.*

*Na papirnatih letalih
Se leti brez teže.
Na papirnatih letalih
Nedosežno se doseže.*

(Dane Zajc)

MATEJA KUMER MAG. INŽ. ARH.

Foto: Mateja Kumer

Cerkev

Bogoslužna oznanila

Svete maše na 27. nedeljo med letom, rožnovensko nedeljo, 5. oktobra 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Topolšica ob 10. uri.
Sveti Križ ob 10.30 uri.

Svete maše na 28. nedeljo med letom, 12. oktobra 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.
Šentvid na Slemenu ob 16. uri.

Svete maše na 29. nedeljo med letom, misi- jonska nedelja, 19. oktobra 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 15. uri (Vera in luč).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 30. nedeljo med letom, žegnanjsko nedeljo, 26. oktobra 2014: (pre- hod na zimski čas)

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in večerna sveta maša ob 18. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na praznik Vseh svetih, 1. no- vembra 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev- zvečer ob 18. uri je molitev rožnega venca.
Zavodnje ob 10. in 14. uri.
Bele Vode ob 10. uri.
Podkraj ob 14. uri.

Svete maše na dan spomina vseh vernih ra- jnih, nedelja, 2. novembra 2014:

Šoštanjska župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjska mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.
Zavodnje ob 10. uri.
Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.
Sveti Anton ob 11.15 uri.

Mesec oktober je še posebej posvečen molitvi rožnega venca, saj v začetku meseca obhajamo god Rožnovenske Matere Božje. Lepo povabljeni k tej čudoviti molitvi, ki jo je tako zaupno molilo že toliko rodov pred nami. Tudi nas vabi, da se zatekamo pod Božje in Marijino varstvo.

VEROUK:

Začeli smo z rednimi veroučnimi urami. Dragi otroci, korajžno v novo veroučno leto, kjer vas z veseljem pričakujemo in kjer bomo skupaj odkrivali lepote naše vere. Starši, vas pa prosimo, da spodbujate svoje otroke pri prizadevanju, da nas bo vse skupaj srečanje z Jezusom Kristusom obogatilo in spodbudilo k skupnemu delu za duhovno rast otrok.

Sestanki za starše bodo po naslednjem razporedu:

1. razred: ponedeljek, 6.10. ob 10.00 in 17.00
2. razred: torek, 7.10. ob 10.00 in 17.00
3. razred: četrtek, 9.10. Ob 10.00 in 17.00
- 4,5,6., razred, ponedeljek 13.10 ob 10.00 in 17.00
- 7,8. razred, torek 14.10. ob 10.00 in 17.00
9. razred, četrtek 16.10. ob 10.00 in 17.00.

Bodoči birmanci se bodo poleg rednih veroučnih ur na sveto birmo pripravljali še na birmanskih dnevih. Prvo srečanje bo 11.10. od 9 do 12 ure v župnijski cerkvi.

Mladi, še vedno vabljeni na naša srečanja vsako soboto po večerni sveti maši v župnijski cerkvi, kjer se bo dogajalo veliko lepega!

Dragi ministranti! Vabljeni na naša redna srečanja vsak drugi četrtek, kakor bo oznanjeno, posebej pa vabljeni na ministrantski kviz, ki bo v soboto 18.10 v Celju! Skupine bomo oblikovali na naših ministrantskih srečanjih.

Posebej vabljeni na škofijske ministrantske duhovne vaje od 27-29.10 pri sv. Jožefu v Celju. Prijave v župnišču.

Še vedno ste vabljeni k pevskim zborom naše župnije: Pridružite se pevcem na koro ob nedeljah pri jutranji sveti maši in sredah ob 19. uri na pevskih vajah.

Otroški pevski zbor se srečuje na vajah vsak petek ob 16.30.

Zbor ritmično- duhovne glasbe pa se na koro srečuje ob sobotah pred večerno sveto mašo.

	ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
	predstavitve	sreda, 1.10. ob 8:00	Spoznajmo kulturno dediščino Šoštanja kulturni dan v okviru DEKD 2014	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
	predstavitve	sreda, 1.10. od 10:00 do 17:00	Dan odprtih vrat Vile Mayer v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine	Vila Mayer	Vila Mayer
	delavnica	sreda, 1.10. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Obdelava besedila	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	predstavitve	sreda, 1.10. ob 17:00	Javno vodstvo po Vili Mayer in njenih zbirkah v okviru DEKD 2014	Vila Mayer	Vila Mayer
	predstavitve	sreda, 1.10. ob 18:00	Predstavitve knjige »Hraniti jih za spomin, če me več kdaj nazaj ne bo«	Kulturni dom Šoštanj	Vila Mayer
	pravljice	četrtek, 2.10. ob 17:00	Pravljичne ure (Julia Hubery: Mali Leonardo Pripoveduje Barbara Borovnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	košarka	petek, 3.10. do 4.10.	11. memorial Matjaža Natka	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
	planinstvo	sobota, 4.10.	Poti miru na Tržaškem krasu (lahka pot, izlet)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	planinstvo	nedelja, 5.10.	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj (lahka pot, pohod)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	druženje	nedelja, 5.10.	Šoštanj praznuje	Mestno Šoštanj in okolica	KS Šoštanj, PD Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 6.10. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	sejem	ponedeljek, 6.10. od 10:00 do 18:00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 6.10. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
	delavnica	sreda, 8.10. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Brskanje po spletu	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	šah	sreda, 8.10. ob 16:00	Šahovski turnir ob krejevnem in občinskem prazniku	Gasilski dom Šoštanj	Šahovski klub Šoštanj
	predavanje	sreda, 8.10. ob 19:00	Kako do zdrave kože?	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	pravljice	četrtek, 9.10. ob 17:00	Pravljичne ure (Mali medved išče srečo Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	razstava	četrtek, 9.10. ob 19:00	Slikarska razstava ob jubileju, Franc Klanfer	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

	ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
	planinstvo	sobota, 11.10.	Obnova planinskih poti v oskrbi PD Šoštanj (delovna akcija)	Okolica Šoštanja	Planinsko društvo Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 13.10. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 13.10. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
	predstavitev	torek, 14.10. ob 19:00	Predstavitev zbirke Pod vodo vas, nad vodo glas	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
	delavnica	sreda, 15.10. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Elektronska pošta in bonton pri uporabi elektronske pošte	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	abonma	sreda, 15.10. ob 19:00	Abonma Lepi kamen, predstava ČEFURJI RAUS	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
	pravljice	četrtek, 16.10. ob 17:00	Pravljичne ure (Landa Norbert: Oprosti Pripoveduje Barbara Borovnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	planinstvo	sobota, 18.10. do 19.10	Otoka Cres in Lošinj (lahka pot, izlet)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 20.10. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 20.10. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
	delavnica	sreda, 22.10. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Europass življenjepis	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	predstavitev	sreda, 22.10. ob 18:30	Zvočna kopel	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	pravljice	četrtek, 23.10. ob 17:00	Pravljичne ure (Gaja Ross: Tudi mama žaba lahko zboli Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 27.10. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	bridge	ponedeljek, 27.10. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
	delavnica	sreda, 22.10. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: GIMP – program za obdelavo slik	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	pogovor	sreda, 29.10. ob 19:00	Galerijski večer	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
	pogovor	četrtek, 30.10. ob 18:00	Klepet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem

Srečanje zadružnikov

Kmetijska zadruga Šaleška dolina s sedežem v Šoštanju, je že šestnajstič organizirala srečanje zadružnikov, ki ga je tokrat priredila v Šmartnem ob Paki.

Druženje je namreč vsako leto v eni izmed treh občin Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki, ki jih zadruga pokriva. V zadrugo je vključenih 325 kmetovalcev. Maša v cerkvi sv. Martina, ki jo je daroval dekan Ivan Napret je bila posvečena ljudem, ki se preživljajo s kmetovanjem - takšnim in drugačnim. Na njej je poleg obreda zbrane nagovoril predsednik NO zadruga Bogdan Kuhar, po maši pa je bil možen ogled cerkve. Druženje v popoldanskem času je bilo popestrjeno z glasbo in delavnicami pa tudi s preizkušanjem streljanja z lokom in zračno puško. K dobremu razpoloženju je prispevala tudi dobra hrana, vsa iz njihove proizvodnje pa tudi lepo vreme, ki je tokrat žal oviralo kmetovalce, da se niso uspeli udeležiti srečanja. Seveda - takrat, ko je sonce, je treba pohiteti z delom. Letos pa ga je bilo res malo, lepega vremena in tudi pridelka bo gotovo manj. Kljub temu je bil direktor zadruga Ivan Drev optimističen in zadovoljen, ko je v svojem kratkem govoru med drugim povedal:

Foto: arhiv

Letošnje razmere poslovanja so nekoliko drugačne zaradi dogodkov okoli nas, tudi nas je strah širših globalnih težav, tu mislim na povezave z Rusijo. Prepoved uvoza je vplivala tudi na poslovanje zadruga, predvsem na mlečnem delu izvoza pa tudi na sadnem in mesnem, tako da moramo še bolj gospodariti in organizirati servis, ki bo kmetu omogočil poslovanje brez težav. Zadruga Šaleška dolina je znana po tem, da proizvode redno plačuje, naloga kmeta je, da kvaliteto proizvedejo, naša pa, da jo plačamo. Na drugi strani imamo določene težave s plačilno nedisciplino z nekaterimi poslovnimi partnerji, ki jo poskušamo reševati s trdo finančno politiko. Ponosni smo, da je bila zadruga Šaleška dolina letos proglašena za najbolj inovativno zadrugo v Sloveniji, kandidiramo pa tudi na evropskem združenju zadrug, v ta ožji izbor smo bili namreč povabljeni. Tudi znamka Ekodar je bila izbrana kot najbolj inovativna blagovna znamka za zdravo prehrano. To sta dve zgodbi na kateri smo upravičeno ponosni, saj sta bili opaženi od zunaj. Vsem zbranim in vsem zadružnikom želim še naprej dobro delo in dobre poslovne odločitve, bodite strpni. Včasih se je treba zamisliti in živeti življenje tako kot je in gledati naprej.

MILOJKA B. KOMPREJ

Srečanje lovcev, kmetov in lastnikov zemljišč

6. septembra je lovška družina Velunja pripravila srečanje lovcev, kmetov in lastnikov zemljišč. Srečanje je potekalo na našem lovskega doma v Zavodnjah nad Šoštanjem.

Kljub slabemu vremenu je bila udeležba izredno dobra, mi pa smo se na to srečanje primerno pripravili. Praktičen in skoraj nepogrešljiv nadstrešek našega lovskega doma, ki smo ga pred dvema letoma postavili, je bil premajhen za vse zbrane, ki so bili povabljeni na to srečanje.

Zato pa je pod streho spravil vse udeležence šotor, ki smo ga postavili poleg nadstreška.

Uvodoma je vse skupaj lepo pozdravil predsednik LD Velunja Anton Plazl. V svojem govoru se je zahvalil za korekten odnos med lovci, kmeti in lastniki zemljišč. Povedal je, da se lovci naše družine z svojim poslanstvom ne trudimo biti le lovci, ampak tudi kmetje, gozdarji in nara-vovarstveniki. Z dobrim sodelovanjem s kmeti pa skupaj preprečujemo in rešujemo morebitne škode po divjadi.

Foto: arhiv

Prav tako je vse zbrane pozdravil tudi župan občine Šoštanj, Darko Menih. Povedal je, da je vesel, da lovci naše družine spoštujemo in uresničujemo besede Dr. Vladimirja Lovrenčiča, ki je poudarjal, da naj lovci poznajo samo eno barvo in to je zeleno, barvo svojih lovišč. S to barvo naj ne kažejo te ali one politične pripadnosti, temveč se z njo povezujejo v družino s podobnimi interesi in skupnimi cilji. Lovska pesem, ki opeva gozd kot lovčev raj, drži kot pribita! Prav je, da smo se lovci, kmetje in lastniki zemljišč ob letošnjem žledu, združili in poskrbeli za naše gozdove in živali in tako s skupno pomočjo pripomogli k ohranitvi gozdov, kolikor je pač bilo v naši moči.

Vse udeležence smo pogostili z golažem in pijačo. Bogat srečelov je popestril dogajanje na srečanju, prav tako mamljivo pa je bilo streljanje z zračno puško. Tehtanje košare, v kateri je bilo polno domačih dobrot pa je bila pika na i, saj smo pobirali stave za zmagovalca, ki se je najbolj približal natančno izmerjeni teži košare.

Pozno v noč smo se razšli v spoznanju, da je to prava pot med nami lovci, kmeti in lastniki zemljišč. Naše slovo udeležencem pa se je glasilo: »Nasvidenje, čez kakšno leto ali dve!«.

SANDRA SOVIČ

7. veteransko tekmovanje v lovu rib s plovcem, Šoštanj 2014

OZVVS Šoštanj je pod pokroviteljstvom občine Šoštanj v počastitev občinskega praznika organiziralo jubilejno 7. tekmovanje Zveze veteranov vojne za Slovenijo in Zveze policijskih veteranskih društev SEVER v lovu rib s plovcem »Šoštanj 2014«.

Tekmovanje je potekalo drugo septembrsko soboto na Družmirskem jezeru. Na prvem tekmovanju leta 2008 je sodelovalo 19 ekip, zaradi slabe vremenske napovedi, pa so mnoge ekipe tekmovanje odpovedale in se ga niso udeležile, tako se je tekmovanja letos udeležilo šest ekip, s skupno 35 tekmovalci in spremljevalci. Tekmovanje je ob 8.00 uri odprl predsednik OZVVS Šoštanj Leon Stropnik. Pred tekmovanjem je podrobna pojasnila in propozicije tekmovanja podal še predsednik organizacijskega odbora oz. predsednik RD Šoštanj Franc Ravnjak. Ob prijetnem vzdušju in v precej deževnem vremenu, je čas kar hitro mineval, tekmovalci pa so pod budnim očesom sodnikov iz ribiške družine Šoštanj, kar uspešno polnili svoje mreže s krapji, ploščiči, amurji in drugimi manjšimi ribami. Po treh urah

pričakovani je ob 12. uri sledilo tehtanje in ocenjevanje ulova. Tehnice so pokazale, da je bila najuspešnejša ekipa domačinov OZVVS Šoštanj drugo mesto je osvojila ekipa OZVVS Velenje, tretje mesto pa je dosegla ekipa OZVVS Dragomer-Lukovica. Med posamezniki je prvo mesto osvojil Veithauser Vojko iz OZVVS Velenje, drugo mesto je pripadlo Francu Ravnjaku iz OZVVS Šoštanj, tretji pa je bil prav tako domačin Silverij Koželjnik.

Foto: arhiv

Prehodni pokal občine Šoštanj na 7. tekmovanju v lovu rib s plovcem za leto 2014 je že drugič zaporedoma osvojila ekipa domačinov iz OZVVS Šoštanj. Pokale in medalje najboljšim ekipam, posameznikom in zmagovalni ekipi, ki je prejela prehodni pokal, je podelil župan občine Šoštanj g. Darko Menih. Za izredno dobro organizacijo tekmovanja gre zahvala predsedniku RD Šoštanj in podpredsedniku predsedstva OZVVS Šoštanj Ravnjak Francu ter Boštjanu Bizjaku. Sodelujoči so pohvalili dobro organizacijo tekmovanja, ki je ob deževnem vremenu potekalo brez zapletov. Tekmovanje so zaključili s prijetnim druženjem v ribiški koči RD Šoštanj ob dobri volji in z upanjem ter obljubami, da se naslednje leto ponovno srečajo na 8. tradicionalnem tekmovanju v lovu rib s plovcem Šoštanj 2015.

LEON STROPNIK

Tekmovanje mladine v gasilski orientaciji

V soboto, 6.9.2014 je v Preboldu potekalo regijsko tekmovanje mladine v gasilski orientaciji. Iz gasilske zveze Šaleške doline, se je tekmovanja udeležilo 17 ekip, ki so dosegle odlične rezultate.

V šestih kategorijah sta prvi dve ekipi v vsaki kategoriji dobili pravico do nastopa na državnem tekmovanju. Tako je našo gasilsko zvezo na državnem tekmovanju v Svetem Juriju ob Ščavnici, zastopalo pet ekip.

Na tekmovanju je sodelovalo 184 ekip in v tako močni konkurenci, v hladnem in deževnem vremenu, predvsem pa na razmočenem terenu, ki je bolj spominjal na blatni poligon, so naše ekipe še enkrat pokazale svojo dobro pripravljenost, znanje in srčnost ter posegle po vrhunskih rezultatih. Mladinci PGD Lokovica so postali državni prvaki, pionirji PGD Lokovica pa državni podprvaki. Pionirke PGD Lokovica so osvojile izvrstno 5. mesto, pripravniki PGD Šoštanj-mesto odlično 11. mesto ter mladinke PGD Šoštanj-mesto 27. mesto. Iskrene čestitke vsem ekipam in njihovim mentorjem.

MK GZ ŠD

Foto: arhiv

Še ena do sto

Ko smo pred dobrim letom v Listu napisali »Oberova Micka še lepa leta zdravja vam želimo«, smo mislili resno in iskreno.

Enako veselo in prisrčno je bilo srečanje, ko je Marija Strahovnik dočakala voščila svojih bližnjih za 99 let. Najstarejšo občanko in krajanjo pa sta v torek, 23. septembra obiskala tudi prva moža občine Šoštanj in KS Lokovica. Vsak s svojim šopkom, vsak s svojimi besedami in dobrimi željami v imenu krajanov, občanov in vseh dobrih ljudi. A je iz postelje, v katero je mamo Micko položila mala nerodnost, pogledala zdaj prvega, zdaj drugega, nato pa je odločno vprašala :»Kdo ste pa vi gospod?!«.

Župan občine Šoštanj Darko Menih in predsednik KS Lokovica Peter Radoja ob 99-letni Mariji Strahovnik. Foto: Jože Miklavc

Župan Darko Menih je začuden a vesel povedal, da je minilo leto dni, odkar se je predstavil, a da ne bo odnehal s temi pušeljci, dokler si ne bo zapomnila. Vesel je bila tudi rož Petra Radoje, ki ji je prinesel pozdrave sokrajanov in ji stisnil roko rekoč: »Mama, pazite se, imate še ta prve noge in roke, in tudi leta vam že dihajo pod odejo. Zdravja in še lepih let v našem kraju vam želimo!« Če je bilo vse skupaj za odtенок drugače, pa je res, da je župan Darko Menih dejal, da: »Se bomo ob letu spet oglasili, do takrat pa pazite na zdravje in še kaj zapojte v spomin na lepe čase, ko smo bili vsi skupaj še mladi«. 99- letna Marija Strahovnik, rojena v družini Andrejč v Ravnah pri Šoštanju, po domače »Obérova Micka«, je bila rojena 11. septembra 1915 kot tretji od 12 otrok. Svoj drugi dom je našla v topli družini Korenakovih v Lokovici, kjer je poročena njena hči Mojca. »Ja, Franc, tale Mojcin ded je tud moj«, je pokazala na zeta, ki je do svoje tašče zares ljubeč in pozoren. »Franc, dvigni me v postelji, da bom lepša s temi rožami«, pa je dodala, ko smo ostali sami s fotoaparatom in v zadregi, kako pustiti slavljenko, ko ji bodo gostje v sosednji sobi nazdravili. A je bila naslednji trenutek že spet s šopkoma, čez ramo pa me je potihlo spet vprašala ... »Kdo ste pa vi gospod?!«

JOŽE MIKLAVC

Kljub dežju je bilo veselo

Športno društvo Ravne je v soboto, 23. 8. 2014, organiziralo veliko vrtno veselico na igrišču v spodnjih Ravnah pri REKS-u. Že nekaj minut pred 17. uro so igrišče obiskali prvi obiskovalci.

Najprej so bile na vrsti zabavne medkrajevne igre, ki so nasmejale gledalce in pošteno prepotile tekmovalce. Tekmovalci iz štiri krajevnih skupnosti (TD Pristava, TD Skorno, ŠD Lipje in ŠD Ravne) so se preizkusili v sedmih različnih nalogah – iskali smo najhitrejšo, najboljšo in najbolj vzdržljivo ekipo. Organizatorji so pripravili zanimive, a zahtevne naloge. Dvojice so se preizkusile v prenašanju tenis žogice na čelu, posamezniki so se pomerili v podiranju plasten z žogico, privezano okoli trebuha, v hitrostnem polnjenju velike plastenke s »šilček« kozarčki na razdalji, ki so jo otežili z ovirami, saj je imel tekmovalec med nogama karton, ki ni smel pasti na tla. Tekmovalci so morali prenesti pribor, a da je bila naloga zahtevnejša, so morali razdaljo opraviti s poskoki v »žaklju«, na koncu pojesti kos kruha, popiti kozarec piva in zažvižgati. Pokazati so morali svoje spretnosti ribarjenja. Ena od nalog

je zahtevala preciznost, saj so morale tekmovalke z enim odbojem, tekmovalci pa z dvema spraviti tenis žogico v vedro. Ni pa manjkalo niti tekmovalstva v ekipnem smučanju na lesenih smučeh. Priznati moramo, da so se vsi tekmovalci trudili po svojih najboljših močeh, a sreča in hitrost sta bili velikokrat odločilni. Prepričljivo so laskavi naslov zmagovalca – tako kot lansko leto – usvojili Skornčani in domov odnesli pokal za 1. mesto. Tudi letos je 2. mesto ostalo doma, prigarali so ga člani Športnega društva Ravne. Pokal za 3. mesto so si prislužili člani Športnega društva Lipje. Nehvaležno, 4. mesto pa so zasedli člani TD Pristava. Sledila je veselica z ansamblom Novi Spomini, ki so poskrbeli za polno plesišče in odlično vzdušje v nadaljevanju večera. Novi Spomini so odgnali mrz, na plesišče pa privabili obiskovalce. Nekaj minut pred polnočjo je občinstvo razgrela in v divjih ritmih zavrtela skupina Skorband. Četudi nas je nekajkrat obiskal dež, so obiskovalci pod streho šotora uživali.

V šaljivih medkrajevnih igrah so se pomerili 4 ekipe. Foto: Matej Skornšek

Ravenčani so znova dokazali, da so dobri organizatorji, ki znajo poskrbeti za odlično veselico. Ni manjkalo niti dobre hrane in mrzle pijače niti zabave in sladkarij za otroke. Za varnost so poskrbeli »ravenski policisti«, ki so v svoj »arest« odpeljali marsikoga. Vam pa zagotavljamo, da jim v zaporu ni bilo hudo. Namesto za jezo so poskrbeli za zabavo in smeh ter popestrili večer! Za dobro označitev poti so tudi letos poskrbeli kolesarji, ki so vse od Šoštanja do Raven hudomušno usmerjali obiskovalce. Obiskovalce pa so nasmejale tudi prisrčne opozorilne table, naj šoferji vozijo počasi, saj so Novi Spomini v vasi.

Za polno plesišče so poskrbeli priljubljeni Novi Spomini. Foto: Matej Skornšek

Žal pa so padavine v tednu pred veselico preveč namočile in uničile kolesarsko progo, zato je bilo kolesarsko tekmovalstvo v organizaciji KD Lignit prestavljeno. Tekma bo potekala – upajmo, da v lep(š)em vremenu – 4. oktobra 2014. Vabljeni!

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

Zlata poroka Preložnikovih z Velikega Vrha

Na meji občin Šmartno ob Paki ter Šoštanj v Velikem Vrhu nad dolino Pake, sta si zgradila dom in ustvarila družino Cvetka Skornšek iz Lokovice ter Ivan Preložnik iz Velikega Vrha.

V družbi sorodnikov, sosedov in prijateljev je bila še spominska fotografija pravo doživetje. Foto: Jože Miklavc

Nov dom sta zgradila ob domačiji Ivanovih staršev, na malem posestvu, ki ga obdeluje danes tričlanska družina. Cvetka je bila zaposlena večji del delovne dobe v Gorenju, Ivan pa se je učil za mizararski poklic v nekdanjem eksploatacijskem obratu v Gorenju, ki je kasneje preraslo v tovarno kmetijske opreme in štedilnikov Gorenje. Kasneje je delal v Mizarstvu LIK Šoštanj, pa še pozneje v Lesni Šoštanj, ki jo je na koncu prevzel Vegrad. Skozi težka leta povojnega otroštva sta živela skromno življenje, kasneje, ko sta se osamosvojila, sta zaživela zelo lepo obdobje skupnega življenja, poročila sta se 1964 - civilno na magistratu v Ljubljani, cerkveno pa v Marijini cerkvi na Brezjah na Gorenjskem. Ko se jima je isto leto rodil sin Robert ter štiri leta kasneje še hči Vesna, sta zgradila lasten dom, ves čas pa sta se povsem posvečala družini in vzgoji otrok. Kasneje je Cvetkin mož Ivan moral za nekaj časa na delo v Irak, saj je bil kot kot mizararski specialist, montažer stavbnega pohištva tudi tam nepogrešljiv. Po povratku in po upokojitvi pa sta se oba posvetila velikemu vrtu, manjšim nivojem ter domačim opravilom, Ivan pa tudi mizarstvu za domače potrebe. Cvetka, odlična gospodinja in kuharica je pogostokrat prišla prav v znanem gostišču, ki slovi po izvrstni kulinariki, tako tudi doma razvaja svoje bližnje ter sosedo in prijatelje.

Cvetka in Ivan Preložnik »zlatoporočenca« iz Velikega Vrha. Foto: Jože Miklavc

Vesela sta dočakala tudi poroko hčerkinega sina Luke, saj tako gre življenje svojo pot in nadaljevanje družine. Zdrava sta dočakala pet desetletij skupnega življenja in sredi julija ponovno doživela blagoslov zakona v cerkvi Sv. Martina v Šmartnem (poroko so »pozlatili« kar štirje pari hkrati), pred dnevi pa še potrditev v najožji družbi družine in prijateljev, ko je Cvetka razkrila, da se ji je nabralo okroglih 70 let. Kako radi imajo ta dva človeka najbližji, je bilo videti tudi na mali veselici, ki obeta, da se bo druženje in veselje, če bo zdravje, še kar nadaljevalo.

JOŽE MIKLAVC

Čestitamo za praznik
občine Šoštanj.

Andrejc d.o.o.

Andrejc d.o.o., Topolišica 199b, Šoštanj, 3325
Tel: 03 589 22 21 Fax: 03 891 12 25 www.andrejci.si

VZORABEVANJE

PROJEKTIRANJE

UREJANJE

NIZKE GRADNJE

NIZKE GRADNJE
OD PROJEKTA DO OBJEKTA

3. mednarodni festival vezenja

17. - 19. oktober 2014
Rdeča dvorana Velenje

V širšem slovenskem in evropskem prostoru primanjkuje prireditve, katerih cilj je ohranjanje in prikazovanje vezenja kot pomembne kulturne dediščine. S to prireditvijo, ki posega v evropski prostor, zagotavljamo tradicionalnost in prepoznavnost. Tridnevni mednarodni festival vezenja v Velenju pripravljamo s ciljem, da se razširi pogled in vedenje o izjemno bogatih razsežnostih in sporočilih mojstrov vezenja v Sloveniji in v Evropi. Pričakujemo sodelovanje 60 veziljskih organizacij iz Slovenije in Evrope ter preko 4.000 obiskovalcev različnih generacij, zanimanj in narodnosti.

PROGRAM

Program projekta vključuje: razstavo vezenin, kreativne delavnice vezenja, predstavitev narodnih noš iz krajev razstavljalcev, modno revijo vezilj, modno revijo priznane oblikovalke Maje Ferme in razstavo glinenih oblačil.

RDEČA NIT

Rdeča nit letošnjega festivala je tekmovalni izdelek **Vezena oblačila skozi čas**. Festivalsko dogajanje bo popestrjeno s strokovnimi predavanji priznanih strokovnjakov etnoloških ved, s kulturnim programom ter organiziranimi ogledi Velenja in okolice. Mednarodni festival vezenja je odlična priložnost za predstavitev in promocijo vašega podjetja, organizacije ali blagovne znamke širši javnosti obiskovalcev, zato vas vlijudno vabimo k sodelovanju.

Veselim se vašega obiska ali sodelovanja in vas lepo pozdravljamo!

Za vprašanja smo vam na voljo preko telefona 03 8961 860 ali e-maila tic@velenje.si.

Brez sladkorne ne bi mogla živeti

Predsednica društva diabetikov Velenje Romana Praprotnik

Ste predsednica društva diabetikov Velenje, hkrati pa tudi bolnica s sladkorno boleznijo.

Predsednica društva sem že od leta 2004, z sladkorno boleznijo pa sem prijateljica že od leta 1986. Zbolela sem v času pubertete in ker takrat hormoni divjajo, nisem bila ravno vzorna bolnica. Kasneje, ko sem zanosila in rodila zdravo hčerko, me je dejstvo, da sem mama streznilo in sem pričela gledati na svojo sladkorno bolezen kot na svojo spremembo v življenju in sem postala bolj pozorna na to kaj in koliko jem.

Kakšno je življenje s sladkorno boleznijo?

Sedaj sem že nekaj let na inzulinski črpalki in imam urejeno sladkorno bolezen. Življenj s to boleznijo je lahko čisto običajno, če jo sprejmeš za svojo. Naučiti sem se morala preračunavati ogljikove hidrate, začela sem se veliko gibati in ne smilim se sama sebi, poskušam ostati pozitivna in zbiram okoli sebe ljudi, ki so tudi pozitivni. Nikomur več ne dovolim, da mi jemlje energijo.

Svoj način življenja vnašate tudi v društvo?

Vsak sladkorni bolnik bi še toliko bolj moral skrbeti za aktiven način življenja. To pomeni, da mu mora biti gibanje na prvem mestu. Saj vpliva tako na počutje kot na samo urejenost sladkorne bolezni. Za člane v društvu pripravljamo razne krajše in daljše pohode. Te pohode izvajamo tudi v času naših preventivnih okrevanj, katerih se naši člani radi udeležujejo. Na teh dejavnostih je prijetno, saj si ljudje med sabo izmenjujejo izkušnje in nasvete, medtem ko se gibajo in naredijo veliko za svoje zdravje.

Društvo je zelo aktivno in prepoznavno. Vnesli ste veliko novega.

Že od začetka mojega delovanja v društvu smo si postavljali nove in nove zadolžitve. Res, da so včasih zahtevni projekti, a z dobro ekipo nam je vedno uspelo. Vsak član ekipe ima svojo zadolžitev in res sem vesela, da imam takšne ljudi okoli sebe, ki jim lahko zaupam in da me ne pustijo na cedilu. V zadnjem letu smo imeli že dve preventivni okrevanju in organizacijo športnega srečanja diabetikov Slovenije. Okoli 1300 ljudi je pod velikim šotorom v Topolšici preživel lep sobotni dan v maju. Vzporedno sem pripravila tudi novinarsko konferenco, ki je potekala prav tako v Topolšici na isti dan. Imeli smo delegacijo iz Ministrstva za zdravje in kar nekaj novinarjev. Govorilo se je o sladkorni bolezni in to je zelo pomembno za vse bolnike. Moramo opozarjati, da sladkorna bolezen je problem in da morajo oni »zgoraj« nekaj narediti za nas bolne. Samo to je sporočilo javnosti.

Za nami je tudi že kar nekaj organizacij državnega tekmovanja iz znanja o sladkorni bolezni. Tako smo jeseni letos spet mi organizator. Že četrtrič zapored. Na ta tekmovanja sem ponosna saj ga imamo edini na svetu. Na takšen način izobražujemo mlade in jih poučujemo o sladkorni bolezni in življenju z njo. Mladi tako že v mladosti vedo veliko o tej zelo kruti in zahrbtni bolezni, ki ne boli, a ko pridejo posledice, je zelo hudo. S temi tekmovanji skrbimo za preventivo.

Je težko uskladiti ideje in realne možnosti?

Ja, ideje mi v zadnjem času kar letijo, a se potem vse zatakne pri financah, katerih pa je žal v zadnjem času vse manj. Odločam se potem za projekte, ki so vsaj delno sofinancirani. Naj bo velik ali mali projekt, vsak je zame zelo pomemben in zaenkrat nam uspeva, da delamo dobro in tudi to pokažemo z rezultati. Lepo je potem kasneje čez leta slišati neke drugje, ko se pogovarjajo: »Samo tako, kot je bilo pa v Velenju pa tu ni«. Ko to slišiš, veš, da delaš dobro, ne?

Foto: osebni arhiv

Povejte nekaj o vaših projektih, Ko boli do neba in Senzorji bolečine, s katerim ste bili predstavljeni tudi na televiziji.

Pravzaprav je projekt »Senzorij bolečine« nadgradnja knjižice »Ko boli do neba«. S podjetjem, ki je podprlo ta projekt, smo najprej izdali knjižico, kjer so zbrane zgodbe ljudi, ki imajo sladkorno bolezen in so se srečali z nevropatsko bolečino. Ta bolečina se pojavi ob okvari živčevja, ki je udeleženo pri zaznavanju in prenašanju bolečine. To je kronična bolečina, ki jo povzroča okvara živčevja. Za izdajo te knjižice smo se odločili predvsem zato, ker smo o takšni bolečini še vedno premalo ozaveščeni in želimo, da bi se ljudje skozi zgodbe v tej knjižici prepoznali in se pogovorili s strokovnjaki ter bi tako pravočasno in učinkovito blažili. Na to knjižico sem res zelo ponosna, saj je čisto moja osebna ideja. Sama se spopadam z nevropatsko bolečino in vem kako hudo je lahko.

Razmišljala sem, da ima marsikdo nevropatsko bolečino in ne prepozna znakov. Dali smo izdelati posebne senzorično oblikovane škatle in tako lahko vsak, ki da roko v te škatle občuti na lastni dlani pet najpogostejših izrazov nevropatske bolečine.

Sodelujete tudi s strokovnjaki s področja diabetesa.

Strokovnjaki so zelo pomemben dejavnik našega društva. Brez njih si delovanja društva sploh ne predstavljam. Veliko sodelujemo z dr. Damjanom Justinekom in dr. Stravnikom, ki nam kot strokovnjaka za zdravljenje sladkorne bolezni večkrat svetujeta ter včasih pripravita tudi strokovno predavanje o sladkorni bolezni in o zdravljenju. V društvu zelo dobro sodelujemo tudi z ostalimi strokovnjaki s podobnih področij. Zelo dober odnos imamo tudi z medicinskimi sestrami in včasih brez njih sploh ne gre. Se pa zgodi, da so večkrat prav vsi zasedeni, da bi nam pripravili kakšno predavanje in takrat moram vskočiti jaz in odpredavati, kar mi je seveda najmanjši problem.

Verjamem, ste zelo komunikativni pa še izobražujete se najbrž veliko?

Zadnjih 10 let se redno udeležujem evropskega in svetovnega kongresa o diabetologiji. Na EASD (evropskem) kongresu je veliko delavnic katerih se udeležujem. Slovenija ima svojo stojnico kjer predstavljamo delo Zveze društev diabetikov Slovenije katere član je tudi društvo diabetikov Velenje. Od letos dalje pa sem vodja slovenske odprave, ki odhaja na ta kongres. Evropski kongres poteka vsako leto in je vsakič drugje v Evropi. Letos bo potekal na Dunaju. Na IDF (svetovnem) kongresu kateri poteka vsaki dve leti, pa se predstavljajo novosti na področju zdravljenja. Veliko je predavanj katerih se želi slovenska odprava udeležiti, da bi ujeli novosti s tega področja. Tudi tukaj imamo stojnico, kjer predstavljamo delo Zveze in pa seveda vseh društev iz celotne Slovenije. Tukaj srečamo strokovnjake, medicinsko osebje, nutricioniste, farmacevte, bolnike z sladkorno boleznijo, vse, ki so kakor koli povezani s sladkorno boleznijo ter njenim zdravljenjem. Pridejo iz celega sveta in se jih zbere tam okoli 14 tisoč. Lani sem bila v Avstraliji na svetovnem kongresu, drugo leto pa grem v Kanado.

Aktivno življenje je verjetno zelo neprijetno presekala vaša poškodba.

Ja pred štirimi leti, kmalu bo pet, sem padla na smučanju in si zelo zakomplicirano zlomila spodnji del desne noge. Posledice čutim še zdaj, a se trudim, da ne razmišljam toliko o bolečini, ampak živim s to bolečino. Preprosto sem se je navadila. Je pa res, da vsaka rana oz. poškodba za sladkornega bolnika ni dobra. Lahko je celo usodna. Zato je tako pomembno, da ima vsak kontrolo nad svojo boleznijo. Le tako lahko živi kakovostno življenje.

Ste pa tudi član Zveze diabetikov Slovenije.

Kot članica izvršnega odbora Zveze diabetikov Slovenije imam svoje obveznosti, ki so včasih nad mojimi zmogljivostmi. Nekako se trudim, da med eno in drugo službo opravljam te obveznosti tako na Zvezi kot v društvu. Trudim se za promocijo zdravja, predvsem pa za povezovanje

društev med sabo ter za promocijo vseh društev v Sloveniji na svetovnih in evropskih kongresih.

Prejeli ste tudi prestižno priznanje.

Vesela in počaščena sem bila priznanja »Naj Prostovoljka«, ki mi ga je podelil takratni predsednik republike Slovenije dr. Danilo Turk.

Nekoliko nenavadna je vaša izjava, da si brez sladkorne bolezni ne znate predstavljati življenja.

Ja res večkrat kje povem, da brez sladkorne ne bi znala živeti. Je nenavadna izjava, a z njo mislim na tisto dobro, kar mi bolezen prinaša. Skozi življenje s svojo sladkorno boleznijo sem srečala ogromno ljudi, ki so tako ali drugače vplivali na mojo osebnost. Nekateri mi ogromno pomenijo in so veliko pozitivnega prinesli v moje življenje. Na določene sem se zelo navezala in vseh teh ljudi ne bi poznala, če ne bi imela sladkorne bolezni.

Se člani društva srečujete tudi izven rednega sodelovanja?

S člani se občasno srečamo tudi izven društva. Spijemo kakšno kavo in poklepetamo. Drugače nas druži bolj naša bolezen in težave, ki jih prinaša. V društvu nas je okoli 550 članov iz vseh treh občin. Naš sedež pa je na Vodnikovih ulici v sejni sobi društva upokojencev Velenje. Moja ekipa dežura vsak ponedeljek dopoldan in popoldan. Smo zelo aktivni in imamo res lepo spletno stran, kjer so objavljeni vsi dogodki. Najdete nas na www.diabetikivelenje.com.

Je članstvo v društvu avtomatizem za vse bolnike s sladkorno boleznijo?

Sem že predlagala, da bi bil avtomatizem, a žal predlog še ni padel na plodna tla. Pomembno je sodelovanje stroke z društvom, saj bi marsikje lahko vskočili. Recimo, ko na novo odkriti sladkorni bolnik po uvažanju terapije pride domov, ima toliko podatkov, ki si jih mora zapomniti, da včasih kakšna uide iz glave. No, tukaj bi lahko mi, laični prostovoljci vskočili in pomagali s kakšnim nasvetom. O laičnih prostovoljcih se piše tudi projekt na Ministrstvu za Zdravje, kjer tudi aktivno sodelujem.

Kaj menite, je za društvo bolj pomemben posameznik ali je društvo pomembno za posameznika?

Društvo je zelo pomembno za posameznika, kot za celotno skupnost saj velikokrat organiziramo brezplačne meritve, kjer si lahko krvni sladkor izmerijo vsi, tudi tisti, ki niso naši člani. Se pa tudi zdravi ljudje zanimajo za delo našega društva, predvsem partnerji bolnikov in to se največkrat pokaže za dobro.

Se je odnos do sladkorne bolezni v družbi spremenil, mislim seveda iz vidika bolnika kot ste sami?

Z leti se je spremenil ta odnos oz. se spreminja zaradi vseh aktivnostih, ki jih opravljamo po vseh društvih po Sloveniji. Vsi so počasi začeli dojemati rek: »Sladkorna bolezen ne boli, bolijo posledice.«

Glede na to, da vas poznajo kot odločno, energično osebo, ki z delom uresničuje svoje cilje, me zanima ali je k temu pripomogla tudi vaša bolezen?

Gotovo je delček k oblikovanju moje osebnosti pomagala izoblikovat tudi moja sladkorna bolezen.

Kaj svetujete bolnikom s sladkorno boleznijo kot predsednica društva?

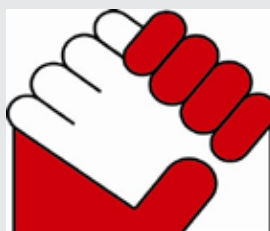
Nasvetov je veliko, vendar nobeden ne bo pravi, če se vsak v svoji glavi ne odloči. Nič ni nemogoče in vse se lahko naredi, le želeli si je treba. Predvsem pa vsem polagam na srce, da je gibanje ključnega pomena pri urejenosti sladkorne bolezni, pa tudi do bolj kvalitetnega življenja - skupaj z zdravo, uravnoteženo prehrano bo vsak sam vodil sladkorno bolezen in ne ona njega.

MILOJKA B. KOMPREJ

Zavod za kulturo Šoštanj čestita občankam in občanom ob prazniku Občine Šoštanj
in vabi k vpisu v abonma Lepi kamen!abonma Lepi kamen!

ABONMA LEPI KAMEN

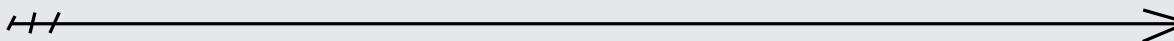
SEZONA 2014/15

Zavod za kulturo Šoštanj
Trg svobode 12
3325 Šoštanj

**Vpis v abonma je od 24. septembra do 14. oktobra 2014, od
ponedeljka do petka od 16.00 do 18.00 ure v
Mestni galeriji Šoštanj.
Trg b. Mravljak 7, telefon 03 898 43 34 ali na elektronskem naslovu**

milaboža@gmail.com in dejan@tonkli.com

sreda, 15.oktober 2014 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

Goran Vojnović
monokomedija

ČEFURJI RAUS

Režija: Marko Bulc

Nastopa: **Aleksander Rajaković** – Sale
Gledališka uspešnica po istoimenskem romanu, ki je doživela več kot 300 ponovitev. Je humorno obarvana izpoved mladostnika Marka, »čefurjaj«, to je Bosanca, ki živi v Sloveniji in ima zato še dodatne težave. Zgodba se zaplete, ko Marko neha trenirati košarko in to ne upa povedati doma, kjer že tako ali tako vladajo neurejene razmere. Jezik je nekakšna mešanica slovenskega, hrvaškega, bosanskega in srbskega jezika, takega, ki vlada v Fužinah, kraju, kjer je veliko priseljencev iz držav bivše Jugoslavije.

ODLIČNA PREDSTAVA IZ AKTUALNEGA OKOLJA.

sreda, 19.november 2014 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

C. Willibald Gluck
komična opera

OGOLJUFANI SODNIK

Slovensko komorno glasbeno gledališče Ljubljana
Režija: Yulia Roschina

Nastopajo: Kadi / Sodnik – **Klemen Torkar**, Fatima / Estelle, njegova žena – **Katja Konvalinka**, Nuradin / Valère – **Domen Anžlovar**, Omar / Sylvestre, barvar – **Klemen Adamlje**, Omega / Georgette, njegova hči – **Barbara Sorč** in Zelmira / Virginie – **Šoštanjčanka DUNJA TINAUVER**.
Klavir, glasbeno vodstvo: Margareta Weiss, Dramaturgija: Eva Hribernik, Scenografija: Tinka Leskovšek, Kostumografija: Mateja Čibej, Oblikovalka maske in frizure: Nastja Starič, Glasba: Christoph Willibald Gluck, Libreto: Pierre René Lemonnier, Prevod libreta in dialogov: Henrik Neubauer, Priredba dialogov: Yulia Roschina in Eva Hribernik.

Delo je komična opera v enem dejanju in ena od dvanajstih komičnih oper, ki jih je Gluck napisal v času svojega delovanja na Dunaju. Krstna uprizoritev je v Burgtheatru na Dunaju leta 1761 doživela velik uspeh. V 18. stoletju je bila na evropskih dvorih v modi glasba s turškimi vplivi, zato je izvirna zgodba postavljena v Turčijo. Osrednji lik v komičnioperi Ogoljufani sodnik spozna, da so nekatera področja človeškega življenja kljub moči, denarju in oblastineobvladljiva. Grenka izkušnja mu pokaže, da tudi on sodi med »navadne« ljudi, s katerimi je v svoji glavi že davno izgubil stik.

POSEBEJ PRIREJENO ZA PREDSTAVO V ŠOŠTANJU.

sreda, 17. december 2014 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

Branislav Nušić
komedija

GOSPOD POSLANEC ali UDAR PO KURJE

Gledališče Velenje
Režija: Kajetan Čop
Priredba besedila: Alice Čop

Nastopajo: Janez Novak, trgovec – **Peter Iršič**, Lojzka, njegova žena – **Petra Hribernik**, Danica, njuna hči – **Noemi Čop**, Milan Komanda, Janezov svak – **Nejc Škorjanc**, Milica Komanda, sestra Lojzke Novak – **Zoja Lešnik**, Dr.Valentin Svoboda – **Vid Hrovat**, Zmago Mrkič, policijski pisar – **Bojan Domazet**, Tihomir Grom, mesar in Srečko, novinar – **Matej Mrz**, Pepi, vajenec pri Novakovih – **Robi Brinovšek**, Božica Groza, in Mestni redar – **Pika Cvilk**.
Glasba: **Miha Koren** (kontrabas) in **Zmago Štih** (harmonika). Kostumografija: Juma Valenčak, Luč: Davorin Štorgelj, Izdelava scene: Miha Šilc, Robi Brinovšek, tehnična podpora: Amadej Šuperger.

Nušićeva komedija spada med tiste igre, ki so že dostikrat ugledale odrsko luč. Tokratna izvedba je drugačna zaradi priredbe besedila in režiserjeve vizije. Navdih je črpal iz živalskega sveta, kar se v predstavi odraža tako, da so ljudem pripisane živalske lastnosti (nekakšna »kontra-baseno«). Glavno vlogo tako dobijo kokoši in petelin ter lisjak. S kokošjo brezglavostjo, petelinjim šopirjenjem in lisičjo zvitostjo, se skozi znanostjo do želji po moči, ugledu v družbi in nenazadnje denarju človeške napake potencirajo, karikirajo in nudijo debelo vrečo humorja, hkrati pa držijo zrcalo družbi (ob padcu vlade in lokalnih volitvah jeseni zadeva postane smešno aktualna) in dvignejo igro na družbenokritično raven. Še posebej je izpostavljen novinar-lisjak, ki agitira levo in desno ter manipulira s kokošjo srenjo. Je morda z mediji danes kaj drugače?

FINALISTKA LINHARTOVEGA SREČANJA 2014.

sreda, 21. januar 2015 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

STAND UP

Uroš Kuzman, Admir Baltić, Perica Jerković in
Pedja Bajovič.

Vsi so odlični komiki. Uroš Kuzman je Velenčan, matematik, hkrati pa odličen stand up komik, kar potrjujejo številni nastopi in pa laskavizirani naj komika leta 2012. Admir Baltić je sicer novinec, a si je v letu 2014 prislužil ocenonajboljšega newcomerja na Festivalu Panč v Ljubljani. Perica Jerković je že bil v Šoštanju in je eden najbolj cenjenih Slovencev v tem poslu. Pedja Bajovič prihaja iz Hrvaške, a v Sloveniji nastopa zelo pogosto in zna zelo dobro prilagoditi svoj nastop. Reden gost je na Lentu in tudi na festivalu Panč. Vsi našti komiki imajo program po meri predstav v kulturnih ustanovah.

sreda, 18. februar 2015 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

Tone Partljič
bulvarna komedija

PARTNERSKA POROKA

Dramska skupina KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju
Režija: Tone Partljič – Jože Zapečnik

Nastopajo: Olga – **Marija Grubelnik**, Maša – **Majda Pušnik**, čistilka Marija – **Cvetka Ovčar**, Saška, lezbijka – **Špela Ovčar**, študent Peter – **Milan Držek**, Andrej državni podsekretar – **Jože Zapečnik**, Franček, Marijin mož

Branko Plevnik. Scena – Robert Pušnik, luči, zvok – Nejc, Gregor Slemenjak, šepetalka Sonja Držek. Predstava prikazuje ljubezenske situacije, vedno aktualne. Naši junaki živijo v modernih časih, kjer so tradicionalne vrednote popačene. Za to, da bi bili ljubljani, smo pripravljeni pristati na vse mogoče kompromise.

PREDSTAVA, KIVAS BO SPROŠČENO NASMEJALA.

sreda, 18. marec 2015 ob 19.00 Kulturni dom Šoštanj

George Avelrod
komedija

SEDEM LET SKOMIN

Mestno gledališče Ljubljansko
Režija: Primož Ekart

Nastopajo: Richard – **SEBASTJAN CAVAZZA**, Helen – **Mojca Funkl**, Anja Drnovšek, dekle – **Ajda Smrekar**, dr. Brutbaker – **Gregor Čušin**, Tom – **Gregor Gruden**. Prevajalka – Valerija Cokan, dramaturginja – Ira Ratej, scenograf – Branko Hoinik, kostumograf – Alan Hranitelj, glasbeni izbor – Jure Longyka, koreografka – Katja Hrastar, video – Vesna Krebs, lektorica – Vesna Cerar, oblikovanje svetlobe – Boštjan Kos.

Richard (Sebastjan Cavazza) po sedmih letih zakona ostane sam, ker soproga Helen (Mojca Funkl) odide s sinom na počitnice. V razgretem stanovanju postane še bolj vroče, ko ga obišče lepa in mlada sosedka (Ajda Smrekar), ki skrbi za sosedov vrtiček. Ob kozarčku penetnega se znajde ob njem na zofi... A vendar ne gre vse gladko, saj Richarda daje vest, hkrati pa postane ljubosumen, ko izve, da ima tudi njegova žena na počitnicah občođovalca. Razplet?

ODLIČNA IGRALSKA ZASEDBA IN REŽIJA, VRHUNSKA PREDSTAVA, GLEDALIŠČE S TRADICIJO!

sreda, 15.oktober 2014 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
ČEFURJI RAUS

sreda, 19.november 2014 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
OGOLJUFANI SODNIK

sreda, 17. december 2014 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
GOSPOD POSLANEC ali UDAR PO KURJE

Sreda, 21. januar 2015 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
STAND UP

sreda, 18. februar 2015 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
PARTNERSKA POROKA

sreda, 18. marec 2015 ob 19.00
Kulturni dom Šoštanj
SEDEM LET SKOMIN

Možnost plačila na dva obroka ob nakupu dveh ali več abonmajev. Prvi obrok se plača takoj, drugi pa do konca leta 2014.
Ob nakupu abonmaja brezplačna pijača v kavarni Šoštanj in po vsaki predstavi 20% popusta na pijačo!!

PRIDRUŽUJEMO SI PRAVICO DO SPREMEBE PROGRAMA!!!

VRSTA: SEDEŽ: CENA 40 EVROV

IME IN PRIIMEK:

NASLOV:

TELEFONSKA ŠTEVILKA:

VRSTA: SEDEŽ:

CENA: 40 EVROV

Kaos in red

Ob prazniku občine Šoštanj se je v Mestni galeriji Šoštanj predstavila domača ustvarjalka, akademska slikarka Barbara Drev iz Topolšice. Na razstavi, katere odprtje je bilo 9. septembra, se je predstavila z dvema sklopoma slik, prvega tvorijo grafike manjšega formata, drugega pa novejša, večje slike.

Foto: Dejan Tonkli

Besede na pot razstavi in ustvarjalki je namenil šoštanjski župan Darko Menih, ki je zaključil z mislijo, da umetnina v katero ne položimo del svojega srca, ni umetnina. Za mlado ustvarjalko, ki je diplomirala lani, je to druga samostojna razstava. Kulturni dogodek so dopolnili prof. flavte Neva Beriša in prof. harfe Katja Skrinar ter Matija Plevnik, ki je med drugim povedal:

Polarnost, nezdružljive dvojice, preizpraševanje realnega in virtualnega, tehničnega in naravnega, odnosi med ljudmi, ves eksistencialni nemir naše dobe, vse to lahko opazovalec občuti ob poglobljenem pogledu na posamezno sliko. Miselni tok te mnogotere problematike, je avtorica zelo uspešno prevedla v vizualni jezik in njegovo problematiko. Tako smo soočeni s prepletom, prekrivanjem, kolažiranjem: ritmičnih valovnic, vzporednic, mimobežnic, spiral, grafizmov, mrež, ponovljivih vzorcev, širokih transparentnih nanosov barv, ki združeni, zapolnijo vse zaplate nosilca in tako ustvarjajo izrazit horror vacui (strah pred praznim prostorom). To je doseženo namensko in ciljno, s tem pa avtorica dokazuje svojo ustvarjalno zrelost.

Predstavljena dela nam na lep način odstrejo tančico prepleta realnosti in fikcije (virtualnosti), kaosa in kozmičnega reda, odlično ilustrirajo nemir, ki je v nas in okoli nas, obenem preizprašujejo vlogo likovnega / slikarskega v luči sodobne kulture. Slika – kolaž nezdružljivih parov, kot nosilec neke podobe, dobi, z vsemi zgoraj naštetimi razmišljanji in likovnimi postopki, svojo dodatno globino, ki pravzaprav predstavlja, postavlja človeku ogledalo.

Barbara Drev je v času študija, ki ga je delno opravila v tujini prejela nagrado ALUO za posebne dosežke s področja slikarstva. Sodelovala je na več skupinskih razstavah doma in na tujem in je po mnenju stroke kljub mladosti ustvarjalno zrela umetnica. Razstava bo na ogled do 5. oktobra 2014.

AMADEJA KOMPREJ

Mladi godbeniki v Šoštanju

Od 25. do 29. avgusta je Pihalni orkester Zarja Šoštanj že drugo leto zapored organiziral tabor mladih godbenikov. Potekal je v njihovih društvenih prostorih, ki so v kulturnem domu Šoštanj.

Udeležilo se ga je 60 mladih godbenikov, tokrat tudi iz Koroške, Rogaške Slatine Moravč, Litije in seveda iz savinjsko šaleške regije. Tabor so vodili mentorji: Špela Obšteter, Davor Plamberger, Sandi Pečovnik, Tanja Mršnjak, Gregor Dermol, David Špec in seveda Miran Šumečnik, pobudnik tabora in dirigent. Mladostna energija in zagnanost, pa tudi sproščeno učenje so odlike tega tabora, ki prinese udeležencem

in godbi veliko pozitivnega. Vaje so potekale cel dan, bile so naporne, a vmesni predahi so mladim prinesli tudi nekaj sprostitve. Organizirano je bilo druženje in izlet v Muzej Premogovništva Velenje, tabor pa so zaključili s koncertom. Vsakemu udeležencu je predsednik društva Srečko Potočnik podelil priznanje in prenesel tudi čestitke šoštanjskega župana Darka Meniha.

Koncerta se je udeležil tudi Ivan Marin, katerega je Potočnik posebej izpostavil kot pionirja godb, podporo taboru pa je izrazil tudi ravnatelj glasbene šole FKK Velenje Boris Štih. Poleg glasbenih veščin so mladi pridobili tudi na družabnosti, kar Potočnik smatra kot dodano vrednost godbinega podmladka.

MILOJKA B.KOMPREJ

Mala Napotnikova kiparska kolonija ponovno v Zavodnju

VŠoštanju smo ponosni na kiparja Ivana Napotnika. V Vili Mayer so v stalni zbirki razstavljena njegova dela, v njegovem rojstnem kraju pa je vrsto let potekala Mala Napotnikova kiparska kolonija.

Foto: arhiv Občine

Zadnja leta je le-ta bila v Šoštanju, lani celo v Velenju, zato smo bili v letošnjem letu toliko bolj veseli, da so se mladi ustvarjalci vrnili v Napotnikov rojstni kraj. Pod budnim očesom mentorjev mladi ustvarjajo odlična dela.

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je ob otvoritvi dejal, da je izjemno vesel, da se je na pobudo in z veliko prizadevanj Občine Šoštanj Mala Napotnikova kiparska kolonija vrnila v Zavodnje.

TJAŠA REHAR

Rastoči svet

Mladi ustvarjalci: Darja Osojnik (vodja projekta,) Urška Mazej, Juma Valenčak (vse tri tudi realizatorke ideje in tehnične izvedbe), Nina Cvirn (pedagoško svetovanje) ter z glasbo Ervin Opitz, so v Galeriji Velenje postavili Rastoči svet, razstavo plastik ter stenskih in talnih poslikav v nekakšen pravljični svet nenavadne rastlinske rasti in živalic, ki so na moč podobne tistim, iz realnega sveta, a hkrati v proporcijah in nekaterih podrobnostih kot iz domišljjskega sveta.

Polž da te kap v rastočem svetu umetnostne galerije. Foto: Jože Miklavc

Čudežna rast gledalcu ponuja nove predstave in doživetje prostora, izziva čute in odpira domišljiske poti. Razmerja v prostoru so kot iz drugega sveta, skozi ogled instalacije človek primerja in raziskuje ter preizkuša svoje občutenje ob primerjavi vsakdanjega. Razstava, odprta od 15. septembra do 22. oktobra vabi na ogled in doživetje nenavadnih lijan, tropskih vzpenjalk, pikastih polonic, maks žužkov, gosenic, počasnih polžev, mravljakov, fluroscentnega borovničevca, belobelih oblakov, se spleča videt, nič plačat.

JOŽE MIKLAVC

Umetnik narave

Gregor Petkovnik

Na poti proti Smrekovcu, tam kjer se cesta pri domačiji Požgane vzpne v hrib, je po približno stotih metrih mogoče kar ob cesti doživeti Formo vivo v malem. Lesene skulpture večjih formatov po svoji obliki in pomenu lepo dopolnjujejo ta del narave, strmine pravzaprav, na kateri stoji tudi domačija Petkovnikovih. Grega Petkovnik, avtor teh skulptur živi tu že celo življenje. Obdan z gozdom in naravo, kjer je mogoče najti prav vse kar Grega upodablja. Z veliko svoje domišljije, se razume in ravno ta iz orla, volovske glave, volka in ribe izlušči tisto, kar loči obrt od umetnosti. Grega Petkovnik je samorastnik, samouk, ki iz lesa, smrekovega, lipovega, češnjevega ali pa iz breze in jesena izvabi skulpture včasih realističnih in prepoznavnih oblik, ali pa zabrisane podobe njegovega domišljjskega sveta. »Ko začnem delati, ne vem kaj bo nastalo«, je skromen in tako so nastale gorjače, plesalke, počeno srce ali mitološka kača. Nekaj posebnega so tudi bogeci, skoraj naravne velikosti človeka, a prav posebnih oblik. »Prvi se je naredil tak in taki so vsi«, pravi. Tako kot veliki petelini, ki raztegujejo meh harmonike. Več kot izvirno.

Foto: Milojka B. Komprij

Kljub temu Grega Petkovnik še ni razstavljal. Rabil bi nekoga, ki bi mu prišel na proti. Na Zavodu za kulturo so mu obljubili razstavo drugo leto. Vsaj nekaj iz njegovega bogatega izbora. Enkrat se je predstavil v Mozirju, v gaju in enkrat v Gaberkah. Žal ima tudi težave s srcem, zato je po krajšem obdobju dela, upokojen. Tako se ne more tržiti, kot radi rečemo. Če bi vzel na primer obrt, bi bil ob skromno pokojnino, tveganje za to, je ob njegovem zdravstvenem stanju, preveliko. »Ko se utrudim pri delu, grem počivat«, pravi, dve operaciji na srcu nista kar tako.

A kljub temu mu je ustvarjanje v uteho. Že skoraj dvanajst let je, odkar je bolj za šalo, kot zares izoblikoval velikega ptiča, ki ga je podaril bivšemu upravniku koč na Smrekovcu. »Hecali smo, se če znam«, se smeji, »pa sem rekel, malo bencina mi dajte in olja, za mojo motorko...«in potem je odkril v sebi ta prelepi dar. Ne kopira po podobah iz živalskega sveta, le tu in tam pogleda kakšen rep, za dva volka, ki čuvata veliko klop pa se je zgledoval kar po svojem zvestem psu Hardiju, ki ga spremlja vsepovsod. Tudi, ko gre v gozd, po mir, po navdih.

Grega Petkovnik je eden tistih umetnikov, ki so se izoblikovali sami. Kot tak je najbolj edinstven in dragocen.

MILOJKA B. KOMPRIJ

Razstava v Mestni knjižnici Šoštanj

Letos mineva sto let od začetka prve svetovne vojne, znane tudi kot Velika vojna. V Mestni knjižnici Šoštanj smo v ta namen pripravili razstavo. Svoje zbirateljske predmete iz tega obdobja razstavljajo Zvone Čebul, Špela Poles (Vila Mayer Šoštanj), Janez Osetič in Samo Čebul.

Foto: arhiv

Na razstavi si lahko ogledate paradno uniformo s pripadajočo troben-to in sabljo, puško, vojaški kovček, avstro-ogrski in nemški odlikovanja, časopis Tedske slike, v katerem je prispevek iz Soške fronte, originalne fotografije iz tega obdobja; fotografije 87. celjskega pehotnega polka in fotografije Franja Malgaja, ki je bil odlikovan z najvišjim priznanjem za hrabrost ter šoštanjčana Jožeta Napotnika. Na pogled so tudi razglednice s podobami nemških in avstro-ogrskih generalov. Razstavo pripravljamo ob izidu knjige Špela Poles (Vila Mayer Šoštanj) z naslovom Hrani jih za spomin, če me več kdaj nazaj ne bo, katere predstavitev bo 1. oktobra ob 18. uri v Kulturnem domu Šoštanj.

MILOJKA B. KOMPRIJ

Znova prejeli naziv

Vpetek, 19. 9. 2014, so v Brežicah pripravili srečanje slovenskih šol, ki so prejele naziv KULTURNA ŠOLA 2014. Med njimi je bila tudi OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj.

Foto: arhiv

Naša šola nosi ta naziv že od leta 2010, vendar je potrebno vsake tri leta znova dokazati, da šola nadpovprečno dobro deluje na vseh kulturnih področjih. Na šoli je dobro zastopana glasbena dejavnost (delujejo 4 pevski zbori), folklorna in plesna dejavnost, deluje tudi dramski krožek, dokazujemo pa se tudi likovnem in literarnem področju. Naziv lahko šola uporablja do leta 2017. Nedvomno bomo v naslednjih letih še naprej razvijali kulturno dejavnost na vseh področjih.

LIDIA FRELIH IN JOŽICA ANDREJC,
MENTORICI KULTURNE ŠOLE

Razglednica iz Šoštanja s podobo cesarja Franca Jožefa I. in avstro-ogrske vojske v jurišu. Izvirnik iz zasebne zbirke Janeza Osetiča.

Leto 2014 zaznamuje stoletnica začetka prve svetovne vojne. Stoletnico smo v Šoštanju obeležili z izdajo knjige **Hrani jih za spomin, če me več kdaj nazaj ne bo**. Sto spominov ob stoletnici začetka prve svetovne vojne iz Šaleške doline in okolice.

Pod okriljem Vile Mayer v Šoštanju je potekalo zbiranje ustnega izročila ter starih fotografij, ki večinoma še niso bile objavljene. Pripovedovalo je preko 60 pripovedovalcev. Zbrano gradivo je zajeto v **sto zgodb ob stoletnici začetka vojne** in z več kot 250 fotografijami objavljeno na 200 barvnih straneh knjige, ki bo predstavljena **v sredo, 1. oktobra 2014, ob 18. uri v Kulturnem domu Šoštanj**.

Na tem mestu objavljamo dve zgodbi iz knjige:

»Ni te med živimi, ni te med mrtvimi«

To je resnična zgodba o Záfrškem Anziju iz Topolšice. Pripovedoval nam jo je on sam. Dobivali smo se ob nedeljah zvečer in ga poslušali. »To ti je znal pripovedovat! Pa še kaj malega dodat, da je blo bol napeto.« Smo se mu vsi smejali. Ivan Kotnik, Záfrški Anzi, je bil rojen leta 1898. Bil je v prvi svetovni vojni pa tudi Maistrov borec je bil. Med vojno je bil na soški fronti, nekje blizu Vidma: »Bil je zadaj, za kóha«, kuharja. Ko je bilo vojne konec, je šel naravnost domov. Še demobiliziran ni bil. Šel je kar ven, z vso vojaško opremo; so ga tri mesece povsod iskali.

Stenski portret Záfrškega Anzija, avstro-ogrskega vojaka med prvo svetovno vojno. Na levi strani kape ima pripet ruševčev krivček (zakrivljena peresa repa ruševca). Izvirnik hrani Terezija Štimac.

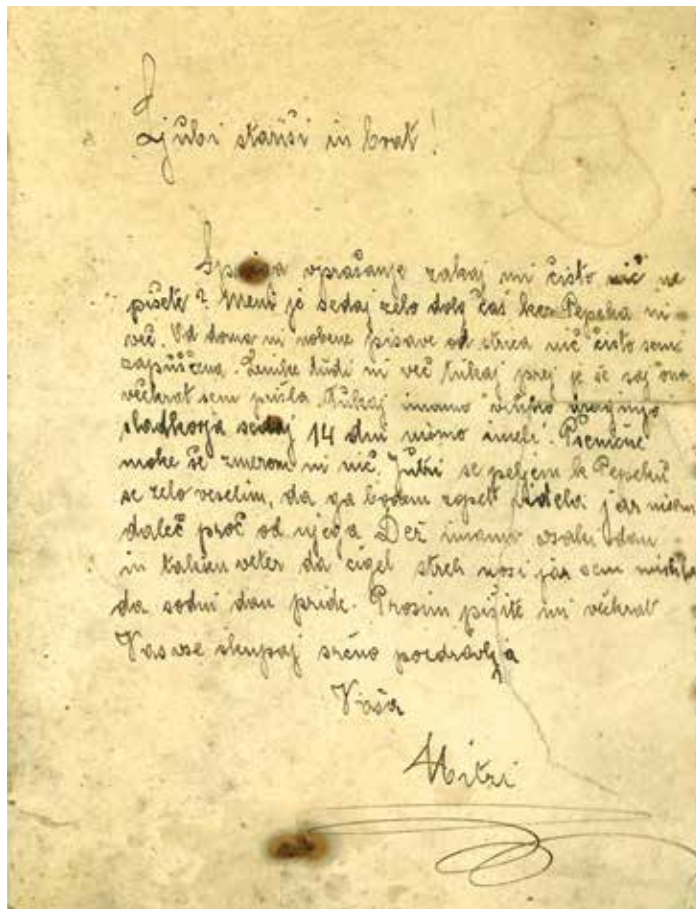
So rekli: »Ni te med živimi, ni te med mrtvimi.« Enkrat pa je le prišel orožnik v Topolšico. Šel je h Kotniku, ker je mislil, da bo tam našel Anzija: »Ki pa mate Anza?« Pri Kotniku je bilo domače ime; pisali so se Ménih. Anzi pa se je pisal Kotnik, po domače se je pri njih reklo Pri Záfršniku. Orožnik je malo pomešal domače ime in priimek in je torej iskal na napačnem koncu. Ker so pri Kotniku vedeli, zakaj iščejo Anzija, so orožnika napotili k županu Škrubi, naj njega vpraša, kje je. Medtem so Anzija obvestili: »Anza, orožnik te išče!« – On pa takoj vojaški rukzog na rame pa na cug in v Celje. Tam se je javil in so mu rekli: »Tvoja komanda je v Mariboru.« Spet je sedel na vlak in se peljal v Maribor. Tam je prišel med Maistrove borce.

Pripovedoval: Silvo Vrčkovnik, roj. 1938, Topolšica, september 2014

»Sladkorja sedaj 14 dni nismo imeli«

Marija Teržan (1894–1946) je bila med Šoštanjčani izjemno cenjena. K njej so zahajali v Teržanovo trgovino. Spominjajo se je po dobrosrčnosti; marsikomu je pomagala. Njenega pogreba se je udeležilo več ljudi kot Vošnjakovega. Procesija je bila takrat najdaljša in najštevilnejša od vseh dotedanjih v Šoštanju. Prvi pogrebci so že pri cerkvi stali, ko se ljudje izpred Teržanove hiše še niti v pogrebni sprevid niso vključili.

Teržanova je bila rojena v družini Čebul v Šoštanju. Njena brata Jože (Čebulov Pepi) in Anton sta bila udeležena v prvi svetovni vojni. V tem času je bila ona v Velikovcu pri Vincencu, kjer so imeli trgovino, mesnico in gostilno. Službovala je tudi v Gradcu, od koder je leta 1915 poslala domov kratko pismo. Omenja draginjo in pomanjkanje pšenične moke. Tudi sladkorja nimajo že štirinajst dni. Pove, da bo obiskala brata Pepija, ki je takrat bil v Gradcu že potrjen za vojsko in pred odhodom na bojišče.

Pismo, poslano iz Gradca v Šoštanj, datirano s 3. julijem 1915. Izvirnik hrani Danilo Čebul.

Pripovedovala sta: Danilo Čebul, roj. 1958, Šoštanj, in Zvone A. Čebul, roj. 1933, Šoštanj, avgust 2014.

ŠPELA POLES, VILA MAYER

Stoletna knjiga

PIŠE: PETER REZMAN

Letošnje praznovanje občinskega praznika sovpada z lokalnimi volitvami in je tako praznik kot nalašč za podporo učinkoviti volilni kampanji. Skoraj ni bilo boljše priložnosti, da lahko obstoječa občinska kadrovske zasedba predstavi uresničenje obljub izpred štirih let. (Kolikor se jih volivci seveda še spomnijo.)

Slovenija, kot ena bivših komunističnih dežel, v katerih so tudi asfaltne ceste sodile med luksuz, ki je bil v prvi vrsti namenjen izbrancem, med tem ki se je »ljudstvo« prašilo čevlje na makadamskih poteh v lepšo prihodnost, je ostala ena od malikovalk te gladke črne prevleke. Zato ni noben čudež, da se vsaj na lokalnih ravneh tik pred volitvami še vedno kar vrstijo otvoritve na novo asfaltiranih ali zgolj s črnimi zaplatami pokrpanih kolovozov. Intelktualni odkloni k drugačnim prikazovanjem investicijskih uspehov pa so pogosto povezani s tveganjem, da se volitve obstoječim ne bodo izšle dobro, če asfaltne dobrine pred volitvami ne bodo dovolj izpostavljene. Dokaz temu je letos tudi statistično nepričakovani porast slovenskega bruto družbenega proizvoda v drugem četrtletju, ki ga pripisujejo ne samo izvozu slovenskega gospodarstva, ampak tudi nepričakovani rasti gradbeništva, ki pa je menda direktna posledica gradbenih projektov, ki jih investirajo občine. V letu lokalnih volitev – vé se, zakaj.

Cinični ton mojega zapisa o asfaltu je seveda posledica dejstva, da pri tej cestni prevleki že dolgo ne gre več za luksuz, ampak je to minimalni standard in je lahko vsakega župana leta 2014 sram, če ima v svoji občini še kakšen resen kos poti, ki se še ni preplasil z asfaltom. Zato je to v bistvu pohvala županu Šoštanja ter njegovi ekipi, da v fokus letošnjega praznovanja tik pred volitvami, ni umestila takšnih »uspehov«, ki to niso, temveč otvoritev novega vrtca, ki je zrasel na lokaciji bivše II. osnovne šole Šoštanj. (Moj nostalglični spomin na to šolo in občutek, da je šlo v tem primeru še za en »klasični« nateg, podprt s premogovniško politiko preseljevanja in nadomestnih gradenj na vplivnem območju rudnika, je vsaj pri meni razlog, da me ta investicija ne očara toliko, kot, po mojem skromnem mnenju, drugi letošnji najpomembnejši »investicijski« uspeh Občine Šoštanj. Še sreča, da se ohranja omikanost naše majhne občine in nam zato ta »investicija« ni ušla iz rok in tako tudi ne iz središča pozornosti v času praznovanja.)

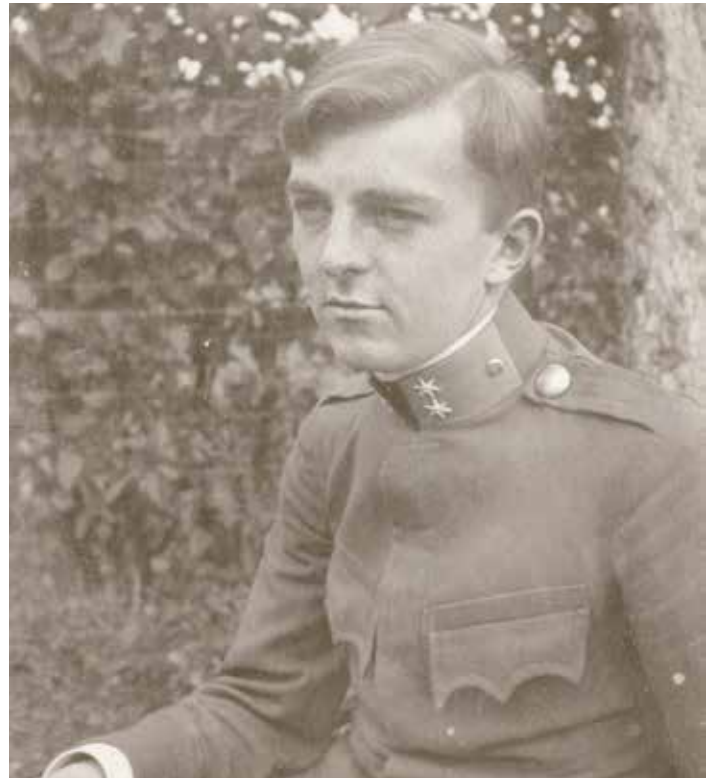
*

Pišemo o novi knjigi, ki je tik pred izidom, oziroma bo v času objave tega članka že natisnjena.

Pišemo o zgodovinski knjigi **Hrani jih za spomin, če mene več kdaj nazaj ne bo**, ki jo podpisujejo: Špela Poles, David Vidmar Čeru, Miran Aplinc, Rok Poles, Maja Praprotnik, Alenka Verbič, Mojca Čebul, Romana Hojan, Božena Tanšek in strokovni sodelavec Janez J. Švajncer. Knjigo je uredila Špela Poles, njen podnaslov pa je **Sto spominov ob stoletnici začetka prve svetovne vojne iz Šaleške doline in okolice**. Kot rečeno, knjigo je založila Občina Šoštanj, ki se tako, ne prvič, postavlja med pomembnejše sodobne knjižne založnike v Šaleški dolini. Zgolj naključje je tudi, da se izid te pomembne publikacije zgodi ob boku občinskega praznika, kar ozaljša praznik občine, saj je izid resne knjige, kot je *Hrani jih za spomin, če mene več kdaj nazaj ne bo*, praznik sam po sebi!

*

Prva svetovna vojna je v naši zavesti postavljena v bistvu v čas »izven zgodovine«, saj Slovenija, žal še vedno, funkcionira pretežno tako, kot da je čas začel teči leta 1941, ko se je na slovenskem kot odgovor na nacistično in fašistično nasilje v Evropi, porodila ideja o osvobodilni fronti, a je tudi ta dogodek tako zavrt v meglo ideoloških slepil, da se v naši podalpski folklori ne moremo dogovoriti niti o dnevu, kdaj da se je to v resnici zgodilo. Kriza vrednot, iz katerega se je še najbolj dvignil človeški pohlep, ki botruje t.i. finančni krizi, pa je lažno upanje v odrešilno moč komunističnih in socialističnih ideologij še povečal in od tod najbrž

Anče Mayer, ki je padel avgusta leta 1917 na Sv. Gabrijelu v enajsti soški bitki.
Foto iz zasebne zbirke. Reprodukcijsko hrani Vila Mayer.

tolikšen razmah nostalgije za diktatorjem Josipom Brozom ter režimom in gospodarsko polomljeno, obubožano državo Jugoslavijo, ki jo je ta samodržec imel za svojo in ki se je brez te trde roke po letu 1980 usmerila v apokaliptični in krvavi konec sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja.

Zgodovina pa se je začela prej. Žal je šibko zavedanje časa in širše znanje o družbenih ureditvah na našem delu sveta pred letom 1941 in zato pomanjkanje zgledov (razen socialističnih vzorov), tudi botrovala zaplezani smeri našega sedanjega trenutka, ko se bo očitno treba spustiti kar nekaj raztežajev niže, se odpovedati že doseženim višinam in se s slabših izhodišč pričeti vzpenjati znova.

Zdi se, da sem se tudi jaz malo »zaplezal« v tem pisanju o knjigi, pa se nisem. Prva svetovna vojna, o kateri je naša generacija v primerjavi z drugo svetovno vojno vedela absolutno premalo, je veliko globlje posegla v življenje tudi v naših krajih, ko si to vedno predstavljamo. In pomanjkljivo poznavanje zgodovinskih tokov botruje marsikakšni prehitri in celo napačni odločitvi v sedanjem času. Zato tudi sto minulih let ni preveč, da se ne bi vsaj malo ovedli, če nič drugega, vsaj tega, da mir nenehno prekinjajo vojne, če celo res ni ravno obratno? Da je mir samo čas med vojnami...

*

Boštjan Videmšek, dopisnik Dela in eden tistih redkih slovenskih novinarjev, ki si stvari, o katerih piše, prej ogleda na svoje oči, četudi je treba za to odpotovati v Sirijo, je nedavno precej alarmantno pisal, kako drsimo v »tretjo svetovno vojno«. Najbrž je temu botroval razburkan bližnjevzhodni in arabski svet, kamor pogosto potuje po svoj navdih za pisanje. Toda dejstvo je, da se vzhodno od nas svet intenzivno »preureja« že stoletja, da pa smo mi, Evropejci, dočakali svoj veliki mir šele po koncu druge svetovne vojne, ko so se sovražniki prve svetovne vojne, zaradi blaginje in tehnološkega razvoja, ki sta se ustvarila z marljivim delom po letu 1945, počasi združili v »alianso«, ki jo danes poznamo pod imenom Evropska unija in kateri smo se priključili tud Slovenci s svojo mlado državo. Se pa zdaj v tej mladi državi počutimo zelo varno in v iluziji, da se nova, velika vojna ne more zgoditi, zunanji minister iz medijev izve, da je tudi Slovenija ravno vstopila v najnovejšo vojno »alianso« oziroma »koalicijo voljnih«, kot je to zadevščino poimenoval »striček Sam.«

Pravzaprav ni niti trenutka na našem modrem planetu, ko na

kakšnem njegovem delu ne bi divjala vojna. A tudi za vojne pravijo, da se vsaka konča. Pravi mir pride po premirju, dogovoru in po spravi. To je nauk, ki ga Slovenci žal še nismo dojeli. Stabilnosti Evropske unije, kljub njeni rigidnosti in zbirokratiziranosti gre velika zahvala, da se v minulih dvajsetih letih nismo še enkrat potolkli med sabo ker se (še) ne znamo dogovarjati, kot so se na primer po drugi svetovni vojni uspeli in naučili Nemci in Francozi. Ta dogovor je bil v resnici vrhunec »viteštva«, ki ga velja na tem mestu omeniti zato, ker so še našo generacijo v osnovni učili, da je bila prva svetovna vojna zadnja vojna, ki so jo vojevali vojaki in da je bila v svojem letalskem delu celo še »viteška«. Skratka vojna, v katerem civilno prebivalstvo naj ne bi trpelo.

Pa seveda temu ni tako. Če si vzamemo čas in v knjižnicah pobrskamo za literarnimi ustvarjalci, ki so pisali o tistem času, (tudi Finžgar pri nas in Remarque v evropskem merilu), potem hitro postane jasno, da je bilo trpljenje v prvi svetovi vojni vseobsegajoče in ni bilo omejeno na uniformirano vojsko.

*

Za premagovanje šibkega poznavanja komaj sto let oddaljene prve svetovne vojne, ki se je začela »na brdovitem Balkanu« in se je na slovenskem še najbolj spominjamo v njenem najbolj krvavem delu, na Soški fronti, je poslej poleg že omenjenih leposlovnih del, tudi zanimiva knjiga, ki jo je te dni izdala Občina Šoštanj. Kar na uvodu povejmo, da po stotih letih prinaša še enkrat spoznanje, da je v vojni vse drugače. Da ni bilo krvavo samo na fronti in da o »viteštvu« ni bilo ne duha, ne sluha, saj ima vojna tisoč obrazov in civilno prebivalstvo jo je čutilo prav tako težko in krvavo in tragično, kot vojaki na prvih frontnih črtah. Ljudje so umirali ne le od krogel, temveč od lakote ter žalosti, le da slednji bolj počasi in zato mnogokrat še bolj mučno. Zato je sporočilo knjige Špele Poles *Hrani jih za spomin, če mene več kdaj nazaj ne bo*, preprost, učinkoviti in verodostojen dokaz, da se prvi svetovni vojni ni izognila niti Šaleška dolina, čeprav tukaj takrat ni bilo nobene fronte. Ali kot je v svojem uvodnem razmišljanju v knjigi zapisal župan občine Šoštanj, profesor Darko Menih: »Avtorji te knjige nas z zapisom zgodb po ustnem izročilu popeljejo v čas prve svetovne vojne. Ob prebiranju se vam bodo izrisali številni zanimivi, a tudi pretresljivi dogodki, med drugim o tem, da so med prvo svetovno vojno pod Smrekovcem živeli vojni ujetniki, ki so pomagali zidati hiše, da so šoštanjsko usnje uporabljali za izdelavo čevljev za avstro-ogrsko armado, da so bili nekateri delavci, ki so delali v usnjarni in rudniku, med prvo vojno oproščeni služenja, da je Martin Hrastnik iz Rusije prinesel prvo seme paradižnika v naše kraje in še veliko drugega.«

*

V svojem uvodnem razmišljanju h knjigi pa je urednici in seveda pobudnici za nastanek te knjige, ušel izpod peresa sledeči dvom: »Ob polletnem življenju med spomini na prvo svetovno vojno sem se ves čas spraševala o (ne)smiselnosti svojega početja. Kako obuditi čas, ki je davno mrtev? Čemu? Saj vendar ni mogoče podoživeti prve svetovne vojne; zakaj bi jo le?! – Vendarle pa je zdaj v tej knjigi ohranjen vsaj drobec spomina na izsek preteklosti, obrušen s sedanostjo. Srečujemo se s časom prve svetovne vojne in skozi osebna pričevanja uzremo tragiko tega časa – tragiko nasilne ločitve, neznanse lakote, mraza, domotožja, strahu in smrti. Uzremo pa tudi lepoto tega časa – lepoto vrnitve, ponovnih snidenj, lepoto miru in novega življenja, ki se je porajalo po vojni.«

V bistvu si je na ta dvom odgovorila sama. Čas, ki je davno mrtev, kot pravi Špela, bi takšen, navidezno mrtev, neopravičeno ostal samo, če te in takšnih knjig ne bi bilo! V resnici je ta čas ostal živ. Živ, ne samo vklesan v spominske kamne, ki jih res da ni v tako množičnem številu, kot je to primer iz druge svetovne vojne, ampak je ostal živ predvsem v pripovedih, ki so se k sreči ohranile pri še živih otrocih udeležencev prve vojne in ti otroci so danes praviloma seniorji, ki pogosto krepko presegajo osemdeseto leto starosti. Tudi zato je ta knjiga veliko pomembnejša, kot se ta hip zdi, saj bo v prihodnjem desetletju ostal komaj še kakšen očanec, ki bo mogel reči, da je njegov oče služil generalu Majstru, ali da je njegova mati pisala očetu na Soško fronto.

Na tem mestu bi lahko zapisali kakšno kritično, ali vsaj pikro misel o sedanjih velenjskih »graščakih«. Kako to, da smo morali na to knjigo čakati sto let in da se v množici drugih publikacij, ki pretežno slavijo prekladanje kamnja udarniško regulirane Pake skozi Velenje, nista našla ne čas, ne volja za proučitev tega dela zgodovine Velenjske kotline še takrat, ko so bili udeleženci prve svetovne vojen še živi. Pa ne bomo, saj smo s knjigo Špele Poles še enkrat dobili potrditev, da prave stvari (in knjige, tudi zgodovinske) še vedno nastajajo predvsem zaradi entuziazma posameznikov. O tem nam pri nas v prvi vrsti priča monumentalno delo inženirja rudarstva Antona Seherja, ki je v dveh debelih knjigah podrobno (p)opisal zgodovino velenjskega premogovnika, sedaj pa je pred nami na videz skromnejša, a nič manj pomembna knjiga stotih spominskih zapisov, ki jo je uredila Špela Poles in kljub pozabljenemu založništvu Šaleške doline, izdala Občina Šoštanj, da avtorici ni bilo treba iskati založnika drugod.

*

Zaključili pa bomo vseeno z optimizmom in iskrenim veseljem, da smo dobili v roke še eno pravo knjigo. Čeprav smo nanjo čakali sto let, bo gotovo brez težav preživela naslednje stoletje in še čez, saj gre za pomemben kamen v mozaiku kolektivnega spomina prebivalcev Šaleške doline in seveda Slovenije. Zato za konec citirajmo še tretjega uvodničarja v knjigi, etnologa in raziskovalca sodobne pripovedne folklorne Ambroža Kvartiča: »Čeprav so osebni spomini vsakega posameznika povezani s samo njemu poznanimi dogodki in občutji, se vselej prepletajo s kolektivnim spominom, ki ima ključno vlogo pri vzpostavljanju družbenih vlog in razmerij med njimi. V tem odnosu se časovne dimenzije pogosto zabrišejo in vprašanje 'prve ali druge roke' spomina postaja vedno manj pomembno. Pripovedovalci zgodb, zapisanih na straneh te knjige, se zato z navajanjem prvotnih virov lastnih spominov in pripovedi o prvi svetovni vojni (sorodniki, sosede) nikakor ne odmikajo od opisanih dogodkov, pač pa z osebnimi spominskimi pripovedmi vzpostavljajo pomemben stik s kolektivnim spominom prebivalcev celotne Šaleške doline.«

Četovodja Ivan Primožič, odlikovan s srebrno medaljo za hrabrost 2. stopnje, bronasto medaljo za hrabrost, železnim zaslužnim križem, ki je bil uveden leta 1916, in Karlovim križem, s katerim so bili odlikovani vsi vojaki, podoficirji in oficirji po dvanajstih tednih službe na bojišču. Izvirnik hrani Ivanka Klančnik.

»Ne, pralnih strojev pa že ne bom risala!«

Je nekoč menila Neja Kaligaro. Danes se 24-letnica pohvali z diplomom iz industrijskega oblikovanja na ALOU Ljubljana, trenutno pa zaključuje magistrski študij na NTF-ju, smer tekstilstvo. Zgovorna in simpatična umetnica z žarom v očeh pripoveduje o svoji prvi samostojni modni reviji, ki jo je avgusta letos predstavila v Mozirskem gaju.

Skoraj jo premaga solza sreče in ponosa ob spominjanju na pretekle dni, ko so manekenke na rdeči preprogi nosile njene kreacije. Mlada Lokovičanka, ki večino svojega časa preživi v Ljubljani, razbija konzervativne poglede na modo in s svojimi izdelki opominja na resnično vrednost rokodelstva v današnjih časih.

Neja, če bi ti kdo pred leti rekel, da se boš pri rosnih 23. letih začela ukvarjati z modo, kaj bi mu tedaj rekla?

Smejala bi se mu (smeh). Resno. Vedno sem govorila, da je arhitektura moja ljubezen. V 3. letniku likovne gimnazije mi je profesorica Nataša Tajnik Stupar rekla, da si me predstavlja kot industrijsko oblikovalko. Prva afirmacija je bila »Ne, pralnih strojev pa že ne bom risala!« Bila sem zelo užaljena in ji nisem opravila eno leto. Na koncu sem se vpisala na industrijsko oblikovanje. O modi takrat sploh nisem razmišljala.

Da si pristala na NTF-ju, na oddelku za tekstilstvo, je pravzaprav čisto naključje ... Diplomirala si na ALOU iz industrijskega oblikovanja.

Ja, naključje. Na ALOU nismo imeli razpisanega magistrskega študija. Študij na Royal College of Art pa bi bil prevelik finančni zalogaj. Nisem hotela vpisati absolventskega staža, saj bi padla 'ven'. Potrebujem namreč konstantno dogajanje. Nekaj moram početi. Če se ne zgodi vsaj enkrat mesečno, da tri dni prebedim, potem nisem zdrava in je nekaj narobe. Zato sem se odločila, da se preizkusim v modi. Še vedno gre za oblikovanje, razmišljanje je isto, materiali pa so drugi.

Se še spomniš svoje prve kreacije?

Ja, grozljivo. Prva kolekcija, ki smo jo naredili na fakulteti, je bila dva tedna po začetku predavanj. Sicer je bila razstava fiktivna, konceptualna, na papirju ... prvi začetki. Vržejo te v vodo, ti pa plavaj. Konkurrirala sem dekletom, ki so v svetu mode že tri leta, dekletom, ki so vedela, kaj počnejo, za katere je moda strast in način življenja. Bilo je težko. Prva kolekcija je bila grozljivka in je ne bom nikoli več nikomur pokazala (smeh). Februarja s fashion weekom so se stvari 'odprle', naredila sem kolekcijo, na katero sem ponosna. Občutki so bili čudoviti.

Kaj lahko iz enega študija preneseš v drugega?

Dobila sem širino, pogled se je odprl. Pri industrijskem oblikovanju si zelo omejen z materiali, razmišljaš samo o trdih materialih, kot so plastika, les, kovina ... Pri modi pa gre za subtilne materiale, ki padajo po človeškem telesu, in jih je zato treba drugače obravnavati. Ko usvojiš znanje iz enega in drugega, lahko materiale iz enega preneseš v drug svet, npr. les preneseš v modo. Odprejo se možnosti.

Od kod ideje za tvoje kreacije?

Ko gre za študijsko delo, vedno dobimo temo. Razmišljam o njej, jo raziskujem, osredotočim se na materiale, ki so mi všeč in me navdihujejo. Zanimivo je, ker vsi v letniku delamo na isti temi, ampak vsak s svojo inspiracijo. Na koncu takšnega dela spoznaš, koliko smo ljudje drugačni.

Kakšna je pot od začetne ideje do končne obleke? Si kreatorka, šivilja ...

Foto: osebni arhiv Neje Kaligaro

Ja, si vse v enem. Na začetku sta pomembni ideja in inspiracija. V tem koraku se ti še sanja ne, kaj bo nastalo na koncu. Včasih šele, ko prideš skozi ves proces, od risanja do kreiranja, ko že imaš narejeno obleko, ki sicer na papirju izgleda super, ugotoviš, da to ni vredno, da obleka ne stoji, kot bi morala. Treba je popraviti in narediti korak nazaj. Obleka je ves čas v procesu. Dokler ne zasovražim projekta tako zelo, da ga nočem več videti, do takrat projekt ni dovolj dober (smeh). Ko pa rečem, da je s projektom konec, da ga ne želim več videti, takrat navadno nastanejo boljše stvari.

Za zdaj kreiraš oblačila. So v načrtu tudi modni izdelki ali ostajajo pri oblačilih?

Moje želje so modni dodatki. Prva ljubezen je bilo industrijsko oblikovanje, zdaj mi je moda zlezla pod kožo. Najdem se v njej, v njej lahko eksperimentiram. Modni dodatki pa so nevtravno območje med industrijskim oblikovanjem in modo, lahko združim najboljše iz obeh področij in naredim nekaj novega, drugačnega, nekaj, s čim se lahko tudi izrazim, ampak je še vedno za masovno potrošnjo. Letos februarja sem bila recimo na tečaju izdelovanja čevljev pri Alji Novak. Obiskala sem začetni tečaj, kjer smo se naučili narisati kroje, o postopku izdelave čevljev, o posebnostih. Izdelovanje čevljev je podobno modi, a po svoje čisto industrijsko oblikovanje.

Kaj je danes pomembno v svetu mode?

Izvirnost. Pomembno pri modi je, da izraziš sebe, da pokažeš, kdo si in dobiš krog ljudi, ki se strinja s teboj, ki se lahko poistoveti s teboj, s tvojimi idejami in ideali ter ki ti sledi. Zelo pomembno je, da si zvest samemu sebi.

Avgusta letos si imela svojo prvo samostojno revijo v Mozirskem gaju. K sodelovanju te je povabil Bioekso. Kako so potekale priprave?

Predsednica društva Bioekso, Nika Von Leben, je bila pobudnica projekta. Želela je, da bi naredili nekaj novega, drugačnega. Nastala je ideja modne revije. Povabili so me k sodelovanju. Ideja se mi je zdela super. Tema je bila dana, in sicer so bile to kače. Inspirirati se s temi živalmi je zelo zanimivo, zato sem bila takoj za. Bilo je zabavno. Nova in zelo drugačna izkušnja ter priložnost, da sem pokazala svoje ideje. Tudi moje mišljenje se je od prejšnje modne revije do te spremenilo. Odziv ljudi je bil odličen.

Občutki ob spremljanju manekenk v svojih kreacijah na rdeči preprogi?

Videla jih nisem, ker sem bila v zaodrju. Sem pa po razstavi videla slike in občutki so bili noro dobri, kar nisem mogla verjeti, da je to moje delo. Sploh ker sem bila ves čas zraven, prisotna pri vsem kaosu, ki

je potekal v ozadju. Ko vidiš, da nekdo obleče in nosi tvojo kreacijo, je res nora izkušnja. Skoraj ne moreš verjeti, da kreacijo, ki si jo imel pred meseci v mislih, zdaj nosi manekenka. In še boljše, ki ji paše in jo naredi super.

Koliko ljudi je sodelovalo pri tem projektu?

Kot oblikovalka sem bila sama. Tudi pri celem procesu od same ideje do produkcije sem bila sama. Sodelovale so tri manekenke, ena od njih deluje pri tem društvu, make up vizažistka in dva fotografa. Majhna ekipa, a nam je odlično uspelo. Ljudje so bili navdušeni.

Koliko časa, neprespanih noči in denarja je bilo vloženega v revijo?

Ogromno. Najprej ogromno razmišljanja, kako izraziti te kače. Ti kačji vzorci so že prenačeti, prebavljeni in nisem hotela, da postane kičasto. Želela sem jih subtilno predstaviti z materiali. Materiali, ki sem jih izbrala, so se na koncu izkazali za odlične. Materiali in linije so odlično predstavili kačje vzorce. Časa je bilo dva meseca, a za sam ustvarjalni proces sem imela mesec dni časa, tako da je bilo treba narediti hitro, a kvalitetno. Stroški niso bili tako visoki, ker sem vse stvari naredila sama. Če bi imela npr. šiviljo, bi se stvari podražile, saj je bilo veliko krojev.

Bi se strinjala s trditvijo, da obleka naredi človeka?

Ja. Mislim, da je zelo pomembno, da imaš svoj slog. Pa tudi – kot že večkrat rečeno – prvi vpis naredi tudi obleka.

Kako bi opisala svoj slog oblačenja?

Sproščen z veliko črnine. Kolikor imam rada barve, se jih bojim 'dati nase', kot modni dodatek že, drugače pa prisegam na črnino, saj se mi zdi dovolj univerzalna tako za športen kot eleganten slog.

Ko kreiraš oblačila, kakšen tip ženske imaš pred očmi?

Večinoma je to ženska, ki ve, kaj želi, ki si gradi lasten slog, ki ni podvržena vsem tem modnim spremembam, ampak sledi brezčasnosti in ki ima rada detajle, ki jo naredijo posebno. Kar zahteva tudi boljše izobrazbo in miselno samostojne ter samosvoje ženske.

S kakšnimi materiali najraje delaš? S kakšnimi tehnikami se poigravaš?

Pri vsaki kolekciji želim pokazati nekaj drugega, dati drug del sebe v kolekcijo, se kaj novega naučiti in ne uporabljati ves čas ene tehnike. Pomembno mi je, da se naučim kaj novega, da odkrijem nekaj novega, da si pridobim nove izkušnje.

Če bi morala izbrati en modni slog, katerega bi izbrala kot svojega najljubšega? Zakaj?

Zelo zanimiv mi je slog Art Deco-ja. V filmu Veliki Gatsby so zelo lepo ujeli ves ta čar in eleganco. Priznam, malo so pretiravali z dodatki, ampak mislim, da je bil to eden izmed elegantnejših obdobj, ko so se ženske res pokazale, moški so se znali stilsko obleči.

Katerih načel iz sveta mode se držiš pri svojih kreacijah?

Če govoriva o visoki modi, sta pomembni drugačnost in opaznost. Če govoriva o dnevni modi, je veliko bolj pomembna funkcionalnost. Tudi materiali so drugačni. Pri visoki modi marsikdo uporablja materiale, ki so dolgoročno gledano težji glede vzdrževanja. Za nekoga, ki bi to dnevno nosil, popolnoma neprimerni. Ampak da naredijo učinke na modni pisti, so super. Za 'rally to wear' modo pa je pomembno, da je moda prijazna za uporabnika in funkcionalna.

Kje se ti bolj vidiš?

V 'rally to wear' modi. Izhajam iz industrijskega oblikovanja, kjer so mi tri leta v glavo vtepali pomembnost funkcije. Oblika sledi funkciji, ne funkcija obliki. Ko sem prišla na študij mode, je bila najtežja stvar znebiti

se te miselnosti, saj sta za na pisto bolj pomembna učinek in izvirnost, oblika ni v ospredju. Pri 'rally to wear' se te stvari povežejo in skupaj naredijo celoto, zato mi je bližje.

Kakšne so možnosti za uspeh v modnem svetu v Sloveniji?

Slovenija je premajhna. Svet mode se sicer odpira, ampak ima Slovenija premajhen trg, da bi se lahko moda razmahnila v vsem svojem sijaju. Če želiš uspeti v svetu mode, je obvezna tujina. V Sloveniji je še en problem: sicer dobiš podpornike, ljudi, ki si jim všeč, ampak Slovenci ne znajo ceniti slovenskega dela, svoje izdelke težko prodaš, od nečesa pa moraš živeti.

Kako ti kot modna kreatorka gledaš na poklic šivilje. Čutiš konkurenco ali pomoč?

Šivilja je pomoč. Naj bi bilo tako, da kreatorji obvladajo krojenje in šivanje, saj morajo imeti občutek za blago. Žal ne znajo vsi šivati. To je problem pri sami izdelavi, ker kreatorji ne dojemajo, kaj je treba narediti, koliko dela vložiti. Da si dobra šivilja, pa ni treba znati krojiti. Nekdo, ki je izučen samo za šiviljo, je bolj pomoč modnemu kreatorju kot prava konkurenca.

Foto: osebni arhiv Neje Kaligaro

Želje za naprej?

Trenutno sem še razdvojena. Obe področji sta mi všeč, ampak mislim, da pri industrijskem oblikovanju potrebuješ podporo podjetij. Trenutno vlada kriza in ljudje še niso ugotovili, kako pomemben aspekt je oblikovanje. Pri modnem oblikovanju je lepota v tem, da lahko sam narediš vse. Pri industrijskem oblikovanju si tega ne moreš privoščiti, saj so stroški previsoki, poleg tega imaš naročnika, ki te omejuje. Sanje so, da bi naredila pripravništvo s področja industrijskega oblikovanja, ob tem pa obdržati modo in modne dodatke v svojem življenju.

Neja, hvala za čas, misli in vse kreacije, ki si jih že naredila!

NASTJA S. NAVERŠNIK

Športni vikend 2014 v Belih Vodah

Športni vikend v Belih Vodah je iz leta v leto bolj obiskana in uveljavljena prireditev, saj ohranja tradicijo športno rekreativnih prireditev za vse starostne skupine. Naš tridnevni športni dogodek je privabil veliko število udeležencev, kar nam je spet dokazalo, da je tekmovalni duh pri nas še kako prisoten.

Foto: arhiv društva

Za ljubitelje ruskega kegljanja smo tudi letos pripravili tekmovanje v vseh možnih kombinacijah, ki je potekalo v petek, 29. avgusta, v popoldanskih urah. Tekmovalo je 18 moških, ženskih in mešanih ekip. V ženski konkurenci je bila letos najmočnejša domača ekipa iz Belih Vod, ki je premagala drugo uvrščeno ekipo iz Zavodenj in ekipo TEŠ invalidi na tretjem mestu. Med moškimi ekipami je slavila ekipa iz Zavodenj, ki je premagala lanskoletne zmagovalce, ekipo iz Belih Vod in ekipo TEŠ invalidi na tretjem mestu. V konkurenci mešanih ekip je bila letos prva ekipa iz Zavodenj, pred drugouvrščeno ekipo iz Belih Vod in ekipo TEŠ invalidi na tretjem mestu. Veliki pokal Belih Vod, za skupno zmago izmed vseh ekip za leto 2014, je letos odšel v Zavodnje. V posamični konkurenci je pokal za najboljšega kegljača 2014 zaslužen osvojila Marija Grabnar, ravno tako iz Zavodenj.

Nogometni navdušenci so prišli na svoj račun naslednji dan, ko je potekal turnir v malem nogometu. Udeležilo se ga je 8 ekip. Prvo mesto je pripadlo ekipi Ful trefer. Pokal za drugo mesto si je priigrala ekipa Direkt Dolič, tretje mesto ekipa iz Lepe njive, na četrtem mestu pa je pristala ekipa Plešivec.

Foto: arhiv društva

V nedeljo pa so se med seboj pomerile ekipe v odbojki na mivki. Sodelovalo je devet ekip. Prvo mesto je zasedla ekipa iz Lepe njive, drugo mesto ekipa Metleče, pokal za tretje mesto pa je domov odnesla ekipa Tesarstvo Grudnik Peter.

Štejemo si v veliko čast, da nas je s svojo prisotnostjo razveselil tudi župan občine Šoštanj, gospod Darko Menih s soprogo in podelil pokale najboljšim ekipam v odbojki na mivki.

Želeli smo si, da bi tekmovalci in obiskovalci iz naše prireditve odšli

zadovoljni in nam za organizacijo podelili dobre ocene in pohvale, kar nam je tudi uspelo. Zato se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem (Termoelektrarna Šoštanj, Mazej Marko s.p., Andrej d.o.o., Vida Mazej s.p., Edi Ovčjak s.p., Stane Hriberšek s.p., Koča na Smrekovcu in Romana Smajlovič, Kmetijska zadruga Šaleška dolina z.o.o., Zavarovalnica Triglav, Navodnik d.o.o., Odpad Goca d.o.o., Zavarovalnica Adriatic – Slovenica, Trgovina Košarica, Kompas Velenje, Jože Mazej s.p., Vas d.o.o., Gostilna Križnik s.p., trgovina Jager Velenje, Tampotisk d.o.o., Gras-Gruber d.o.o.), kot tudi vsem prostovoljcem, športnim udeležencem in ostalim obiskovalcem, ki so na kakršen koli način pomagali pri uspešni izvedbi prireditve in nam s tem izkazali svojo podporo in zaupanje.

Seveda pa ni manjkalo tudi dobre hrane in pijače, predvsem pa je bila prijetna in zabavna družba tista, zaradi katere se bomo tudi naslednje leto potrudili in pripravili zabavno športno prireditev, ki bi jo bilo škoda zamuditi.

KŠD VULKAN BELE VODE

ŽOK Kajuh Šoštanj praznuje 20 let

Ženska odbojka se v Šoštanju igra že 30 let. Leta 1984 je g. Darko Menih takratni športni pedagog na OŠ KDK Šoštanj bil pobudnik in trener prve ženske ekipe, ki je delovala pod okriljem OK Šoštanj Topolšica.

Foto: Igor Medved

Deset let za tem je ženska odbojka stopila na samostojno pot. Prva predsednica kluba je bila ga. Jana Kovič, trenersko mesto pa je prevzela igralka Nataša Nedeljković. Kmalu za tem je vodenje kluba prevzel g. Miloš Ljubojevič, ki ga uspešno vodi še danes. Trener je postal Boris Plamberger, ki je po petnajstih letih dela trenersko mesto prepustil Maksu Kotniku.

Danes dekleta uspešno igrajo v 2. DOL vzhod. V klubu je velik poudarek na vzgoji mladih igralk, saj člansko ekipo že vsa leta sestavlja jo doma vzgojene igralk. Zadnjih nekaj let za podmladek skrbijo trenerji Breda Goltnik, Igor Medved, Aleksander Žigon in Jasna Šumnik. Slednja dva sta uspešno zamenjala Ljuba Globačnika in Iris Goršek, ki sta bila trenerja pred tem. V tekmovanje DOL so vključene vse selekcije od mini, male, starejših deklic pa vse do kadetinj in mladink. Selekcije se redno uvrščajo med 16 najboljših v Sloveniji.

Posebej ponosni smo na generacijo deklic, ki so v sezoni 2012/13 v mini odbojki dosegle 3. mesto v državi, v sezoni 2013/14 v mali odbojki 4. mesto in tudi v prihajajoči sezoni računamo na visoko uvrstitev.

Po končanem aktivnem igranju nas pota odpeljejo vsako na svojo stran. Stiki se ohranijo, saj te številni treningi, tekme, zmage in porazi povežejo za vedno. In kdaj če ne sedaj je bil pravi čas, da se ponovno srečamo in obudimo spomine na stare čase. V klubu smo zavihali rokave in v soboto 13.9.2014 organizirali srečanje generacij. Ob 9.00 uri smo se zbrale na mestu – telovadnici OŠ KDK (tista prva je že porušena), kjer

smo začele svojo odbojgarsko pot. Zbralo se nas je preko 40 igralk od tistih, ki smo že dlje časa »upokojene«, do še vedno aktivnih v članski ekipi in zaigrale na turnirju generacij. Zmagala je najmlajša ekipa, kar je tudi prav, smo pa tudi starejše pokazale, da še vedno znamo odlično igrati saj so se na igrišču odvijali boji za vsako točko.

Po turnirju smo nadaljevale s prijetnim druženjem na igrišču v Florjanu. Ker je deževalo, smo se umaknili v večnamenski dom v katerem je bilo po dobri malici kot v čebelnjaku. Toliko stvari se je bilo potrebno zmeniti, toliko spominov obuditi. Na uradnem delu smo podelili zahvale bivšim članom, ki so s svojim delom pripomogli, da smo danes to kar smo.

Čas je kar prehitro minil in bilo je res »fajn«, zato je padla odločitev, da se prihodnje leto zopet srečamo.

BREDA GOLTNIK

Tradicionalni izlet na Smrekovec

Planinsko društvo Šoštanj in Občina Šoštanj sta pripravila tradicionalni pohod na Smrekovec ob občinskem prazniku.

Foto: arhiv

Kljub napovedi slabega vremena se je izleta udeležilo veliko pohodnikov. Dobre volje, smeha in zabave ni manjkalo, vsi so pri koči dobili brezplačen (odličan) golaž in čaj ter majico. Izleta se je udeležil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je kot vsako leto prišel na najvišji vrh Občine Šoštanj.

Foto: arhiv

Kraljevska Škrlatica in mogočni Prisank

Člani Planinskega društva Šoštanj smo nestrpno pričakovali vremensko napoved za drugi vikend v avgustu, saj smo želeli osvojiti kraljico slovenskih gora – Škrlatico (2740 m), njeno sosedo Dolkovo

Foto: arhiv

vo špico (2591 m) ter naslednji dan stopiti še na Prisank (2547 m).

Pot smo začeli v Vratih, ki nas je mimo bivaka vodila proti steni Škrlatice, kjer smo se razdelili v dve skupini. Lažja je nadaljevala pot proti Dolkovi špici in Pogačnikovem domu na Kriških podih, zahtevnejša pa si je naredila samovarovalne komplete in čelade ter vstopila v steno druge najvišje slovenske gore.

Naglo vzpenjanje preko melišča proti prvim jeklenicam je nakazovalo, da upravičeno nosi svoje kraljevske ime, kar je potrdil tudi vstop v njeno steno. Previdno in varno ter kljub močnemu avgustovskemu soncu smo se naglo povzpeli na njen greben, kjer smo po nekaj korakih zagledali znan skalaški križ, ki zaznamuje vrh Škrlatice. Pogled na vse strani neba nam je razkril še vedno s krpmi snega pokrite vrhove Julijskih Alp, ki so jih vsake toliko časa zakrile meglice. To opoldne so se sprehajale preko Suhega plazju, kot Škrlatico imenujejo Trentarji. Po nekaj spominskih fotografiranj se je bilo kar težko posloviti od gore, ki je dobila ime po škrlatni barvi, v katero se ob sončnem zahodu odene njena severozahodna stena. Žal nam tega ni bilo dano videti, saj smo morali nadaljevati pot proti Dolkovi špici ter našemu prenočišču na Kriških podih. Sestop je zaradi ostrih in krušljivih skal marsikomu pustil kar nekaj sledi na blazinicah prstov. Po približno polovici ure hoje smo stopili še na Dolkovo špico, ki ravno ne velja za najbolj množično obiskano goro, vendar kljub vsemu ni osamljena, saj mimo nje vodi pot do priljubljenega planinskega izhodišča. Vremenske razmere so nas ves čas opominjale, da nas ta dan ne bodo pretirano razvajale z jasnim nebom. Tako sta nas že na Bovških vratih objela megla in veter. Kape in rokavice so bile še nekaj ur pred tem, ko smo se z debelimi sloji sončne kreme mazali pri vstopu na Škrlatico, nepotrebna prtljaga, sedaj pa nekaj najprijetnejšega, kar si si ta trenutek zaželel na svoji glavi in dlaneh. Načrtovani vzpon na Križ (2410 m) smo zato obšli in nadaljevali proti zaključku naše sobotne poti – Pogačnikovem domu na Kriških podih.

Po dobrih dvanajstih urah hoje smo olajšano zavzeli še nekaj prostih sedežev okoli peči v koči, ki je bila kot po navadi, tudi tokrat polna do zadnjega kotička. Ričet, jota, pasulj in ostala dnevna ponudba je z našim prihodom še hitreje skopnela. Zaradi zgodnjega jutranjega vstajanja pa so nam hitro upadle tudi moči in nekateri izmed nas smo želeli Dom na Kriških podih čim prej doživeti še iz horizontale. Ker smo bili skupina zadnjih planincev, nam do ležišč ni bilo potrebno daleč, saj se je jedilnica v nekaj minutah spremenila v skupna ležišča. Kljub prisrčnemu prepričevanju oskrbnice, da utrujen človek, lahko spi kjerkoli, nam nekaterim ni uspelo potrditi njenih besed, zato je spanje minilo v slogu

pretegovanja udov in obračanja na mestu. »Ko zapoje zvonček v uri, prebudi se maček Muri...« pa je bila najbolj simpatična budnica, ki nas je »obračevalce na mestu« četrt pred peto odrešila poslušanja nočnih glasov srečnežev, ki jim spanec tudi na jedilniških klopih ni predstavljal težav.

Foto: arhiv

Okoli šeste zjutraj smo se zbrali pred obnovljeno zimsko sobo Pogačnikovega doma, kjer smo se tudi tokrat razdelili v dve skupini, kjer je lažja osvojila vrh Planje (2453 m), zahtevnejša pa se je preko sedla mimo Razorja podala proti Prisanku. Pogled proti vrhu Razorja je razkrival jasno nebo in ob prihodu na sedlo so nas prvič to jutro pozdravili sončni žarki, katerih moč je ob vetru hitro zbledela. V daljavi nas je pozdravil mogočni Prisank, ki se razteza čez dolino Suhe Pišnice in Krnice ter ima več vrhov. Njegova strah zbujajoča stena, ki se strmo dviga nad Kranjsko Goro in je dobro vidna slehernemu človeku, me je adrenalinsko presenetila. Preden pa so se žile do konca napolnile z adrenalinom, so svojo nalogo morala opraviti še kolena, saj smo skoraj uro sestopali s sedla preko snežišč proti njegovemu vznožju. Marsikomu se je ob tolikšnem višinskem spustu prebudila želja po »abzajlu« oz. spustu po vrvi, ki pa je ostala le v domišljiji. Po prvih preplezanih jeklenicah pa so v domišljiji ostala tudi pričakovanja vseh tistih, ki Prisank dojemajo še kot enega izmed običajnih vrhov Julijcev. Dobra mera koncentracije, moči, pravičnega samovarovanja so le nekatere značilnosti, ki jih zahteva vzpon proti njegovemu vrhu. Vrtoglavica ni dobrodošla. Pregovor, da je prvi korak najtežji, je na sredini Prisankove stene izgubil pomen. Ena izmed ferat, ki je s svojim izbočenim vogalom zahtevala pajkaste spretnosti, je prebudila vsaj kanček adrenalina tudi vajenim alpinistom. A se je adrenalin hitro znižal, ko je pogled in dih zastal ob neverjetni stvaritvi narave, ki je ne more nadomestiti nobena fotografija. Zadnje Prisankovo okno je resnično kot gotska cerkev, kot ga je poimenoval Tine Mihelič v svojem planinskem vodniku. Moji koraki so se prvič v dveh dneh zelo upočasnili, se večkrat ustavili, obrnili, odšli levo, nato spet desno. Prav tako je bilo s pogledi, saj sem želela, da se v moj spomin za vedno vtisne izjemna slika moči in izvirnosti narave. Ob še zadnjem pogledu skozi okno se mi je na obrazu zarisal nasmeh, saj sem bila presenečena, da me je kljub temu, da je pogost motiv turističnih fotografij, v živo popolnoma prevzelo in očaralo. Nič manj očarljiva ni bila pot proti vrhu, ki nam je na naši desni strani ponujala razglede proti zgornjemu delu Savske doline, ki sta jih dopolnjevali modro-zeleni jezери Jasne. Na poti so nas tudi v nedeljo spremljale meglice, ki pa niso bile tako vztrajne, da bi nam preprečile vzpon na vrh Prisanka. Ta nas je pričakal obsijan s soncem, veter pa je razpihal še zadnje sledi koprenastih oblakov in predstava Julijskih vršacev se je lahko začela. Prav gotovo ni lepše in bolje režirane izvedbe, ki bi ti v eni sapi omogočila pogled na vse strani neba. Proti vzhodu se onstran Krnice razteza Martuljkova skupina s Špihom in Škrlatico ter Dovškim Gamsovcem. Proti jugovzhodu se dviga Razor, za njim pa Triglav. Na

južni strani se nam odpre pogled na dolino Trente s Sočo, na njeni levi Veliko Špičje, na desni Trentski Pelc in Bavški Grintavec, vmes pa Krn. Od Kaninskega pogorja se nato pogled sprehodi prek Loške stene do Mangrta, Jalovca in Rateških Ponc ter naprej proti severu še do Karnijskih in Ziljskih Alp z Dobračem.

Foto: arhiv

V planinskih vodnikih lahko preberemo, da pogled s Prisanka velja za enega najlepših v naših Alpah in temu lahko samo pritrdimo. Tako kot vzpon je tudi spust zahteval veliko previdnosti, saj so grebeni nezavarovani in izpostavljeni. Navdušenje nad stvaritvijo narave se je nadaljevalo tudi, ko nas je pot vodila mimo prednjega Prisankovega okna, skozi katero pelje prav tako zahtevna plezalna Kapišarjeva pot. Po dobrih desetih urah hoje se je v mislih vse bolj pogosto izrisovala podoba Tičarjevega doma na Vršiču, kjer nas je čakala prva skupina, ki je pot s Planje nadaljevala po Jubilejni poti. Prvi borovci so bili znak, da nismo več daleč. Prvi nedeljski sprehajalci z opankami pa znak, da je koča tik za ovinkom. Čakal nas je le še vzpon po stopnicah avtobusa in postanek za kopanje najbolj pogumnih v kranjskogorski ledeno-mrzli Jasni.

ANDREJA MOŠKON

Uspešen zaključek sezone za kolesarje

23. 8. 2014 se je naš član Urban Rotnik, tekmovalec KK Črn trn, odpravil na svetovni pokal v Bolgarijo. S suvereno vožnjo se je prebil v male finale, kjer je skozi ciljno črto prišel kot tretji tekmovalec in tako skupno zasedel 7. mesto. To je bila zadnja tekma svetovne serije 4xProTour, kjer je Urban po seštevku vseh tekem v sezoni pristal na odličnem 15. mestu.

Na Soriški planini je zadnji vikend v avgustu potekala še zadnja tekma v spustu za slovenski pokal, kjer so se naši člani izvrstno odrezali. Monika Hrastnik (KK Črn Trn) je bila najhitrejša med močno konkurenco deklet, Urban Napotnik je prav tako osvojil 1. mesto v kategoriji amaterji in si s tem zagotovil 2. mesto v skupni razvrstitvi slovenskega pokala. Tomaž Pirnat Virbnik pa se je udeležil svoje prve dirke v spustu in bil na koncu zadovoljen s svojimi vožnjami.

Liga B4X se je po premoru nadaljevala v začetku septembra nadaljevala z dvobojem na Goričkem. Na razmočeni progi so se naši člani izvrstno odrezali, Urban Rotnik (KK Črn Trn) je prepričljivo zmagal v najmočnejši kategoriji ELITE, Monika Hrastnik (KK Črn Trn) je bila spet najhitrejša med dekleti, Tadej Zaljuberšek pa je zmagal v kategoriji do 17let.

Foto: arhiv

13. septembra pa se je v Ajdovščini odvijalo državno prvenstvo v štiri krosu. 4 člani KD Lignit so se tekme udeležili in zasedli solidne rezultate. Urban Rotnik je po padcu v velikem finalu dosegel 3. mesto ter tako izgubil lanskoletni naslov državnega prvaka. Luka Bolha, je po letu počitka pristal na 11. mestu, Tadej Zaljuberšek na 19. mestu. Vsi trije so vozili v kategoriji elite. Urban Napotnik, sicer tekmovalcem v spustu, pa je v kategoriji amater zasedel 6. mesto.

Urban Rotnik je po končani tekmi povedal: »Na državnem prvenstvu sem cilj al še na en naslov in majico državnega prvaka. Vse vožnje do velikega finala so šle po načrtih, v zadnjem krogu, kjer je šlo za naslov, pa sem padel v ovinku in tako izgubil vodstvo. Res škoda, to je pač del športa. Z mislimi sem že v naslednji sezoni.«

Vtisi Tadeja Zaljuberška pa so takšni:

»Tekma državnega prvenstva mi je bila všeč. Proga je bila kar zahtevna. Veliko so mi pomagali treningi z Urbanom Rotnikom, saj sva šla en vikend prej trenirat. V soboto na dan tekme sem imel malo smole, saj je bila proga zelo mokra, na kar nisem bil pripravljen. Na spodnjem delu me je odneslo iz proge, zadel sem v drevo in tako izgubil veliko časa.«

Naš kolesarski dvoboj v Ravnah, ki bi moralo biti 23.8. smo zaradi slabega vremena prestavili na 4.10. Vabljeni!

ANJA MOLNAR

Ribiško tekmovanje za prehodni pokal Občine Šoštanj 14.03.2014

Vnedeljo 14.09.2014 se je na Družmirskemu jezeru odvijalo ribiško tekmovanje v lovu rib s plovcem za pokal občine Šoštanj pod pokroviteljstvom župana občine Šoštanj g. Darka Meniha.

Tekmovanja se je udeležilo 15 tekmovalcev, ki so skupaj nalovili kar 127,970Kg rib. Med samim tekmovanjem pa je uspel zmagovalcu kapitalen ulov. Po dolgotrajnem utrujanju je iz jezera potegnil Belega amurja, ki je tehtal kar 17,140Kg.

Zmagovalec je tako postal Milosavljevič Gliša, ki je ulovil 21,169Kg rib. Drugo mesto je osvojil Jože Skornšek, ki je ulovil 11,810Kg rib. Tretje mesto pa je osvojil Ramšak Alojz, ki je ulovil 10,937Kg rib.

Na sliki trije najboljši ribiči ter Župan Občine Šoštanj g. Darko Menih in predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak. Foto: Boštjan Bizjak

Župan g. Darko Menih se je tekmovalcem zahvalil za uspešen športen ribolov in udeležbo, ter pohvalil organizatorje Ribiško družino Paka Šoštanj za odlično izvedbo tekmovanja. Najboljšim trem tekmovalcem je podelil pokale, zmagovalcu pa še prehodni pokal Občine Šoštanj. Vse ulovljene ribe so ribiči po tekmovanju spustili nazaj v jezero.

BOŠTJAN BIZJAK

Turnir med zaselki Gaberk

Vokviru praznovanj občinskega in krajevnega praznika so v Gaberkah organizirali nogometni turnir med zaselki, ki se ga je udeležilo pet ekip: Žabja vas, Cucki, Brode, Vrhi in Velunja.

Nogometni turnir, ki je bil v prvi vrsti namenjen druženju in rekreaciji, je potekal v zelo športnem duhu. Kombinacija mladosti in izkušenj, predvsem pa dobre volje in tudi nekaterih dobrih nogometnih potez je bila zagotovilo za prijetno nedeljsko popoldne v Gaberkah. Izkazal se je 13-letni Aleš Videčnik, ki je dosegel tudi štiri zadetke.

Foto: arhiv

V finalu so se pomerili Cucki proti igralcem Velunje. Srečanje je bilo izjemno napeto, v zadnjih minutah so zmago zadeli nogometaši Velunje.

Najboljše so pozdravili in jim čestitali župan Občine Šoštanj Darko Menih, predsednik KS Gaberke Zvonko Koželjnik in predsednik domačega športnega društva Primož Grudnik.

Dober obisk in dobra organizacija turnirja dajeta vodstvu Športnega društva Gaberke moč za nadaljnje uspešno delo.

TJAŠA REHAR

Za Termoelektrarno Šoštanj je bil včeraj zelo pomemben dan, saj se je Blok 6 po izvedenih zagonskih preizkusih uspešno vključil v slovensko elektro-energetska omrežje.

(Šoštanj, 25. 9. 2014) - Pred dobrima dvema letoma so v TEŠ s pomočjo francoskega podjetja Alstom začeli z montažo glavne tehnološke opteme nadomestnega Bloka 6. Gradnjo že od vsega začetka spremljajo polemike o upravičenosti ter številni zapleti s pridobivanjem dovoljenj in poroštev. Nevšečnostim in težavam navkljub se je gradnja nadaljevala, v minulem letu s pospešenim tempom, katerega rezultat je predčasna sinhronizacija in proizvodnja prvih megavatnih ur električne energije.

TEŠ je v skupini HSE največji proizvajalec električne energije, v sušnih obdobjih proizvede na dnevnem nivoju tudi več kot 50 procentov električne energije. Na ravni države znaša delež v TEŠ proizvedene električne energije približno eno tretjino. Obstoječe premogovne enote so zastarele in dotrajane, zadnji, Blok 5 obratuje že več kot 25 let. Enote, ki so večinoma z izkoristkom, ki je 32 procentov višji od izkoristka obstoječih blokov. Posledično bodo specifične emisije ogljikovega dioksida nižje za 30 procentov, bistveno nižje pa bodo tudi emisije drugih snovi v zrak, ki bodo precej pod zakonsko dovoljenimi mejami. Proizvodna cena megavatne ure električne energije iz Bloka 6 bo nižja tudi do 10 EUR.

TEŠ je sistemska elektrarna, ki je zaradi zanesljivosti, razpoložljivosti, prilagajanja moči nujno potreben za stabilno in zanesljivo delovanje slovenskega elektro-energetskega sistema. V TEŠ se zavedajo bremenam ki ga zaradi investicije v nadomestni blok 6 nosi skupina HSE, zavedajo pa se tudi pomembnosti te investicije predvsem za zanesljivo, varno in okoljsko-sprejemljivo oskrbo Slovenije z električno energijo.

Foto: Jože Miklavc

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ
v sodelovanju s/z:

KS ŠOŠTANJ OB PRAZNIKU MESTA ŠOŠTANJ

v nedeljo, 5. oktobra 2014, vabi na
PLANINSKI POHOD PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA
start pohoda je **ob 8:30h pri Tresimirjevem parku**

OTVORITEV NOVE PLANINSKE POTI
TRG BRATOV MRAVLJAKOV – PUSTI GRAD
S POGOSTITVIJO POHODNIKOV TER
KULTURNIM PROGRAMOM
v izvedbi Mešanega pevskega zbora
Društva upokojencev Šoštanj
bo ob 11:00h na Pustem gradu

PLANINSKI POHOD BO V VSAKEM VREMENU,
V PRIMERU DEŽJA BO OB 11:00h POGOSTITEV POHODNIKOV
S KULTURNIM PROGRAMOM PRI GASILSKEM DOMU ŠOŠTANJ.

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 12 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

**ZDRAVSTVENI DOM
VELENJE**
Vodnikova 1, 3320 Velenje

ČESTITAMO OB PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ!

PONUJAM REALNOST, NE SANJE! **NOVALIJA MUMINOVIĆ ZA ČLANA KS ŠOŠTANJ**

ZAKAJ KANDIDIRAM?

Moj glavni motiv, da sem kandidiral na prejšnjih nadomestnih volitvah za skrajšani, triletni mandat, je bil projekt KMEČKA TRŽNICA V ŠOŠTANJU. Želim dokončati delo minulih treh let. Želim zgraditi tržnico v Šoštanju. Vsa dokumentacija je posredovana na UE Velenje, čakamo samo še na gradbeno dovoljenje. In zato sem se odločil za ponovno kandidiranje, da bom lahko do pomladi pripravil vse potrebno, ko bo mogoče začeti z izgradnjo tržnice.

KANDIDIRAM SAMOSTOJNO

Odločil sem se nastopiti samostojno. Imel sem ponudbe različnih strank, vendar sem vabila odklonil. Rekel sem si: če Šoštanjčani želijo, da nadaljujem zastavljeno delo, se ne želim skrivati za nobeno stranko in za nobenim drugim posameznikom. Nastopil bom s svojim imenom, da bodo volivci vedeli zame. Tako bom tudi ob izvolitvi prepričan, da imam v Šoštanju dovolj veliko podporo in da tisti, ki bodo volili mene, želijo, da sem član Sveta Krajevne skupnosti Šoštanj jaz, NOVALIJA MUMINOVIĆ.

Nastopam s svojim imenom in svojim delom, za katerega mislim, da ga opravljam dobro.

Torej tisti, ki menite, da si Novalija Muminović zasluži sedež v Svetu Krajevne skupnosti Šoštanj in ki verjamete, da bom s svojim delom koristil Šoštanju,

OBKROŽITE ŠTEVILKO 19.

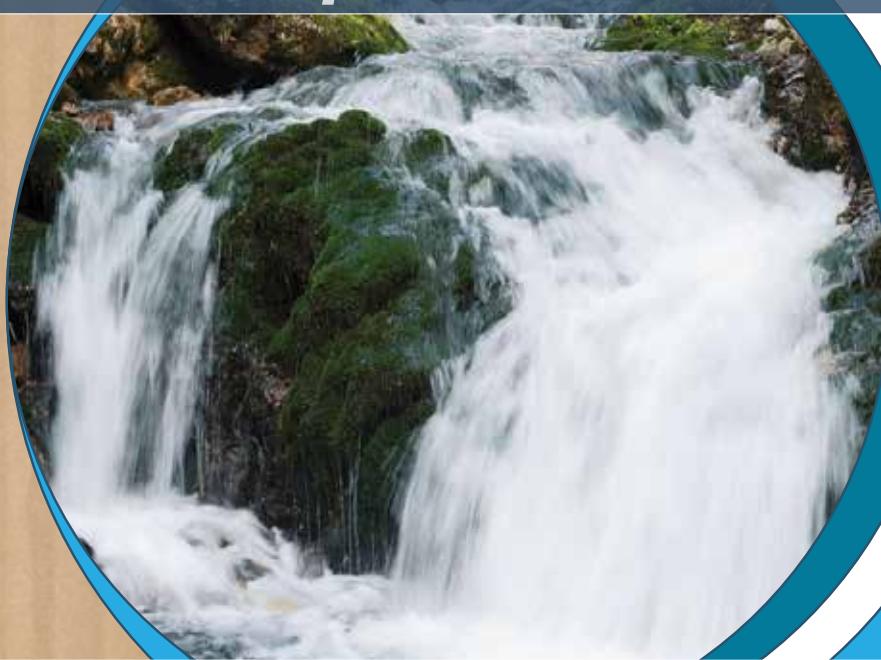
KAJ ŠE POLEG PROJEKTA KMEČKE TRŽNICE?

V novem mandatu si po končanju projekta tržnice želim zgraditi NOVO AVTOBUSNO POSTAJO v Šoštanju. Prepričan sem, da si Šoštanjčani zaslužimo sodobno in mestu primerno avtobusno postajo, ki bo nadomestila sedanjo, neugledno, neprimerno in tudi preveliko, nekoristno poslopje. Poleg tega se bom še naprej trudil, da se v Šoštanju uredijo ekološki otoki za ločeno zbiranje odpadkov, da bodo urejeni lepše in bolj sistematično, kot so zdaj. Toliko je mogoče narediti v enem mandatu. Ne obljubljam nemogočega. Če bom izvoljen, bom poskrbel, da bo KS Šoštanj izvedla napovedane nove pridobitve, saj potrebna sredstva za vse to so na voljo. Če pa bi bila to, kot se reče, »moja občina Šoštanj«, bi gotovo naredil drugače in bolje za mesto Šoštanj, kot se to dela sedaj. Zato menim, da je čas, da pride do sprememb pri vodenju občine, da mora dobiti priložnost nova, mlada generacija, ki naj jo vodi mlad in sposoben Šoštanjčan, ki se je s svojim delom že izkazal na več področjih!

VSEM OBČANKAM IN OBČANOM ČESTITAM OB OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE ŠOŠTANJ.

Naročnik oglasa v času volilne kampanje je Novalija Muminović, Cesta Matije Gubca 12, Šoštanj.

Vsem občankam in občanom čestitamo ob občinskem prazniku!

**PODJETJE ZA NIZKE GRADNJE IN KOMUNALNO INFRASTRUKTURO
TER DRUGE STORITVE d.o.o.**

Aškerčeva 20, 3325 Šoštanj

Tel.: 03/ 891 10 03 fax: 03 / 891 10 04

Gsm: 041/ 624 166

e-pošta: nivig@siol.net